1440 (2022-2023) – Nr. 1
ingediend op 10 oktober 2022 (2022-2023)

Ontwerp van decreet

tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Vlaams Parlement

verzendcode: FIN

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet.....27
Advies van de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens.....39
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.....53
Advies van de Raad van State.....69
Ontwerp van decreet.....83

MEMORIE VAN TOELICHTING

Samenvatting

Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen aan de Vlaamse Codex Fiscaliteit en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen, onder meer wat betreft de verkeersbelasting voor oldtimers, de vrijstelling voor voertuigen voor het gemeenschappelijke vervoer van rolstoelgebruikers, de vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting en de toegang tot het centraal aanspreekpunt.

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. Dit ontwerp van decreet bevat enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen.

2. De zuiver technische en tekstuele aanpassingen en verduidelijkingen zijn de volgende:
- wijzigingen naar aanleiding van gewijzigde Vlaamse of federale regelgeving waarnaar wordt verwezen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF) (bijv. Wetboek diverse rechten en taksen, Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992, Wetboek van vennootschappen en verenigingen, Bestuursdecreet enzovoort);
- verduidelijking van regelgeving (bijv. aangaande de concrete verdeling van de vermindering tussen verschillende erfgenamen bij de vriendenerfenis);
- technische correcties naar aanleiding van materiële vergissingen bij eerdere decretale aanpassingen (bijv. artikel 17);
- tekstuele aanpassingen (bijv. wijziging van de term "gehandicapte persoon" naar de term "persoon met een handicap").

3. Tot slot zijn er ook nog een aantal inhoudelijke aanpassingen:
- het voorzien van tarieven jaarlijkse verkeersbelasting voor ontbrekende combinaties van motorvoertuigen of samengestelde voertuigen, bestemd voor het vervoer van goederen, met een maximaal toegestane totaalgewicht van 12 ton of meer (zie artikel 5);
- de verhoging van het forfaitair tarief voor oldtimers in de jaarlijkse verkeersbelasting (zie artikel 6);
- de invoering van een vrijstelling in de belasting op de inverkeerstelling voor voertuigen die specifiek worden omgebouwd voor het gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers (zie artikel 8);
- de uitsluiting van het toepassingsgebied van artikel 2.7.1.0.6, VCF, voor de uitkering van een groepsverzekering via de werkgever van de langstlevende echtgenoot, die gehuwd was met de erflater onder een gemeenschapsstelsel, bij het overlijden van de eerststervende echtgenoot (zie artikel 11);
- uitbreiding van de bestaande vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting (zie artikel 13);
- de uitsluiting van de overeenkomsten houdende schenking van onroerende goederen die in het buitenland liggen van het toepassingsgebied van het progressievoorbehoud inzake schenkbelasting (zie artikel 15);
- het bepalen van de aanvangstermijn van 2 jaar, waarbinnen de kennisgeving van intentie om aanvullende rechten en de belastingverhoging moet gebeuren, in geval van de toepassing van het gunstregime inzake familiale ondernemingen en vennootschappen (zie artikel 23);
- toegang tot het centraal aanspreekpunt (met bijhorende privacybepalingen) (zie artikel 29 en 34);
- verbetering van de controlebepalingen inzake verkeersfiscaliteit (zie artikel 31).

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

4. Zoals aangehaald onder punt A betreffen een aantal van de bepalingen zuiver technische of tekstuele aanpassingen.

Daarnaast zijn er nog een aantal inhoudelijke aanpassingen, zoals opgesomd onder punt A, die nader worden toegelicht in de artikelsgewijze toelichting.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

5. Voor de inhoudelijke en procedurele maatregelen kan verwezen worden naar de artikelsgewijze toelichting.

Impactanalyse

6. Zoals aangehaald onder punt A zijn een deel van de decretale aanpassingen die het voorwerp uitmaken van het ontwerp van decreet veelal zuiver technisch of tekstueel. Zij hebben dus geen enkele maatschappelijke impact, noch een impact op de op de grondrechten of het gelijkheidsbeginsel. Er is evenmin een budgettaire impact of een bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen, noch op Brussel.

7. Voor wat betreft de inhoudelijke maatregelen wordt verwezen naar de artikelsgewijze bespreking.

Wat betreft de budgettaire impact:
- (artikel 5) Het voorzien van tarieven jaarlijkse verkeersbelasting voor ontbrekende combinaties van motorvoertuigen of samengestelde voertuigen, bestemd voor het vervoer van goederen, met een maximaal toegestane totaalgewicht van 12 ton of meer zal een positieve budgettaire impact hebben. Volgens een raming vallen ongeveer 1700 voertuigen onder het toepassingsgebied, wat een geraamde opbrengst van 600.000 euro zou genereren, waarbij wordt verondersteld dat het voertuigen zijn met luchtvering.
- (artikel 6 en 7) Het forfaitaire tarief van de jaarlijkse verkeersbelasting voor oldtimers (exclusief opdeciemen) bedraagt momenteel 31,61 euro. In onderstaande tabel wordt het geïndexeerde tarief getoond voor 2021-2023 waarbij gebruik gemaakt wordt van de inflatievooruitzichten van de laatste meerjarenraming.

Jaar	Maand	Basistarief geïndexeerd
2021	Juli	35,12
2022	Juli	35,86
2023	juli	36,47

Voor aanslagjaar 2023 kan worden uitgegaan van een gemiddeld tarief van 36,165 euro ((35,86+36,47)/2).

Uitgaande van een ongewijzigd oldtimerwagenpark van 142.000 voertuigen zal er door de verhoging van het basistarief voor aanslagjaar 2023 tot 100 euro een meeropbrengst zijn van 9,1 miljoen euro ((100-36,165)x142.000).

De tariefverhoging kan eigenaars ertoe aanzetten om hun oldtimer van de hand te doen. Dat zal de meeropbrengsten beperken. De mate waarin dit het geval zal zijn valt moeilijk te voorspellen. Gelet op het feit dat de jaarlijkse verkeersbelasting relatief laag blijft ten opzichte van de totale 'cost of ownership' van een

oldtimer wordt verwacht dat het aantal eigenaars dat zijn oldtimer van de hand doet relatief beperkt zal zijn.

In de meerjarenraming van de begrotingsopmaak 2022 werd rekening gehouden met een meeropbrengst van 8,7 miljoen euro ingevolge de tariefverhoging.

– (artikel 8) De invoering van deze vrijstelling in de belasting op de inverkeerstelling voor voertuigen die specifiek worden omgebouwd voor het gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers zal een negatieve budgettaire impact hebben, aangezien de voertuigen die onder deze vrijstelling resorteren nu niet meer zullen worden belast. Cijfers over het aantal voertuigen dat een beroep zal kunnen doen op deze vrijstelling zijn echter niet beschikbaar.
– (artikel 11) Doordat de uitkeringen in het kader van groepsverzekeringen afgesloten via de werkgever van de langstlevende echtgenoot op grond van de nieuwe bepaling buiten het toepassingsgebied van artikel 2.7.1.0.6, VCF, vallen, zullen deze uitkeringen niet belast worden als fictief legaat in de erfbelasting.
– (artikel 13) De bestaande vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting wordt uitgebreid. Erfgenamen die buitenlandse roerende goederen verkrijgen uit de nalatenschap van een rijksinwoner en daar in het buitenland erfbelasting op betalen, zullen voortaan ook beroep kunnen doen op de belastingvermindering. De exacte budgettaire impact is evenwel onmogelijk om in te schatten. De Vlaamse Belastingdienst beschikt niet over gegevens met betrekking tot buitenlandse erfbelasting op onroerende of roerende goederen in het buitenland. Voor wat de Vlaamse erfbelasting betreft, wordt er evenmin een onderscheid gemaakt tussen roerende goederen die in het buitenland of in België worden aangehouden. Om die reden is het onmogelijk om te voorspellen in hoeveel nalatenschappen de vermindering voor buitenlandse roerende goederen zal worden aangevraagd en voor welke bedragen.
– (artikel 23) Dit artikel voorkomt dat de Vlaamse Belastingdienst de gegeven waardering niet meer kan controleren omdat de controletermijn van 2 jaar is verstreken. Het vertrekpunt van deze termijn begint door de wijziging pas te lopen vanaf de termijn van 3 jaar na het overlijden/de schenking, zijnde het ogenblik waarop de voorwaarden tot behoud van het gunstregime inzake familiale ondernemingen en venootschappen worden gecontroleerd. Dit kan een positieve budgettaire impact hebben, al kan deze niet worden ingeschat.
– (artikel 25 en 33) Door de schrapping van een voorwaarde voor de toekenning van een ambtshalve ontheffing zullen meer ambtshalve ontheffingen kunnen worden toegekend. Over het aantal dossiers dat werd afgewezen omdat er reeds een bezwaarschrift werd ingediend kan echter niet worden gerapporteerd.
– (artikel 29 en 34) De wijziging met betrekking tot de toegang tot het centraal aanspreekpunt heeft geen rechtstreekse budgettaire impact, maar vereenvoudigt de procedure om toegang te krijgen tot de gegevens waardoor controles efficiënter kunnen verlopen.
– (artikel 31) Door de verbetering van de controlebepalingen inzake verkeersfiscaliteit wordt er een positieve budgettaire impact verwacht. Het bedrag daarvan kan op voorhand niet worden geraamd.

Implementatie

8. Voor de inwerkingtreding kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 35. Er zijn geen uitvoerings- noch overgangsbepalingen nodig.

C. Totstandkomingsprocedure

9. Op 25 april 2022 bracht de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) advies uit.

Er zijn in het licht van dit advies geen aanpassingen nodig aan het voorontwerp van decreet om volgende redenen.

In tegenstelling tot wat de SERV meent, heeft artikel 5 geen impact op de kilometerheffing, maar enkel betrekking op de verkeersbelasting. De engagementsverklaring van de Vlaamse Regering 'naar een coherent legistiek beleid' wordt evenmin geschonden, aangezien het tarief van verkeersbelasting voor de klasse MTM 3,5-12 ton (maximaal toegelaten massa) immers 0 euro blijft bedragen. Er wordt enkel een restcategorie voorzien voor combinaties van assen, met een MTM van meer dan 16 ton en die thans niet onder het toepassingsgebied van de huidige tabel vallen, noch onder de Europese minimumtarieven.

In tegenstelling tot wat in het advies van de SERV staat opgenomen, bestaat de doelstelling van artikel 6 en 7 niet uit het wegwerken van de overgang tussen de forfaitaire en de algemene jaarlijkse verkeersbelasting, maar, zoals de memorie van toelichting duidelijkt stelt, uit de tegemoetkoming aan het feit dat het huidige gunsttarief te weinig rekening houdt met de toegenomen populariteit van deze historische voertuigen alsook hun impact op de luchtkwaliteit.

Bredere aanpassingen van de verkeersfiscaliteit passen niet binnen de doelstelling van onderhavig voorontwerp van decreet, aangezien het gaat om enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen.

10. Op 19 april 2022 bracht de Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens (VTC) een advies uit met nummer 2022/34.

Conform de suggestie van de VTC in randnummer 10 werd in de memorie verduidelijkt dat de rechtvaardigingsgrond voor de verwerking van de persoonsgegevens bestaat uit de uitvoering van aan taak van algemeen belang. Toch dient te worden benadrukt dat de rechtvaardigingsgrond van zowel artikel 24 als 29 hoofdzakelijk bestaat uit de bepaling zelf.

In randnummer 15 en 45 vraagt de VTC om van artikel 34 een wijzigingsbepaling van de VCF te maken, met het oog op transparantie van de wetgeving. Een onderzoek naar een duurzame en omvattende integratie van privacybepalingen in de VCF is evenwel al opgestart. Artikel 34 fungeert dus als tijdelijke privacybepaling in afwachting van de voltooiing van die oefening.

In randnummer 22 stelt de VTC dat de decreetgever en de verwerkingsverantwoordelijken moeten nagaan of het uitvoeren van een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling voor de verschillende gegevensstromen al dan niet noodzakelijk is. De nodige risico-onderzoeken werden echter reeds gepleegd. Alle risico-analyses zullen dus uitgevoerd zijn vóór de uitvoering van de bepalingen.

Conform het advies van de VTC in randnummer 30 wordt in de memorie van toelichting verduidelijkt dat de categorie van de financiële gegevens een limitatieve opsomming is. Hiervoor werden de woorden "onder meer" verwijderd.

In randnummer 39 stelt de VTC dat er geen bewaartermijn lijkt te zijn vastgelegd voor de persoonsgegevens vermeld in artikel 24. Dit artikel is echter een aanpassing van artikel 3.3.5.0.1, VCF. Voor dit artikel werd er al een privacybepaling voorzien in artikel 82 van het decreet van 2 april 2021 houdende diverse technische wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en gerelateerde bepalingen.

In randnummer 42 stelt de VTC dat het voorontwerp geen bepalingen bevat voor de juistheid van de gegevens. Hiervoor zullen echter de nodige afspraken worden gemaakt via de desbetreffende protocollen en/of machtigingen.

In randnummer 44 adviseert de VTC om de bepalingen voor de juistheid van de gegevens op te nemen in de communicatie met de burger. Deze informatie zal samen met de rechten van de burger en diens mogelijkheid om hierover vragen te stellen worden opgenomen in de privacyverklaring.

11. De Raad van State bracht op 14 juli 2022 een advies uit, met het nummer 71.581/3. In randnummer 4 stelt de Raad van State dat wat betreft de toevoeging van de tarieven verkeersbelasting voor de voertuigen bestemd voor het vervoer van goederen, met een maximaal toegestane totaalgewicht van 12 ton of meer waarvoor tot op heden geen tarieven waren voorzien, het niet duidelijk is hoe de rijen moeten worden ingepast in de bestaande tabel. Om hieraan tegemoet te komen en om verwarring te vermijden werd de volledige tabel, inclusief de bestaande tarieven hernomen in het artikel.

In randnummer 5 vraagt de Raad van State of de voorwaarde van een geldig certificaat in artikel 8, ook kan worden opgelegd ten aanzien van een omgebouwd voertuig dat beschikt over een binnen de Europese Economische Ruimte door een andere bevoegde eniteit uitgereikt gelijkwaardig attest of certificaat. Als gevolg van deze opmerking werd het artikel aangepast. Er wordt nu uitdrukkelijk bepaald dat ook een gelijkwaardig certificaat afgeleverd door de bevoegde entiteit van een staat binnen de Europese Economische Ruimte.

De opmerking van de Raad van State in randnummer 6 werd gevolgd waardoor ook in artikel 35 uitdrukkelijk wordt opgenomen dat de bepaling in artikel 9 in werking zal treden vanaf aanslagjaar 2023.

In randnummer 7 bij artikel 11 van het voorontwerp (de wijziging aan artikel 2.7.1.0.6, §2, derde lid, 3°, VCF) verwijst de Raad van State naar een vraag inzake het toepassingsgebied van de ontworpen wijziging. De Raad geeft hierbij een weergave van het antwoord door de gemachtigde op een vraag van de Raad.

In de tweede alinea staat de Raad van State stil bij een mogelijk verschil in behandeling ten gunste van de personen waarop de ontworpen maatregel van toepassing is. De Raad van State vraagt hoe in het licht van de ratio legis van de maatregel kan worden verzekerd dat alle premies van de groepsverzekering gefinancierd zijn met gemeenschappelijke gelden, aangezien het niet uitgesloten is dat gehuwden hun stelsel hebben aangepast tijdens het huwelijk. Hierbij geeft de Raad aan dat de vaststelling dat de erflater op het ogenblik van het overlijden gehuwd was onder een gemeenschapsstelsel wat dat betreft niet kan volstaan.

Bij echtgenoten gehuwd onder een stelsel van scheiding van goederen is de uitkering aan de langstlevende echtgenoot ingevolge een groepsverzekeringscontract van die langstlevende echtgenoot, niet belastbaar in de nalatenschap van de erflater. Ingevolge artikel 2.7.1.0.6, §1, lid 4, VCF, is dit wel het geval wanneer de echtgenoten gehuwd waren onder een stelsel van gemeenschap van goederen.

In artikel 2.7.1.0.6, §2, derde lid, 3°, VCF, is een uitzondering voorzien op de belastbaarheid voor uitkeringen aan de langstlevende echtgenoot in het kader van een groepsverzekering afgesloten door tussenkomst van de werkgever van de erflater. Rekening houdend met het feit dat de premies van de groepsverzekering gefinancierd zijn met beroepsinkomsten (zijnde gemeenschappelijke gelden bij gehuwden onder stelsel van gemeenschap), is het logisch om de bestaande uitzondering uit te breiden.

Als de uitkering aan de onder gemeenschap gehuwde langstlevende echtgenoot belastbaar is op grond van artikel 2.7.1.0.6, VCF, wordt de belastbare grondslag van het legaat bepaald door artikel 2.7.3.2.8, §1, VCF. Wanneer het voordeel gefinancierd werd met gemeenschappelijke gelden, zal de helft van de uitkering aan de langstlevende echtgenoot als legaat beschouwd worden. Voor zover het voordeel gefinancierd werd met eigen gelden van de langstlevende echtgenoot, is het voordeel niet belastbaar in de nalatenschap van de erflater.

Dit geldt eveneens voor echtgenoten die hun huwelijksstelsel tijdens het huwelijk aangepast hebben. Hieruit volgt dat de maatregel geen verschil in behandeling creëert ten gunste van de personen waarop hij van toepassing is. Er is derhalve geen aanpassing vereist.

In randnummer 8 bij artikel 13 van het voorontwerp (de wijziging aan artikel 2.7.5.0.4, eerste lid, VCF) verwijst de Raad van State naar een vraag inzake de verhouding tussen de ontworpen bepaling en dubbelbelastingverdragen. Het betreft geen advies of bemerking, maar een weergave van het antwoord door de gemachtigde op een vraag van de Raad, die geen verdere actie vereist.

In randnummer 9 bij artikel 14 (en artikel 35) van het voorontwerp (de wijziging aan artikel 2.7.5.0.6, zesde lid, VCF) verwijst de Raad van State naar een vraag inzake de terugwerkende kracht van de ontworpen wijziging. De Raad geeft hierbij een weergave van het antwoord door de gemachtigde op een vraag van de Raad. Vervolgens stelt de Raad van State dat de terugwerkende kracht kan worden aanvaard. Er is bijgevolg geen verdere actie vereist.

In randnummer 10 van het advies stelt de Raad van State dat de loutere vaststelling dat schenkingen in het buitenland op een aantal vlakken verschillen van schenkingen in België op zich niet volstaat als verantwoording voor een ongelijke behandeling. Aan het voorbehoud dat door de Raad op dit punt wordt gemaakt, wordt tegemoetgekomen door in artikel 2.8.3.0.3, §1, tweede lid, van de VCF de niet-toepasbaarheid van het progressievoorbehoud te verruimen voor eerdere schenkingen van onroerende goederen waarop de vrijstelling, vermeld in artikel 2.8.6.0.1, VCF, is toegepast. Deze aanpassing wordt verder toegelicht in de memorie van toelichting.

In randnummer 11 stelt de Raad van State dat de terugwerkende kracht van artikel 18 en 19 kan worden aanvaard. Het betreft een opmerking waar niet op gerepliceerd dient te worden.

De aanbeveling van de Raad van State in randnummer 12 werd gevolgd zodat in artikel 22 de woorden "een beveiligde zending via" werd ingevoegd voor de woorden "het digitale loket".

Zoals de Raad van State in randnummer 13 suggereert wordt verduidelijkt dat de instemming met een elektronische uitwisseling geldt voor alle belastingen, waarvoor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie gebruik maakt van het elektronisch platform.

Volgens randnummer 14 van het advies dient te worden nagegaan of er een afdoende verantwoording voorhanden is voor het verlenen van een bijzondere bewijswaarde aan de genoemde processen-verbaal.

De bijzondere bewijswaarde is niet ongewoon inzake fiscaliteit, zie bijvoorbeeld artikel 3.17.0.0.1 VCF, artikel 340, WIB92 (Wetboek van de Inkomstenbelastingen 1992), artikel 59, §1, van het Btw-wetboek en artikel 5 van het decreet van 30 mei 2008 betreffende de vestiging, de invordering en de geschillenprocedure van provincie- en gemeentebelastingen.

Gelet op het belang van het retentierecht in het kader van een fiscaal onderzoek met betrekking tot de gewestbelastingen wordt aan het proces-verbaal van retentie dezelfde bewijskracht toegekend als die van het proces-verbaal bedoeld in artikel 3.17.0.0.1, VCF. Omwille van de moeilijke bewijsbaarheid van sommige belastbare toestanden en om de mogelijkheid van belastingfraude zoveel mogelijk uit te sluiten, is het toekennen van bijzondere bewijswaarde noodzakelijk.

Bovendien is het vanuit het streven naar administratieve vereenvoudiging wenselijk dat iedere administratie bij de uitoefening van haar taken over dezelfde bewijsmiddelen zou beschikken.

In randnummer 15 merkt de Raad van State op dat aan de woorden "het bevoegde personeelslid" de woorden "met minstens de graad van directeur" moeten worden toegevoegd. Dit werd dan ook aangepast.

In randnummer 16 adviseert de Raad van State om de privacybepalingen te integreren in de VCF in plaats van ze te voorzien in een autonome bepaling. Hiervoor kan verwezen worden naar de repliek op het advies van de VTC.

Deze verantwoording werd aangevuld in de memorie van toelichting.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

12. Zoals aangegeven in artikel 1, regelt dit decreet een gewestaangelegenheid.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Artikel 2

De term "gehandicapte persoon" heeft een negatieve connotatie. De term "persoon met een handicap" getuigt van meer respect en is minder stigmatiserend. Daarom wordt de term middels dit ontwerp van decreet vervangen.

Artikel 3

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 2.

Artikel 4

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 2.

Artikel 5

Na de laatste wijziging van de tarieven voor motorvoertuigen of samengestelde voertuigen, bestemd voor het vervoer van goederen, met een maximaal toegestane totaalgewicht van 12 ton of meer, is gebleken dat bepaalde combinaties niet onder een van de in de tabel voorziene categorieën vallen en daardoor niet belastbaar zijn in de jaarlijkse verkeersbelasting. Het gaat bijvoorbeeld over de combinatie van twee en vier assen en de combinatie van vier assen met een aanhangwagen.

Dit was een ongewenst effect van de laatste aanpassing en is bovendien moeilijk te verantwoorden aangezien dit net de zwaarste combinaties zijn, die derhalve ook de zwaarste belasting voor de wegen veroorzaken.

Artikel 6

Het forfaitair tarief van de jaarlijkse verkeersbelasting voor oldtimers wordt verhoogd naar 100 euro. Zo wordt er ook rekening gehouden met het feit dat oldtimers, ondanks hun historische waarde, zorgen voor een extra CO_2-uitstoot.

Sinds 2010 is er een stijging merkbaar in de oldtimermarkt en is de populariteit ervan sterk toegenomen. Volgens de cijfers van Febiac (Fédération belge de l'Industrie de l'Automobile et du Cycle) waren er in België op 31 december 2020 243.896 voertuigen die minstens dertig jaar geleden voor de eerste keer in het verkeer gesteld werden. Een oldtimer wordt vaak gekocht als prestigevoorwerp of investering. De meeste belastingplichtigen bezitten naast een oldtimer ook nog een tweede wagen voor reguliere verplaatsingen. Het huidige gunsttarief houdt te weinig rekening met de toegenomen populariteit van deze historische voertuigen en hun impact op de luchtkwaliteit. Om bovenvermelde redenen wordt het forfaitair tarief opgetrokken naar 100 euro. Op Vlaams niveau worden de diverse vormen van verkeersbelasting gekoppeld aan de CO_2-uitstoot. Er wordt niet geopteerd voor een afschaffing van het oldtimerforfait en onderwerping aan de reguliere tarieven van de jaarlijkse verkeersbelasting zodat dit roerend erfgoed zijn apart statuut kan behouden.

Voor kampeeraanhangwagens en aanhangwagens die speciaal zijn ontworpen voor het vervoer van één boot blijft het tarief van 31,61 euro behouden. Zij generen op zichzelf immers geen extra uitstoot van CO_2, waardoor het gerechtvaardigd is dat zij van hetzelfde tarief blijven genieten.

Het nieuwe tarief is van toepassing vanaf aanslagjaar 2023.

Het forfait wordt jaarlijks geïndexeerd op 1 juli.

Artikel 7

Met dit artikel wordt de indexatiebepaling voor de verkeersbelasting aangepast als gevolg van de wijziging van het basistarief voor oldtimers (zie wijziging artikel 2.2.4.0.2). Het nieuwe tarief van 100 euro zal voor het eerst worden toegepast voor aanslagjaar 2023 en vanaf 1 juli 2024 jaarlijks worden geïndexeerd. Aangezien het tarief voor kampeeraanhangwagens en de aanhangwagens die speciaal zijn ontworpen voor het vervoer van één boot ongewijzigd blijft, blijft voor die categorie 1 juli 2013 het referentiemoment voor indexatie.

Artikel 8

Op dit moment bestaat er een vrijstelling in de belasting op de inverkeerstelling voor:
– erkende ziekenwagens; en
– voertuigen inschreven op naam van een persoon met een handicap of diens wettelijk vertegenwoordiger of bewindvoerder voor het gebruik als persoonlijk vervoermiddel.

Voertuigen die worden omgebouwd voor het vervoer van meerdere rolstoelgebruikers kunnen momenteel niet van een vrijstelling van de belasting op de inverkeerstelling genieten. Deze verbouwingen betekenen nochtans een zware kost voor de eigenaar van het voertuig. Het gaat met name om de bodemverlaging en de installatie van een rolstoelplateaulift die zeer kostelijk zijn.

Daarbovenop blijkt in de praktijk dat dit type voertuig vaak aan een hoog tarief wordt belast in de belasting op de inverkeerstelling. Het gaat namelijk meestal om zwaardere en hogere voertuigen, die volgens de WLTP-methode (Worldwide Harmonized Light Vehicles Test Procedure) een hoge CO_2-uitstoot genereren.

Deze vrijstelling wordt voornamelijk ingevoerd om te verhinderen dat het aanbod van gemeenschappelijk vervoer aan rolstoelgebruikers zou slinken door de hoge kosten die ermee gepaard gaan en daarnaast ook om het aanbod te stimuleren. Door dit fiscaal voordeel worden de verschillende spelers (aanbieders van aangepast vervoer, voorzieningen, dienstenchequebedrijven enzovoort) aangemoedigd om dit soort van vervoer te blijven aanbieden of om het aanbod zelfs te intensifiëren.

De vrijstelling is gebaseerd op drie criteria:
– het voertuig moet worden gebruikt voor gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers. Dit wil zeggen dat er in dit voertuig minstens twee rolstoelgebruikers kunnen worden vervoerd. Voor voertuigen voor het individueel vervoer van personen met een handicap bestaat immers reeds een vrijstelling, vermeld in artikel 2.3.6.0.1, §1, 3°, van de codex;
– er moet een verbouwing van het voertuig zijn gebeurd, die bestaat uit een bodemverlaging en/of de plaatsing van een rolstoelplateaulift;
– de verbouwing heeft specifiek plaatsgevonden voor het vervoer van rolstoelgebruikers.

Een bodemverlaging is een voertuigaanpassing waarbij een deel van de voertuigvloer verlaagd wordt. Een bodemverlaging heeft als uitgangspunt de doorganghoogte van een voertuig te vergroten of een comfortabele zit te creëren voor de passagier. De bodemverlaging bestaat uit:
– een verlaagde vloerbodem;
– een aangepaste tank;
– een aangepaste uitlaat;
– aanpassingen van de bumper (bijv. het verplaatsen van de parkeersensoren).

Een rolstoelplateaulift is een rolstoeltoegankelijk hefplatform dat elektrisch op en neer kan gaan. De lift brengt de rolstoel omhoog en omlaag, met of zonder gebruiker, en kan geplaatst worden aan de zijdeur of de achterdeur.

De belastingplichtige die van deze vrijstelling wenst te genieten dient deze vrijstelling aan te vragen, waarbij hij zal moeten aantonen dat aan deze criteria werd voldaan. Daarvoor dient hij het homologatieattest, waaruit de hierboven opgesomde verbouwing blijkt aan de Vlaamse Belastingdienst te bezorgen. Dit homologatieattest betreft een geldig certificaat van individuele nationale goedkeuring van een voertuig en wordt afgeleverd door het Departement Mobiliteit en Openbare Werken

naar aanleiding van de herkeuring na de verbouwing van het voertuig. Een gelijkwaardig certificaat dat wordt afgeleverd door de bevoegde entiteit van een staat binnen de Europese Economische Ruimte wordt eveneens aanvaard.

De voorwaarde dat de verbouwing specifiek heeft plaatsgevonden voor het vervoer van rolstoelgebruikers wordt aangetoond door een schriftelijke verklaring door de houder van het voertuig.

De vrijstelling geldt voor onbeperkte duur, uiteraard zolang het voertuig aan de voorwaarden van de vrijstelling blijft voldoen. Bij vervanging van een voertuig (onder dezelfde of een andere nummerplaat) moet in elk geval de vrijstelling opnieuw worden aangevraagd. Op dat ogenblik zal gecontroleerd worden of het nieuwe voertuig aan alle voorwaarden van de vrijstelling voldoet.

Artikel 9

Artikel 30 van het decreet van 29 maart 2019 tot wijziging van het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996, het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode en de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 vervangt artikel 2.5.3.0.1 van de VCF met ingang van 1 januari 2021. In dit artikel wordt de belastbare grondslag van de Vlaamse heffing op ongeschikt en onbewoonbaar verklaarde woningen opgenomen. Het kadastraal inkomen als element van de berekening van de heffing werd geschrapt. De nieuwe belastbare basis is een forfaitair bedrag van 1100 euro dat jaarlijks geïndexeerd wordt.

In het tweede lid van artikel 2.5.3.0.1 van de VCF wordt vastgesteld hoe het basisbedrag van het eerste lid moet geïndexeerd worden. De formulering van deze bepaling is evenwel voor verbetering vatbaar, aangezien het basisbedrag steeds wordt geïndexeerd op basis van de maand november van het vorige jaar en het jaar daarvoor. Deze methode zou elk jaar resulteren in een gelijkaardig bedrag voor de belastbare basis omdat telkenmale de evolutie van het laatste jaar wordt meegenomen en er geen rekening meer wordt gehouden met de indexatie van de voorgaande jaren. Dit artikel wijzigt het tweede lid zodat de bepaling uitvoerbaar wordt overeenkomstig de oorspronkelijke bedoeling van de wijziging.

Artikel 10

Het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten voert een heffing in voor leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten en een subsidie voor projecten die deze sites nieuw leven inblazen. Leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten zijn veel voorkomend in brownfieldprojecten. Maar er is vaak een onderliggende meer complexe problematiek die een marktconforme verkoop en herinvulling belemmert. Voor de aanpak van deze complexe problematiek biedt het brownfieldconvenantenbeleid een faciliterend kader. Brownfieldontwikkelaars kunnen dergelijke leegstaande en/of verwaarloosde sites verwerven en via een aanvraag tot het opstarten van onderhandelingen toegang vragen tot dit faciliterend kader.

Voor een leegstaande bedrijfsruimte die wordt opgenomen in de inventaris 'leegstaande en verwaarloosde bedrijfsruimten' ingevolge het Leegstandsdecreet (van 19 april 1995) krijgen nieuwe eigenaars een opschorting van de heffing gedurende 2 jaar, te rekenen vanaf de datum van het verlijden van de authentieke akte van overdracht.

Rekening houdend met de voorbereidingstijd voor het indienen van een aanvraag tot het opstarten van onderhandelingen tot het bekomen van een brownfieldconvenant en de doorlooptijd tot de effectieve ondertekening van een brownfieldconvenant,

is het in de praktijk quasi onmogelijk om de 'opschortingsperiode als nieuwe eigenaar' te benutten om een brownfieldconvenant te onderhandelen en een ondertekend brownfieldconvenant als basis te gebruiken voor een verdere opschorting.

Gelet op het feit dat eventuele wijzigingen naar aanleiding van de publieke consultatie van het ontwerpbrownfieldconvenant in het verleden nooit betrekking hebben gehad op de intentie tot beëindiging van de leegstand of de verwaarlozing, kan gesteld worden dat er op het moment van vaststellen van een ontwerpbrownfieldconvenant er een consensus is over de aanpak van de leegstand en/of verwaarlozing.

Bijgevolg wordt voorgesteld dat een opschorting van leegstandsheffing vroeger in de procedure zou kunnen toegekend worden, in concreto vanaf de principiële goedkeuring van een ontwerpbrownfieldconvenant door de Vlaamse Regering. Op die manier kan de beschikbare tijd van de opschorting die voor nieuwe eigenaars van leegstaande bedrijfsruimten wordt toegekend, optimaal gebruikt worden voor het opmaken van een aanvraag en het voeren van onderhandelingen tot een gedragen brownfieldproject en brownfieldconvenant.

Als de Vlaamse Regering beslist tot stopzetting van de onderhandelingen of als het project niet tijdig wordt gestart of gerealiseerd conform de voorwaarden, vermeld in het brownfieldconvenant kan de Vlaamse Regering beslissen het brownfieldconvenant te beëindigen, zonder dat het brownfieldproject succesvol werd gerealiseerd. Het Agentschap Innoveren en Ondernemen geeft dan binnen een redelijke termijn kennisgeving aan de Vlaamse Belastingdienst dat de voorwaarden voor het toekennen van de opschorting van leegstandsheffing en desgevallend ook verkooprechten niet langer vervuld zijn en dat deze alsnog invorderbaar zijn. De Vlaamse Belastingdienst staat in voor de vordering.

Artikel 11

Wanneer aan een aantal voorwaarden voldaan is, vallen uitkeringen in het kader van groepsverzekeringscontracten buiten de toepassing van artikel 2.7.1.0.6, VCF. Het moet hierbij onder meer gaan om een begunstiging in het voordeel van de langstlevende echtgenoot van de erflater of zijn/haar kinderen jonger dan 21 jaar. Daarnaast moet er sprake zijn van een groepsverzekeringscontract en moeten de bijdragen gestort zijn in het kader van een bindend reglement.

Op basis van de huidige tekst van artikel 2.7.1.0.6, §2, derde lid, 3°, VCF, bestaat deze uitzondering enkel voor contracten die afgesloten zijn door tussenkomst van de werkgever van de erflater. Contracten afgesloten door tussenkomst van de werkgever van de langstlevende echtgenoot vallen momenteel in principe niet onder deze uitzondering.

De premies van de groepsverzekering bij echtgenoten gehuwd onder een gemeenschapsstelsel, worden gefinancierd met gemeenschappelijke gelden, namelijk beroepsinkomsten. Om die reden is het logisch om ook de uitkering van een groepsverzekering via de werkgever van de langstlevende echtgenoot, die gehuwd was met de erflater onder een gemeenschapsstelsel, bij het overlijden van de eerststervende echtgenoot buiten de toepassing van artikel 2.7.1.0.6, VCF, te stellen.

De mogelijke belastbaarheid van uitkeringen naar aanleiding van andere types van aanvullende pensioencontracten blijft door deze bepaling ongewijzigd. Het is met andere woorden niet de bedoeling om andere uitkeringen bijkomend belastbaar te stellen op basis van een a-contrarioredenering.

Artikel 12

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 2.

Artikel 13

De wijziging voorziet in een uitbreiding van de bestaande vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting.

De vermindering van artikel 2.7.5.0.4, VCF, is erop gericht om te vermijden dat in het buitenland gelegen onroerende goederen twee keer aan erfbelasting zouden worden onderworpen, namelijk zowel in het Vlaamse Gewest, als in het land van de ligging van de onroerende goederen. Overeenkomstig de huidige formulering van artikel 2.7.5.0.4, eerste lid, VCF, geldt de vermindering enkel voor in het buitenland gelegen onroerende goederen.

Het Grondwettelijk Hof heeft inzake een prejudiciële vraag betreffende artikel 17 van het Wetboek der Successierechten (hierna W. Succ.), vóór de opheffing ervan, voor wat betreft het Vlaamse Gewest, bij artikel 5.0.0.0.1, 4°, VCF, geoordeeld dat het verschil in behandeling tussen erfgenamen die buitenlandse roerende of onroerende goederen erven, geen pertinent criterium van onderscheid (meer) is, waardoor deze bepaling ongrondwettelijk is (arrest van het Grondwettelijk Hof van 3 juni 2021, nr. 80/2021).

Aangezien de huidige Vlaamse regeling inzake de vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting ongeveer letterlijk werd overgenomen uit artikel 17, W. Succ., is er ingevolge artikel 2.7.5.0.4, VCF, ook een verschillende behandeling voor erfgenamen die buitenlandse roerende of onroerende goederen erven en daar in het buitenland erfbelasting voor betalen. Daarom wordt er nu reeds voor geopteerd om te remediëren aan artikel 2.7.5.0.4, VCF, door de vermindering uit te breiden zodat deze zowel van toepassing wordt voor buitenlandse erfbelasting geheven op onroerende goederen als op roerende goederen.

Rekening houdend met enerzijds de huidige internationale context en anderzijds de minder eenduidige lokalisatie van roerende goederen, wordt de vermindering niet langer beperkt tot buitenlandse erfbelasting geheven in het land van de ligging van de goederen, maar uitgebreid tot buitenlandse erfbelasting geheven in om het even welk land.

Rekening houdend met het arrest van het Grondwettelijk Hof van 3 juni 2021 werd door een standpunt (nummer 21042 van 18 augustus 2021) de vermindering reeds toegepast zowel voor buitenlandse erfbelasting geheven op onroerende goederen als op roerende goederen. Om die reden wordt voor deze bepaling geopteerd voor de gebruikelijke datum van inwerkingtreding van tien dagen na publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 14

Bij decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, werd het artikel 2.7.5.0.6, VCF, ingevoerd als nieuwe regeling voor de vriendenerfenis, waaraan nu een aantal verbeteringen worden aangebracht.

De eerste aanpassing betreft een louter technische rechtzetting in de berekeningsformule. Aangezien het de bedoeling was om in alle omstandigheden de vermindering te beperken tot maximaal 3300 euro, is het aangewezen om het woord

"toegepaste" te schrappen in parameter b van de formule opgenomen in artikel 2.7.5.0.6, VCF, en geen onderscheid te maken tussen de b en c in de formule. Hiermee worden verdere interpretatieproblemen vermeden omtrent "het laagste toegepaste tarief" in vergelijking met "het laagste tarief" van tabel II van de tarieven opgenomen in de VCF.

De tweede aanpassing betreft een verduidelijking aangaande de concrete verdeling van de vermindering tussen verschillende erfgenamen. Bedoeling van de wetgever was immers om aan de testator de mogelijkheid te geven om af te wijken van de pro-rataverdeling die in de tekst van het artikel werd opgenomen voor het geval er meerdere natuurlijke personen werden aangeduid. Deze mogelijkheid werd in de memorie van toelichting uitdrukkelijk opgenomen, maar blijkt onvoldoende uit de bewoordingen van het artikel zelf. Een letterlijke lezing van de tekst van het artikel wekt de indruk dat er van een pro-rataverdeling niet kan afgeweken worden, hetgeen niet de bedoeling van de wetgever was. Nu wordt de mogelijkheid om af te wijken van de pro-rataverdeling uitdrukkelijk in de tekst opgenomen.

De afwijkende verdeelsleutel zal duidelijk in het testament moeten opgenomen worden. Als voorbeeld zal er een clausule worden opgesteld met de juiste wijze waarop er verschillende begunstigden kunnen worden aangeduid, welke dan online voor de burger te raadplegen is. Dit met de bedoeling dat ook mensen die niet naar de notaris gaan om een testament op te stellen, een duidelijke verdeling kunnen opnemen in hun eigenhandig testament.

Gelet op het feit dat dit artikel enkel tot doel heeft om het decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, te verduidelijken of rechtzettingen hieraan door te voeren, wordt de datum van inwerkingtreding op die van voormeld decreet afgestemd.

De bepaling heeft derhalve uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en is van toepassing op nalatenschappen die zijn opengevallen vanaf 1 juli 2021. Een andere datum kiezen zou enkel leiden tot verwarring en rechtsonzekerheid.

Artikel 15

Door deze toevoeging wordt de algemeen aanvaarde interpretatie bevestigd dat voor de toepassing van het progressievoorbehoud van artikel 2.8.3.0.3, §1, VCF, geen rekening wordt gehouden met de onroerende goederen die deel uitmaken van een schenking die op grond van artikel 2.8.6.0.1, VCF, van de schenkbelasting is vrijgesteld. Dergelijke schenkingen kunnen de progressiviteit van het tarief niet beïnvloeden en worden met deze wijziging uitdrukkelijk buiten het toepassingsgebied van artikel 2.8.3.0.3, VCF, geplaatst.

Artikel 16

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 2.

Artikel 17

In punt 1° en punt 2° wordt een materiële vergissing rechtgezet.

Bij het decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, werd tussen het eerste en het tweede lid van artikel 2.8.4.1.1, §3, een lid ingevoegd. Bijgevolg

diende de verwijzing naar het eerste lid in het huidige derde lid vervangen te worden door een verwijzing naar het tweede lid. Deze materiële vergissing wordt nu gecorrigeerd.

Daarnaast werd in het bestaande tweede lid, dat het derde lid is geworden, de zinsnede "eerste lid, 10°" telkens vervangen door de woorden "tweede lid".

Deze aanpassing heeft ertoe geleid dat het toepassingsgebied van dat lid ongewild verengd werd.

Onder de gelding van de vorige tekst van artikel 2.8.4.1.1, §3, VCF, konden verenigingen zonder winstoogmerk, ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, beroepsverenigingen, internationale verenigingen zonder winstoogmerk, private stichtingen en stichtingen van openbaar nut schenken aan of inbrengen om niet aan verenigingen zonder winstoogmerk, ziekenfondsen en landsbonden van ziekenfondsen, beroepsverenigingen, internationale verenigingen zonder winstoogmerk, private stichtingen en stichtingen van openbaar nut tegen het tarief van 100 euro in plaats van het tarief van 5,5%.

In de huidige tekst komen enkel schenkingen en inbrengen om niet door beroepsverenigingen en private stichtingen aan beroepsverenigingen en private stichtingen in aanmerking voor het tarief van 100 euro, terwijl de schenker of inbrenger ook een rechtspersoon kan zijn van het eerste lid, 10°, van paragraaf 3. Deze materiële vergissing wordt eveneens gecorrigeerd.

Artikel 18

Deze wijziging betreft een verduidelijking.

Bij decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, werd het tarief in de schenkbelasting tot 0% verlaagd voor een aantal begunstigden. Voor de beroepsverenigingen en private stichtingen werd het tarief van 5,5% behouden (cf. artikel 2.8.4.1.1, §3, VCF). Deze maatregel is in werking getreden op 1 juli 2021.

Artikel 2.8.4.3.1, VCF, bevat een gunstregeling in de schenkbelasting na energetische renovatie of duurzame verhuring van het geschonken onroerend goed. In artikel 2.8.4.3.1, §3, wordt verwezen naar artikel 2.8.4.1.1, §3, VCF. Het verlaagd tarief van 3% heeft enkel nog zin als er bij aanvang 5,5% schenkbelasting is betaald en niet meer als het nultarief is toegepast. Deze verfijning wordt nu toegevoegd.

Voor de toelichting inzake de inwerkingtreding op 1 juli 2021 kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 14, die hier mutatis mutandis kan worden toegepast.

De bepaling heeft derhalve uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en is van toepassing op schenkingen, inclusief inbrengen om niet, vanaf 1 juli 2021.

Artikel 19

Voor de toelichting bij dit artikel kan verwezen worden naar de toelichting bij artikel 18, die hier mutatis mutandis kan worden toegepast.

Artikel 20

Aangezien er onder het Wetboek van vennootschappen en verenigingen voor de besloten vennootschap en de coöperatieve vennootschap geen notie van kapitaal

meer bestaat, heeft de Vlaamse decreetgever de tekst van artikel 2.9.1.0.4, VCF, daaraan aangepast (artikel 16 van het decreet van 21 december 2018 houdende diverse fiscale bepalingen).

Als gevolg van deze wijziging schrapte de decreetgever de verwijzing naar "kapitaal" in het derde lid van artikel 2.9.1.0.4, VCF, dat de wachtregeling omschrijft. Vanaf nu wordt enkel nog melding gemaakt van "een gehele of gedeeltelijke vereffening, conform boek 2, titel 8, hoofdstuk 1, afdeling 2, van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen". In dat geval geldt de wachtregeling, op voorwaarde echter dat de maatschappelijke onroerende goederen door alle vennoten worden verkregen in verhouding tot hun aandeelhouderschap.

Dit zou betekenen dat vanaf 1 mei 2019 de verwijzing in de wachtregeling naar de kapitaalvermindering in natura als vorm van uitbreng geschrapt werd.

Bij gebrek aan regelgeving betreffende de kapitaalvermindering werd door een standpunt (nummer 19078 van 9 december 2019) de wachtregeling van het derde lid van artikel 2.9.1.0.4, VCF, toch van toepassing verklaard op de proportionele terugbetaling van inbrengen van de vennoten.

Een uitkering in natura van een onroerend goed, die boekhoudkundig wordt aangerekend op de beschikbare of onbeschikbare inbreng, valt onder toepassing van de wachtregeling zoals voorzien in artikel 2.9.1.0.4, derde lid, VCF. Er moet wel voldaan worden aan de daarin opgenomen voorwaarden, met name een verkrijging door alle vennoten samen, naar verhouding van hun participatie in de vennootschap en zonder tegenprestatie.

Door de toevoeging van een vierde lid aan artikel 2.9.1.0.4, VCF, wordt deze administratieve oplossing decretaal verankerd.

Artikel 21

De invoeging "voor het bijhorende terrein" is een verduidelijking van het artikel 2.9.4.2.11, §5, VCF, in overeenstemming met de doelstellingen geformuleerd in de memorie van toelichting (*Parl.St.* Vl.Parl. 2018-19, nr. 1716/1) bij het decreet van 21 december 2018 houdende diverse fiscale bepalingen. De motivering luidde toen als volgt: "Bij de invoeging van de nieuwe tarieven door het decreet van 18 mei 2018 was het niet de bedoeling om bij de aankoop van een nieuwbouwwoning, waarbij de waarde van de gebouwen vrijgesteld is van het verkooprecht (wegens onderwerping aan het regime van de btw) en enkel op de waarde van de grond het verkooprecht wordt geheven, het verlaagd tarief toe te passen. Volgens een strikte lezing van het decreet zou hierover evenwel twijfel kunnen ontstaan. Nochtans bepaalde de memorie van toelichting bij het voormelde decreet dat de aankoop van een afgewerkte nieuwbouwwoning, waarvan de grondwaarde onderworpen is aan registratierechten, niet kan genieten van het verlaagde tarief voor wat de grondwaarde betreft. Enkel wanneer ook de overdracht van de nieuwbouwwoning zelf onderworpen wordt aan het verkooprecht, zal ook de grondwaarde voor een overdracht aan het verlaagd tarief in aanmerking kunnen komen."

Om elke twijfel uit te sluiten wordt met de invoeging de reeds bestaande doelstelling expliciet aan de decreettekst toegevoegd.

Artikel 22

Het gaat om een technische aanpassing in de regelgeving namelijk de manier van meedelen van de vastgestelde opcentiemen op een belasting. Het huidige artikel bepaalt dat de melding gebeurt via een aangetekende zending aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie.

Op grond van de equivalentieregel van artikel 22 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur is elektronische communicatie, en meer bepaald de melding via het digitaal loket, reeds mogelijk zonder dat de regelgeving dient aangepast te worden. De analoge bepaling van artikel 3.1.0.0.4, VCF, wordt al digitaal geïnterpreteerd. Dit houdt in dat de mededeling van de opcentiemen gebeurt via de melding van het gemeenteraads- of provinciebesluit in het digitaal loket van het Agentschap Binnenlands Bestuur.

De nieuwe werkwijze werd sinds 2020 toegepast, zodat de lokale besturen enkel nog een melding via het digtaal loket moeten doen, wat resulteert in een lastenverlaging voor hen.

Door middel van de voorgestelde tekst wordt de digitalisering ook expliciet in de VCF verankerd, zodat hierover geen twijfel meer kan zijn. Er wordt voorzien dat de lokale besturen hun aanvullende belastingreglementen of opcentiemen enkel via het digitaal loket (module 'Toezicht') dienen te melden. De bijkomende aangetekende zending aan de Vlaamse Belastingdienst van het besluit dat de opcentiemen vaststelt is niet meer vereist. Het Agentschap Binnenlands Bestuur en de Vlaamse Belastingdienst hebben ervoor gekozen om deze documenten onderling uit te wisselen om de administratieve last voor de lokale besturen te verlagen.

Bij melding van het besluit is het wel verplicht om de overeenstemmende belasting waarop de opcentiemen geheven worden aan te duiden via het selecteren in het uitrolmenu van de overeenstemmende code uit het minimum algemeen (genormaliseerd) rekeningstelsel (MAR).

De Vlaamse Belastingdienst zal de opcentiemen voor de onroerende voorheffing, heffing ongeschikte en onbewoonbare woningen en leegstandsheffing bedrijfsruimten via het digitaal loket immers pas kunnen consulteren en toepassen indien de overeenstemmende MAR-code aangeduid is.

Artikel 23

Artikel 2.8.6.0.3, VCF, bevat een vrijstelling van schenkbelasting bij de schenking van familiale bedrijfsactiva en familiale aandelen. Artikel 2.7.4.2.2, VCF, bevat de tegenhanger hiervan in de erfbelasting, met name een verlaagd tarief erfbelasting (vlak tarief van 3% of 7% naargelang verwantschap) bij de vererving van familiale bedrijfsactiva en familiale aandelen.

Beide gunstregimes zijn onderworpen aan voorwaarden tot behoud, die gedurende 3 jaar na de akte schenking respectievelijk na het overlijden dienen vervuld te zijn (artikel 2.8.6.0.6 respectievelijk artikel 2.7.4.2.3, VCF).

Na verloop van deze 3 jaar controleert de Vlaamse Belastingdienst deze voorwaarden tot behoud (artikel 2.8.6.0.7 respectievelijk artikel 2.7.4.2.4, VCF). Bij niet voldoen aan de voorwaarden tot behoud verliest de belastingplichtige het gunstregime volledig/naar evenredigheid en volgt een navordering.

Hier stelt zich evenwel de vraag naar de controle op de waarde van de familiale bedrijfsactiva/familiale aandelen.

De belastbare grondslag waarop de schenkbelasting wordt berekend, is niet het volledige bedrag van de schenking, maar de schenkbelasting is evenredig aan de kapitaalsvermindering/vermindering van het eigen vermogen tot onder de fiscaal vastgeklikte inbrengen, verschuldigd (artikel 2.8.6.0.7, §1, derde lid, VCF). De kapitaalvermindering heeft dus niet het volledig verval van de vrijstelling tot gevolg.

Door het feit dat een waardering zich niet echt opdringt op het ogenblik van de schenking/aangifte van overlijden, en dat een waardering op het ogenblik van de navordering niet meer mogelijk is (buiten de termijn van 2 jaar), gaan potentieel belangrijke bedragen aan schenkbelasting/erfbelasting verloren.

Hieraan wordt nu geremedieerd door de aanpassing van artikel 3.3.3.0.3, §1, VCF. De termijn van 2 jaar voor navordering bij te lage waardering begint te lopen vanaf het verstrijken van de 3-jarige termijn waarin de voorwaarden tot behoud moeten vervuld zijn.

Artikel 24

In eerste instantie wordt de regelgeving met betrekking tot de elektronische uitwisseling van aanslagbiljetten en andere documenten in overeenstemming gebracht met de recente aanpassingen aan artikel II.22 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018. Dit decreet werd aangepast naar aanleiding van artikel 6 van de wet van 27 februari 2019 inzake de elektronische uitwisseling van berichten via de eBox. In dat artikel wordt de vereiste tot uitdrukkelijke instemming en mogelijkheid tot intrekking van die instemming enkel opgelegd ten aanzien van natuurlijke personen die niet optreden als ondernemer.

Omdat vooral voor ondernemingen digitaal steeds meer het nieuwe normaal is en opdat de Vlaamse overheid deze eBox zou kunnen gebruiken om berichten uit te wisselen met ondernemingen op basis van het Bestuursdecreet, werden punt 2° en 3° van de tweede paragraaf van het Bestuursdecreet in overeenstemming gebracht met de wet van 27 februari 2019. Voortaan moeten enkel natuurlijke personen, niet in hun hoedanigheid van ondernemer, hun instemming nog geven om berichten uit te wisselen via elektronische weg, en op elk moment die instemming kunnen intrekken. Voor natuurlijke personen die niet optreden als ondernemer blijven de instemmingsvereiste en de intrekbaarheid wel behouden, als erkenning dat natuurlijke personen vooralsnog sterker beschermd moeten worden tegen een te snelle digitalisering.

Bovendien kon de initiële bewoording van het artikel verkeerdelijk de indruk geven dat een belastingschuldige of diens vertegenwoordiger per belasting kan kiezen of hij zijn aanslagbiljet of andere documenten wel of niet via het elektronisch zal ontvangen. De toestemming voor informatie-uitwisseling via het elektronisch platform is algemeen en impliceert dat alle berichten die via dit systeem worden voorzien voortaan elektronisch zullen worden bezorgd.

Voorwaarde is uiteraard wel dat de Vlaamse Belastingdienst het technisch heeft mogelijk gemaakt om voor dat soort belasting en dat soort document het elektronisch platform te gebruiken. Om die reden kan het zijn dat voor bepaalde belastingen – eventueel voorlopig – de uitwisseling alsnog per post gebeurt.

De verwerking van de persoonsgegevens gebeurt omwille van de uitvoering van een taak van algemeen belang.

Artikel 25

Onder de huidige bewoording van artikel 3.6.0.0.1, VCF, kan er aan een belastingplichtige geen ambtshalve ontheffing meer worden toegekend wanneer de aanslag al het voorwerp is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond. Eén van de toepassingsvoorwaarden voor ambtshalve ontheffing bepaalt immers dat: "2° de aanslag nog niet het voorwerp is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond."

De term 'definitieve beslissing nopens de grond' is dezelfde als die die voor de inkomstenbelastingen in het Wetboek van de Inkomstenbelasting 1992 (hierna: WIB92) wordt gehanteerd. Hierbij bedoelt men een definitieve administratieve of rechterlijke beslissing, waarbij nopens de grond uitspraak is gedaan over een op grond van artikel 366, WIB92, ingediend bezwaarschrift (zie ook *Vr. en Antw.* Senaat 1986-87, 24 februari 1987, Vr. 184 (P. Van Grembergen), Bull. Bel. 665, blz. 2172). Wanneer de administratieve beslissing die uitspraak deed nopens de grond, het karakter van eindbeslissing heeft verkregen doordat de voorziening in beroep daartegen, wegens laattijdigheid, vormgebrek of gemis aan motivering niet ontvankelijk is verklaard, is de toepassing van artikel 376, §1, WIB92, derhalve uitgesloten (Cass., 20.02.1962, Bull. 391, blz. 1829). De procedure van ontheffing van ambtswege mag niet worden gebruikt als een rechtsmiddel tegen een definitief geworden beslissing (Brussel, 29.10.1993, Bull. Bel. 1995, nr. 753, 2853, Fisconetplus).

Deze toepassingsvoorwaarde kan leiden tot situaties die in strijd zijn met de ratio legis van de procedure van ambtshalve ontheffing. Het is immers niet redelijk om burgers de toegang tot die procedure te ontzeggen enkel op grond van het feit dat ze al geprobeerd hebben hun rechten te laten gelden vóór de situatie die hun uiteindelijk recht zou geven op een ambtshalve ontheffing.

Wanneer bijvoorbeeld een belastingplichtige laattijdig een bezwaar heeft ingediend kan hij wel nog genieten van een amtbshalve ontheffing, terwijl voor een belastingplichtige die wel tijdig een bezwaarschrift heeft ingediend deze mogelijkheid wordt uitgesloten, dit enkel en alleen omdat er sprake is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond.

De huidige decreetswijziging wil hieraan remediëren via de opheffing van de voorwaarde dat de aanslag nog niet het voorwerp is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond.

Artikel 26

Artikel 3.13.1.2.2, VCF, stelt dat belastingplichtigen die een beroep doen op een computersysteem om de documenten waarvan de voorlegging is voorgeschreven, verplicht zijn om op verzoek van de Vlaamse Belastingdienst de dossiers over de analyses, de programma's en het beheer van het gebruikte systeem, alsook de informatiedragers en alle gegevens die ze bevatten, ter inzage voor te leggen.

De voorgestelde wijziging past dit artikel aan aan de technologische ontwikkelingen en garandeert de toegang tot documenten die zich op externe servers (in de cloud) zowel in België als in het buitenland bevinden.

Artikel 3.13.1.2.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit is het equivalent van artikel 315bis, WIB92. De voorgestelde wijziging brengt het artikel 3.13.1.2 opnieuw in lijn met het geëvolueerde federale artikel 315bis, WIB92, zoals gewijzigd door de Programmawet van 1 juli 2016.

Artikel 27

Het ontworpen artikel 3.13.1.2.2/1 biedt de personeelsleden van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie de mogelijkheid om de documenten die nodig zijn om het bedrag van de belastingen van de belastingplichtige of van derden te bepalen, mee te nemen met het oog op hun verificatie en dit voor de normale duur van het onderzoek.

Deze handeling maakt het voorwerp uit van een proces-verbaal van retentie, dat overeenkomstig artikel 3.17.0.0.1, VCF, bewijskracht heeft tot bewijs van het tegendeel.

Gelet op het belang van het retentierecht in het kader van een fiscaal onderzoek met betrekking tot de gewestbelastingen en omwille van de moeilijke bewijsbaarheid van sommige belastbare toestanden en om de mogelijkheid van belastingfraude zoveel mogelijk uit te sluiten, is het toekennen van bijzondere bewijswaarde noodzakelijk.

Bovendien is het vanuit het streven naar administratieve vereenvoudiging wenselijk dat iedere administratie bij de uitoefening van haar taken over dezelfde bewijsmiddelen zou beschikken.

Een gelijkaardige maatregel is opgenomen inzake de belasting over de toegevoegde waarde (artikel 61, Btw-wetboek) en inzake de inkomstenbelastingen (artikel 315ter, WIB92).

Artikel 28

Met dit artikel wordt het ontworpen artikel 3.13.1.2.2/1 toegevoegd aan artikel 3.13.1.2.4 zodat ook inlichtingen die worden verkregen op basis van artikel 3.13.1.2.2/1 kunnen worden ingeroepen met het oog op het belasten van de gecontroleerde belastingplichtige en van derden. Dit artikel is het equivalent van artikel 317, WIB92.

Artikel 29

Ten eerste wordt het door middel van de wijziging van paragraaf 3 mogelijk gemaakt dat elk personeelslid met minstens de graad van directeur de beschikbare gegevens over een belastingplichtige kan opvragen bij het centraal aanspreekpunt (CAP), indien er aanwijzingen van belastingontduiking zijn voortgevloeid uit het onderzoek, zoals omschreven in paragraaf 2 van dit artikel.

Zonder een dergelijke wijziging van dit decreet, zou enkel een personeelslid met minstens de graad van afdelingshoofd bevoegd zijn om de beschikbare gegevens over de belastingplichtige op te vragen bij het CAP, hetgeen in de praktijk dit onderzoek bemoeilijkt.

Ten tweede wordt de verwijzing naar de wet die het CAP organiseert, geactualiseerd. De wet van 8 juli 2018 haalde het CAP uit de fiscale sfeer en regelt de werking op autonome wijze met een op zichzelf staande wet.

Ten slotte wordt door de toevoeging van een lid aan de zesde paragraaf verduidelijkt dat ook inzake erfbelasting en registratiebelasting het bevoegde personeelslid informatie over een belastingplichtige of van de erflaten in geval van erfbelasting kan opvragen bij het centrale aanspraakpunt, indien er aanwijzingen van belastingontduiking zijn.

Artikel 30

De wet van 14 januari 2013 houdende fiscale en andere bepalingen betreffende justitie heeft in artikel 211, §1, van het Wetboek diverse rechten en taksen het "uitdrukkelijke verlof van de federale procureur, de procureur-generaal of de auditeur-generaal" gewijzigd naar "de uitdrukkelijke toelating van het openbaar ministerie". De Vlaamse Codex Fiscaliteit voorziet tot op heden nog steeds dat de inzage slechts kan gebeuren mits uitdrukkelijk verlof van de federale procureur, de procureur-generaal of de auditeur-generaal. Huidig tekstvoorstel brengt de tekst van de VCF in overeenstemming met de nieuwe terminologie.

Artikel 31

Het eerste lid van de eerste paragraaf wordt gewijzigd om te verduidelijken dat het bevoegde personeelslid ook administratieve geldboetes kan opleggen aan de overtreder, die betrekking hebben op overtredingen op de kilometerheffing die eerder werden begaan, maar die niet vroeger aan de overtreder konden ter kennis gebracht omdat deze overtreder geen On Board Unit heeft of geen dienstverleningsovereenkomst heeft afgesloten met een van de providers die geaccrediteerd zijn voor de kilometerheffing in België, waardoor de Vlaamse Belastingdienst geen adresgegevens heeft of omdat hij foute naam en/of adresgegevens heeft opgegeven.

Door deze decreetswijziging wordt het toch mogelijk gemaakt om voertuigen aan te halen voor administratieve geldboetes, die niet eerder ter kennis konden worden gebracht door het eigen toedoen van de overtreder. Dit is cruciaal voor een efficiente handhaving van de kilometerheffing voor buitenlandse voertuigen.

Deze wijziging ontslaat het bevoegde personeelslid niet van diens verplichting om, overeenkomstig artikel 3.13.2.0.5, vierde lid, VCF, alle verslagen van vaststelling van de eerdere overtredingen aan de overtreder af te leveren, ook al moet de overtreder onmiddellijk betalen.

In het tweede lid van de eerste paragraaf wordt geëxpliciteerd dat het bevoegde personeelslid niet enkel openstaande vervallen schulden kan innen met betrekking tot het gecontroleerde voertuig in kwestie, maar ook met betrekking tot de gecontroleerde nummerplaat. Tot op heden was het namelijk niet mogelijk om openstaande vervallen schulden te innen op de weg wanneer het gecontroleerde voertuig op het ogenblik van de controle wel in orde is, maar er voor dezelfde nummerplaat nog andere schulden openstaan. Dit werkt misbruiken in de hand waarbij nummerplaten achtereenvolgens op andere voertuigen worden gehangen en zij zo aan een inning tijdens een controle op de weg ontsnappen.

Daarnaast zit er door de huidige bewoording van het tweede lid van de eerste paragraaf een anomalie inzake de controlemogelijkheden op de baan. Men kan immers de betaling vragen van de bestuurder van het voertuig indien dit voertuig op naam van diens kind staat ingeschreven, maar omgekeerd kan men geen betaling vragen indien het voertuig op naam van een van de ouders van de bestuurder staat. Aan deze anomalie wordt verholpen door nu beide mogelijkheden expliciet te voorzien in deze bepaling.

De toevoeging van een extra lid in paragraaf 3 houdt rekening met de situatie waarin het aangehaalde voertuig niet tot de eigendom behoort van de kentekenhouder, die belastingschuldige is. In dat geval wordt nu expliciet voorzien dat de werkelijke eigenaar zich kan wenden tot de beslagrechter, die zoals in kortgeding uitspraak doet over de eigendomstitel van het voertuig. Indien de belastingschuldige niet de eigenaar is van het voertuig, kan er geen beslag plaatsvinden. Hiermee wordt ook tegemoetgekomen aan de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof (GwH 4 oktober 2018, nr. 124/2018). Het Hof stelt immers dat er voor de eigenaar een "concreet en effectief" beroep bij een onafhankelijke en onpartijdige rechter moet openstaan tegen de inbeslagneming en de eventuele daaropvolgende verkoop van het voertuig.

Artikel 32

Artikel 3.18.0.0.11, VCF, voorziet een belastingverhoging voor overtredingen inzake registratiebelasting. Punt 7°/2 van deze bepaling verwijst naar de tijdige uitvoering van een renovatie als vermeld in artikel 2.9.4.2.12, §1, eerste lid, 1°. Met het decreet van 18 mei 2018 werd in artikel 2.9.4.2.12 een verlaagd tarief ingevoerd

voor de aankoop van een enige eigen woning die door de verkrijger ingrijpend energetisch gerenoveerd zal worden. Dit tarief werd met het decreet van 26 juni 2020 vanaf 1 januari 2021 uitgebreid voor de aankoop van een enige eigen woning die geheel of gedeeltelijk gesloopt en herbouwd zal worden. Bijgevolg dient in artikel 3.18.0.0.11, VCF, bijkomend naar deze werken verwezen te worden.

Artikel 33

Indien een ambtshalve ontheffing in het verleden werd geweigerd omwille van de uit artikel 3.6.0.0.1 geschrapte voorwaarde, dat de aanslag nog niet het voorwerp is geweest van een bezwaarschrift dat aanleiding heeft gegeven tot een definitieve beslissing over de grond, kan er een nieuw verzoek tot ambtshalve ontheffing worden ingediend, zolang de termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het jaar waarin de belasting is gevestigd, niet is verstreken, en op voorwaarde dat het vorig verzoek tot ambtshalve ontheffing werd geweigerd omwille van die geschrapte voorwaarde.

Hoofdstuk 3. Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens

Artikel 34

Dit artikel regelt de verwerking van persoonsgegevens en de passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Hierbij dient ook verwezen te worden naar het algemeen geldend kader in de algemene verordening gegevensbescherming (verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens).

In paragraaf 1 wordt de Vlaamse Belastingdienst aangeduid als (algemeen) verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van dit decreet.

In paragraaf 2 wordt een opsomming gemaakt van de categorieën van persoonsgegevens, die worden verwerkt in het kader van paragraaf 1, in de mate dat die strikt noodzakelijk en pertinent zijn in het kader van dit decreet.

De categorie van persoonsgegevens vermeld in punt 2 omvat in het licht van de minimale gegevensverwerking de volgende gegevens:

1° de opening of de afsluiting van elke bank- of betaalrekening waarvan de cliënt houder of medehouder is, alsook de toekenning of de intrekking van een volmacht aan een of meerdere volmachtdager(s) op deze bank- of betaalrekening en de identiteit van deze volmachtdrager(s), samen met de datum ervan en met het nummer van deze bank- of betaalrekening;

2° het bestaan van een of meerdere financiële verrichtingen waarbij contanten betrokken zijn welke door de informatieplichtige werden uitgevoerd en waardoor contanten werden gestort of afgehaald door deze cliënt of voor zijn rekening, alsook, in dit laatste geval, de identiteit van de natuurlijke persoon die de contanten daadwerkelijk heeft gestort of ontvangen voor rekening van deze cliënt, samen met de datum ervan;

3° het bestaan of het einde van het bestaan van een contractuele relatie met de cliënt, samen met de datum ervan, wat iedere van de volgende soorten van financiële contracten betreft:

a) de verhuur van kluizen, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, 14), van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen;

b) de levensverzekeringsovereenkomst die onder tak 21, als bedoeld in bijlage II van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het

toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen valt, alsook de verzekeringsovereenkomst die onder de takken 23, 25 of 26 als bedoeld in voormelde bijlage II valt en waarbij het beleggingsrisico door de verzekeringnemer wordt gedragen, met uitzondering evenwel van de overlijdensverzekeringen alsook van de contracten gesloten in het kader van een van de drie pijlers van het Belgische pensioenstelsel;

c) de overeenkomst met betrekking tot beleggingsdiensten en/of nevendiensten als bedoeld in artikel 1, §3, tweede lid, van de voornoemde wet van 25 april 2014, met inbegrip van het aanhouden van zicht- of vernieuwbare termijndeposito's ten behoeve van de cliënt en bestemd voor de verwerving van financiële instrumenten of voor terugbetaling, krachtens artikel 533, §1, van dezelfde wet;

d) het hypothecair krediet, als bedoeld in artikel I.9, 53/3°, van het Wetboek van economisch recht, ongeacht de benaming of de vorm, toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten;

e) de verkoopovereenkomst op afbetaling, te weten elke overeenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij een krediet wordt toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten, dat normaal leidt tot de verkrijging van lichamelijke roerende goederen of de levering van diensten, verkocht door de kredietgever of de kredietbemiddelaar en waarvan de prijs betaald wordt door middel van periodieke stortingen;

f) de leasingovereenkomst, te weten elke overeenkomst die beantwoordt aan de criteria vastgesteld in artikel 95, §1, van het koninklijk besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen voor de post III.D Leasing en soortgelijke rechten, evenwel met dien verstande dat het woord "vennootschap" in voormelde post III.D als "cliënt" moet worden gelezen voor deze definitie;

g) de leningsovereenkomst op afbetaling, te weten elke overeenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij een krediet wordt toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten, en waarbij geld of een ander betaalmiddel ter beschikking wordt gesteld van de kredietnemer die zich ertoe verbindt de lening terug te betalen door periodieke stortingen;

h) de kredietopening, te weten elke overeenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij een krediet wordt toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten, en waarbij koopkracht, geld of gelijk welk ander betaalmiddel ter beschikking wordt gesteld van de kredietnemer, die ervan gebruik kan maken door een of meerdere kredietopnemingen te verrichten onder meer met behulp van een betaalinstrument of op een andere wijze, en die zich ertoe verbindt terug te betalen volgens de overeengekomen voorwaarden;

i) elke andere overeenkomst dan bedoeld in punt c) tot en met h) hierboven, krachtens dewelke een kredietverlener geldmiddelen ter beschikking stelt van een natuurlijke persoon of van een rechtspersoon, met inbegrip van niet toegelaten debetstanden op een rekening, of zich ertoe verbindt geldmiddelen ter beschikking te stellen van een onderneming onder de voorwaarde van de terugbetaling ervan op termijn, of zich garant stelt voor een onderneming; en ook

j) elke andere overeenkomst of verrichting waarvan de kennis van het bestaan relevant is voor de uitvoering van zijn wettelijke opdrachten door een informatiegerechtigde. De Koning bepaalt, bij een in ministerraad overlegd besluit en na advies van de Cel voor Financiële Informatieverwerking en

de Nationale Bank van België (NBB), de lijst van de betrokken overeenkomsten en verrichtingen;

4° andere wettelijke bepalingen kunnen de lijst aanvullen van de informatie die aan het CAP moet worden meegedeeld, maar enkel voor zover deze gegevens betrekking hebben op rekeningen of op contracten van financiële aard.

De verwerking van de omschreven categorieën van persoonsgegevens is noodzakelijk voor de uitvoering van artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van dit decreet en gebeurt in het kader van de uitvoering van een taak van algemeen belang. Indien het CAP deze gegevens niet verschaft, kan de Vlaamse Belastingdienst niet naar behoren onderzoeken of er daadwerkelijk belastingontduiking werd gepleegd door een belastingplichtige.

Paragraaf 4 bepaalt de criteria om de bewaartermijnen voor de persoonsgegevens die verwerkt worden in het kader van paragraaf 1 te bepalen.

Hoofdstuk 4. Slotbepalingen

Artikel 35

De bepalingen van dit decreet treden in werking 10 dagen na hun publicatie in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 5, 6, 8, 9, 14, 18 en 19.

Voor een nadere toelichting over de afwijkende inwerkingtreding wordt verwezen naar de toelichting bij de betreffende artikelen.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2021

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Art. 2. In artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 2 april 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, 1°, worden de woorden "gehandicapte persoon" vervangen door de woorden "persoon met een handicap";

2° in het zesde lid, 3°, worden de woorden "gehandicapte persoon" vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 3. In artikel 2.1.5.0.1, §1, 3°, van hetzelfde decreet worden de woorden "gehandicapte persoon" telkens vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 4. In artikel 2.1.5.0.2, §1, 2°, van hetzelfde decreet wordt het woord "oorlogsverminkte" vervangen door het woord "oorlogsslachtoffer".

Art. 5. In artikel 2.1.5.0.4 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden "de betrokken oorlogsverminkte" worden vervangen door de woorden "het betrokken oorlogsslachtoffer";

2° de woorden "gehandicapte persoon" worden vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 6. In artikel 2.2.4.0.1, §6, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 3 juli 2015, worden aan de tabel de volgende rijen toegevoegd:

"

andere combinaties dan bovenstaande combinaties aantal assen en MTT			
0	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175
25	29	175	307
29	31	204	335
31	33	335	465
33		465	706

".

Art. 7. In artikel 2.2.4.0.2, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2017 en 2 april 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin wordt de zinsnede "31,61 euro voor" opgeheven;

2° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

"1° 100 euro voor de voertuigen die bij het ontstaan van de belastingplicht sinds meer dan dertig jaar in het verkeer zijn gebracht;";

3° in punt 1/1° wordt voor de woorden "de voertuigen" de zinsnede "100 euro voor" ingevoegd;

4° in punt 2° wordt voor de woorden "de kampeeraanhangwagen" de zinsnede "31,61 euro voor" ingevoegd.

Art. 8. In artikel 2.2.4.0.3, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 december 2015 en gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "en artikel 2.2.4.0.2, zijn" wordt vervangen door de zinsnede "en artikel 2.2.4.0.2, §1, eerste lid, 2°, en §2, zijn";

2° de volgende zin wordt toegevoegd:

"Voor de toepassing van de indexatie zijn de bedragen, vermeld in artikel 2.2.4.0.2, §1, eerste lid, 1°, en 1/1°, de bedragen die gelden alsof ze van toepassing waren op 1 juli 2023.".

Art. 9. In artikel 2.3.6.0.1, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 juni 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 6° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"6° de voertuigen die specifiek worden omgebouwd voor het gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers.";

2° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, 6°, wordt verleend op voorwaarde dat de volgende documenten worden voorgelegd aan het bevoegde personeelslid:
1° een geldig certificaat van individuele nationale goedkeuring van een voertuig dat is afgeleverd door de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie. Uit dat certificaat blijkt dat het voertuig twee of meer voor rolstoelgebruikers toegankelijke plaatsen heeft en omgebouwd is met een bodemverlaging of rolstoelplateaulift;
2° een verklaring op erewoord waarin de houder van het voertuig bevestigt dat de verbouwing specifiek heeft plaatsgevonden om rolstoelgebruikers te vervoeren.".

Art. 10. In artikel 2.5.3.0.1 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 29 maart 2019 en gewijzigd bij het decreet van 2 april 2021, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Het basisbedrag, vermeld in het eerste lid, wordt met ingang van 1 januari 2022 jaarlijks geïndexeerd op 1 januari met behulp van de coëfficiënt die wordt verkregen door het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk, voor de maand november van het vorige jaar te delen door het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk voor de maand november van het jaar 2020.".

Art. 11. In artikel 2.7.1.0.6, §2, derde lid, 3°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen de woorden "de erflater" en de woorden "gevestigd zijn" de zinsnede ", of door tussenkomst van de werkgever van de langstlevende echtgenoot van de erflater die met de erflater gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap," ingevoegd.

Art. 12. Aan artikel 2.7.3.2.9, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 22 december 2017, wordt een punt 5° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"5° schenkingen onder de levenden van onroerende goederen waarop de vrijstelling, vermeld in artikel 2.8.6.0.1, eerste lid, 2°, is toegepast.".

Art. 13. In artikel 2.7.3.2.12 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 en paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "gehandicapte persoon" vervangen door de woorden "persoon met een handicap";

2° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden "gehandicapte persoon" telkens vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 14. In artikel 2.7.3.4.1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt de zinsnede "maar die zijn domicilie of de zetel van zijn vermogen binnen de Europees Economische Ruimte had," opgeheven.

Art. 15. In artikel 2.7.5.0.4, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "onroerende" wordt vervangen door het woord "buitenlandse";

2° de woorden "die in het buitenland liggen en" worden opgeheven;

3° de woorden "dat land" worden telkens vervangen door de woorden "het buitenland".

Art. 16. In artikel 2.7.5.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, 2°, wordt het woord "toegepaste" opgeheven;

2° aan het zesde lid wordt de zinsnede ", tenzij de erflater een andere verdeling heeft bepaald" toegevoegd.

Art. 17. Aan artikel 2.8.3.0.3, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en vervangen bij het decreet van 22 december 2017, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° de onroerende goederen waarop de vrijstelling, vermeld in artikel 2.8.6.0.1, eerste lid, 2°, is toegepast.".

Art. 18. In artikel 2.8.3.0.4, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 3 juli 2015, worden de woorden "gehandicapte persoon" vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 19. In artikel 2.8.4.1.1, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "eerste" wordt vervangen door het woord "tweede";

2° tussen de woorden "rechtspersoon als vermeld in" en de woorden "het tweede lid" wordt de zinsnede "het eerste lid, 10°, of" ingevoegd.

Art. 20. In artikel 2.8.4.3.1, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt tussen de zinsnede "In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, § 3," en het woord "bedraagt" de zinsnede "tweede lid," ingevoegd;

2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede "berekend overeenkomstig het artikel 2.8.4.1.1, § 3," en de woorden "en de schenkbelasting" de zinsnede "tweede lid," ingevoegd.

Art. 21. In artikel 2.8.4.4.1, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 april 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt tussen de zinsnede "In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, § 3," en het woord "bedraagt" de zinsnede "tweede lid," ingevoegd;

2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede "berekend conform artikel 2.8.4.1.1, § 3," en de woorden "en de schenkbelasting" de zinsnede "tweede lid," ingevoegd.

Art. 22. In artikel 2.8.6.0.9, vijfde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 6 juli 2018, worden de woorden "op regelmatige wijze" opgeheven.

Art. 23. Aan artikel 2.9.1.0.4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 17 juli 2015 en 21 december 2018, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als al de vennoten maatschappelijke onroerende goederen verkrijgen naar verhouding van hun participatie in de vennootschap zonder enige tegenprestatie, waarbij die verkrijging boekhoudkundig wordt aangerekend op de beschikbare of onbeschikbare inbreng, is, naargelang van het geval, de registratiebelasting die met toepassing van het eerste of het tweede lid is gevestigd, van toepassing op de latere toebedeling van de goederen aan een of meer vennoten.".

Art. 24. In artikel 2.9.1.0.7 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen het tweede en het derde lid een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Het eerste lid is ook van toepassing als een echtgenoot van een deelgenoot tot de onverdeeldheid is toegetreden door de werking van een huwelijksovereenkomst waarbij goederen of onverdeelde delen zijn ingebracht in een gemeenschappelijk vermogen, een onverdeeldheid of een doelvermogen van de echtgenoten.".

Art. 25. In artikel 2.9.4.2.4, §4, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen de woorden "geen drie wederverkopen" en de woorden "kan aantonen waardoor" de zinsnede ", die vastgesteld zijn bij authentieke akte," ingevoegd.

Art. 26. In artikel 2.9.4.2.11, §5, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, worden tussen de woorden "kan niet" en de woorden "worden toegepast" de woorden "voor het bijbehorende terrein" ingevoegd.

Art. 27. In artikel 3.1.0.0.4, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 juni 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "per aangetekende brief mee aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie" vervangen door de woorden "met een elektronische zending mee aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie";

2° aan het eerste lid wordt de volgende zin toegevoegd:

"De overeenstemmende belasting waarop de opcentiemen geheven worden, wordt aangeduid op het ter beschikking gestelde digitale loket";

3° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"In het eerste lid wordt verstaan onder elektronische zending: het digitale loket, vermeld in artikel 1, 2°, a), van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2018 tot vaststelling van de wijze van communicatie tussen het lokaal bestuur, de indiener van de klacht en de toezichthoudende overheid in het kader van het bestuurlijk toezicht op het lokaal bestuur en artikel 1, 2°, a), van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2018 tot vaststelling van de wijze van communicatie tussen de provincieoverheid, de indiener van de klacht en de toezichthoudende overheid in het kader van het bestuurlijk toezicht op de provincieoverheid.";

4° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "tweede lid" vervangen door de woorden "derde lid".

Art. 28. In artikel 3.3.3.0.3, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Als het verlaagde tarief, vermeld in artikel 2.7.4.2.2, is toegepast om de erfbelasting te berekenen, gebeurt de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, binnen twee jaar nadat de termijn, vermeld in artikel 2.7.4.2.4, §1, eerste lid, is verstreken.";

2° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de vrijstelling, vermeld in artikel 2.8.6.0.3, is toegepast op de akte, gebeurt de kennisgeving, vermeld in het derde lid, binnen twee jaar nadat de termijn, vermeld in artikel 2.8.6.0.7, §1, eerste lid, is verstreken.".

Art. 29. In artikel 3.3.5.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 2 april 2021, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie kan voor een bepaalde belasting en voor een bepaald documenttype het elektronische platform dat daarvoor vereist is, ter beschikking stellen om de aanslagbiljetten en de andere documenten over die belasting uit te wisselen via een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt. Als de belastingschuldige een natuurlijke persoon is, niet in zijn hoedanigheid van ondernemer, of zijn vertegenwoordiger, geeft deze zijn instemming. De aanbieding via die procedure geldt als rechtsgeldige kennisgeving van het aanslagbiljet of van het document in kwestie. De natuurlijke personen die niet in hun hoedanigheid van ondernemer zijn, kunnen de instemming op elk moment intrekken.".

Art. 30. In artikel 3.6.0.0.1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen de woorden "personeelslid verleent" en de woorden "ambtshalve ontheffing" wordt de zinsnede "in afwijking van artikel 3.5.9.0.1" ingevoegd;

2° punt 2° wordt opgeheven.

Art. 31. In artikel 3.13.1.2.2 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "een computersysteem" vervangen door de woorden "een informaticasysteem of elk ander elektronisch apparaat";

2° er wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De verplichtingen, vermeld in het eerste en derde lid, gelden ook als de gegevens waar de bevoegde entiteit van de administratie om verzoekt, zich digitaal in België of in het buitenland bevinden.".

Art. 32. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2021, wordt een artikel 3.13.1.2.2/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.13.1.2.2/1. De personeelsleden van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie kunnen de documenten die voorgelegd moeten worden met toepassing van artikel 3.13.1.2.1, behouden telkens als ze menen dat die documenten nodig zijn om het bedrag van de belastingen van de belastingplichtige of van derden te bepalen.

De retentie, vermeld in het eerste lid, maakt het voorwerp uit van een proces-verbaal van retentie dat bewijs oplevert zolang het tegendeel niet is bewezen. Een afschrift van dat proces-verbaal wordt binnen vijf werkdagen na de dag waarop de retentie is gebeurd, aan de belastingplichtige, vermeld in het eerste lid, verzonden.".

Art. 33. In artikel 3.13.1.2.4 van hetzelfde decreet wordt tussen de zinsnede "artikel 3.13.1.2.2, eerste tot en met derde lid," en de zinsnede "en artikel 3.13.1.2.3," de zinsnede "artikel 3.13.1.2.2/1, eerste lid," ingevoegd.

Art. 34. In artikel 3.13.1.3.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 worden de woorden "het personeelslid met minstens de graad van afdelingshoofd" vervangen door de woorden "het bevoegde personeelslid" en wordt de zinsnede "artikel 322 van het federale WIB 92" vervangen door de zinsnede "de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest";

2° aan paragraaf 6 wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als voor de registratiebelasting of de erfbelasting blijkt dat er een of meer aanwijzingen zijn van belastingontduiking, kan het bevoegde personeelslid de beschikbare gegevens over die belastingplichtige of de erflater, in geval van erfbelasting, opvragen bij het centrale aanspreekpunt, vermeld in de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest.".

Art. 35. In artikel 3.13.1.4.1, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "de federale procureur, de procureur-generaal of de auditeur-generaal" vervangen door de woorden "het openbaar ministerie".

Art. 36. In artikel 3.13.2.0.4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 3 juli 2015, 7 december 2018 en 21 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de woorden "inzake de kilometerheffing" en de woorden "wordt vastgesteld" de zinsnede ", met inbegrip van de administratieve geldboetes inzake kilometerheffing die worden opgelegd voor overtredingen die eerder zijn begaan, maar die niet vroeger ter kennis konden worden gebracht aan de overtreder ingevolge de niet-naleving van zijn verplichtingen," ingevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede "Als het gecontroleerde voertuig ingeschreven staat op naam van de bestuurder of op naam van zijn echtgenoot, wettelijk samenwonende partner of kind," vervangen door de zinsnede "Als het gecontroleerde voertuig of de gecontroleerde nummerplaat ingeschreven staat op naam van de bestuurder of op naam van zijn echtgenoot, wettelijk samenwonende partner, een van zijn ouders of kind,";

3° aan paragraaf 3 wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de belastingschuldige niet de eigenaar is van het voertuig, dat het voorwerp uitmaakt van het uitvoerend roerend beslag, en over de eigendom een geschil ontstaat, kan er over de betwisting uitspraak gedaan worden, zoals in kortgeding door de beslagrechter van de plaats waar de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie die de belasting moet innen, is gevestigd.".

Art. 37. In artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, 7°/2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, wordt tussen de zinsnede "renovatie," en het woord "vermeld" de zinsnede "gedeeltelijke herbouw of herbouw," ingevoegd.

Art. 38. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2021, wordt een artikel 5.1.0.0.16 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 5.1.0.0.16. Artikel 3.6.0.0.1, zoals gewijzigd bij het decreet van [datum dit decreet + opschrift dit decreet], is van toepassing op de aanslagen, waarvoor de termijn, vermeld in artikel 3.6.0.0.1, eerste lid, 1°, nog niet is verstreken.".

Hoofdstuk 3. Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens

Art. 39. De Vlaamse Belastingdienst is verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013.

De volgende categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt in het kader van de toepassing van het eerste lid:

1° persoonlijke identificatiegegevens, het rijksregisternummer of het identificatienummer van de sociale zekerheid en andere identificatiegegevens of het fiscaal identificatienummer;

2° financiële bijzonderheden.

De persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid, kunnen afkomstig zijn van elke belastingplichtige bij wie er tijdens het onderzoek een of meer aanwijzingen van belastingontduiking zijn ontstaan conform artikel 3.13.1.3.1, §2, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, of van elke belastingplichtige die al dan niet overleden is, als de gegevens worden opgevraagd in het kader van de registratiebelasting of erfbelasting.

Met behoud van de toepassing van de noodzakelijke bewaring ervan voor de latere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de voormelde verordening, worden de persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid, bewaard gedurende de noodzakelijke duur voor de doeleinden, vermeld in artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, met een maximale bewaartermijn van één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de

verwerkingsverantwoordelijke behoren of, in voorkomend geval, één jaar na de definitieve beëindiging van de administratieve en rechterlijke procedures en rechtsmiddelen en de integrale betaling van alle bedragen die daaraan verbonden zijn.

De persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid, kunnen worden doorgegeven aan en verwerkt door advocaten in het kader van een geschil, of aan gerechtsdeurwaarders in het kader van een invorderingsprocedure.

Hoofdstuk 4. Slotbepaling

Art. 40. Artikel 6, 7 en 9 zijn van toepassing op de belastbare tijdperken die starten vanaf 1 januari 2023.

Artikel 8 treedt in werking op 1 juli 2023.

Artikel 16 heeft uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en is van toepassing op nalatenschappen die opengevallen zijn vanaf 1 juli 2021.

Artikel 20 en 21 hebben uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en zijn van toepassing op schenkingen, inclusief inbrengen om niet, vanaf 1 juli 2021.

Brussel, ... (datum).

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE

ADVIES VAN DE VLAAMSE TOEZICHTCOMMISSIE VOOR DE VERWERKING VAN PERSOONSGEGEVENS

Vlaamse overheid

Vlaamse Toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens

Advies wetgeving VTC nr. 2022/034 van 19 april 2022

over

tekst	voorontwerp van decreet
van	van de Vlaamse Regering
titel	tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013
roepnaam	(decreet wijziging Vlaamse Codex Fiscaliteit)
datum	zoals principieel goedgekeurd op 25 maart 2022

De Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "de VTC");

Gelet op het decreet van 18 juli 2008 betreffende het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer (hierna: "het e-govdecreet"), inzonderheid artikel 10/4, §1;

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (hierna AVG), inzonderheid artikel 36, 4, artikel 57, 1, c) en artikel 58, 3;

Gelet op de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Matthias Diependaele, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed van 28 maart 2022, ontvangen door de VTC op 28 maart 2022;

Brengt op 19 april 2022 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De Vlaamse minister bevoegd voor Financiën (hierna "de adviesvrager") verzocht om het advies van de Vlaamse Toezichtcommissie (hierna "VTC") over een voorontwerp van decreet *tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013* (hierna "het Ontwerp"), meer bepaald over de artikelen 24, 29 en 34.

2. Aangezien de adviesbevoegdheid van de VTC op grond van artikel 10/4, § 1 van het e-govdecreet betrekking heeft op de verwerkingen van persoonsgegevens, is haar adviesverlening hiertoe beperkt.

Context

3. Het Ontwerp bevat enerzijds een aantal zuiver technische en tekstuele aanpassingen en anderzijds een aantal beperkte inhoudelijke aanpassingen.

4. De zuiver technische en tekstuele aanpassingen en verduidelijkingen zijn de volgende:

- wijzigingen naar aanleiding van gewijzigde Vlaamse of federale regelgeving waarnaar wordt verwezen in de Vlaamse Codex Fiscaliteit (VCF);
- verduidelijking van regelgeving;
- technische correcties naar aanleiding van materiële vergissingen bij eerdere decretale aanpassingen;
- tekstuele aanpassingen.

5. Er zijn ook een aantal inhoudelijke aanpassingen:

- het voorzien van tarieven jaarlijkse verkeersbelasting voor ontbrekende combinaties van motorvoertuigen of samengestelde voertuigen, bestemd voor het vervoer van goederen, met een maximaal toegestane totaalgewicht van 12 ton of meer;
- de verhoging van het forfaitair tarief voor oldtimers in de jaarlijkse verkeersbelasting;
- de invoering van een vrijstelling in de belasting op de inverkeerstelling voor voertuigen die specifiek worden omgebouwd voor het gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers ;
- de uitsluiting van het toepassingsgebied van artikel 2.7.1.0.6 VCF voor de uitkering van een groepsverzekering via de werkgever van de langstlevende echtgenoot, die gehuwd was met de erflater onder een gemeenschapsstelsel, bij het overlijden van de eerststervende echtgenoot;
- uitbreiding van de bestaande vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting;
- de uitsluiting van de overeenkomsten houdende schenking van onroerende goederen die in het buitenland liggen van het toepassingsgebied van het progressievoorbehoud inzake schenkbelasting;
- het bepalen van de aanvangstermijn van 2 jaar, waarbinnen de kennisgeving van intentie om aanvullende rechten en de belastingverhoging moet gebeuren, in geval van de toepassing van het gunstregime inzake familiale ondernemingen en vennootschappen;
- toegang tot het centraal aanspreekpunt (met bijhorende privacybepalingen) (zie artikel 29 en 34);
- verbetering van de controlebepalingen inzake verkeersfiscaliteit (zie artikel 31).

6. De volgende bepalingen van het Ontwerp handelen over de verwerking van persoonsgegevens:

"Art. 24.

In artikel 3.3.5.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 2 april 2021, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie kan voor een bepaalde belasting en voor een bepaald documenttype het elektronische platform dat daarvoor vereist is, ter beschikking stellen om de aanslagbiljetten en de andere documenten over die belasting uit te wisselen via een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt. Als de belastingschuldige een natuurlijke persoon is, niet in zijn hoedanigheid van ondernemer, of zijn vertegenwoordiger, geeft deze zijn instemming. De aanbieding via die procedure geldt als rechtsgeldige kennisgeving van het aanslagbiljet of van het document in kwestie. De natuurlijke personen die niet in hun hoedanigheid van ondernemer zijn, kunnen de instemming op elk moment intrekken."."

Dit artikel luidt dan :

"De aanslagbiljetten worden in gesloten omslag aan de belastingschuldigen toegezonden.

De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie kan voor een bepaalde belasting en voor een bepaald documenttype het elektronische platform dat daarvoor vereist is, ter beschikking stellen om de aanslagbiljetten en de andere documenten over die belasting uit te wisselen via een procedure waarbij informaticatechnieken worden

gebruikt. Als de belastingschuldige een natuurlijke persoon is, niet in zijn hoedanigheid van ondernemer, of zijn vertegenwoordiger, geeft deze zijn instemming. De aanbieding via die procedure geldt als rechtsgeldige kennisgeving van het aanslagbiljet of van het document in kwestie. De natuurlijke personen die niet in hun hoedanigheid van ondernemer zijn, kunnen de instemming op elk moment intrekken.

De Vlaamse Regering bepaalt de toepassingsmodaliteiten van de procedure, vermeld in het tweede lid."

"Art. 29.

In artikel 3.13.1.3.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 worden de woorden "het personeelslid met minstens de graad van afdelingshoofd" vervangen door de woorden "het personeelslid met minstens de graad van directeur" en wordt de zinsnede "artikel 322 van het federale WIB 92" vervangen door de zinsnede "de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest"[1];

2° aan paragraaf 6 wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als voor de registratiebelasting of de erfbelasting blijkt dat er een of meer aanwijzingen zijn van belastingontduiking, kan het bevoegde personeelslid de beschikbare gegevens over die belastingplichtige of de erflater, in geval van erfbelasting, opvragen bij het centrale aanspreekpunt, vermeld in de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest."."

"*Hoofdstuk 3. Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens*

Art. 34.

De Vlaamse Belastingdienst is verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013.

De volgende categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt in het kader van de toepassing van het eerste lid:

1° persoonlijke identificatiegegevens, het rijksregisternummer of het identificatienummer van de sociale zekerheid en andere identificatiegegevens of het fiscaal identificatienummer;

2° financiële bijzonderheden.

De persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid, kunnen afkomstig zijn van elke belastingplichtige bij wie er tijdens het onderzoek een of meer aanwijzingen van belastingontduiking zijn ontstaan conform artikel 3.13.1.3.1, §2, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, of van elke belastingplichtige die al dan niet overleden is, als de gegevens worden opgevraagd in het kader van de registratiebelasting of erfbelasting.

Met behoud van de toepassing van de noodzakelijke bewaring ervan voor de latere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de voormelde verordening, worden de persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid, bewaard

[1] De memorie van toelichting verduidelijkt dat *de verwijzing naar de wet die het CAP organiseert, geactualiseerd wordt. De wet van 8 juli 2018 haalde het CAP uit de fiscale sfeer en regelt de werking op autonome wijze met een op zichzelf staande wet. Het Cap is volgens artikel 2 van deze wet* het centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten gehouden door de Nationale Bank van België.

gedurende de noodzakelijke duur voor de doeleinden, vermeld in artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, met een maximale bewaartermijn van één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren of, in voorkomend geval, één jaar na de definitieve beëindiging van de administratieve en rechterlijke procedures en rechtsmiddelen en de integrale betaling van alle bedragen die daaraan verbonden zijn.

De persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid, kunnen worden doorgegeven aan en verwerkt door advocaten in het kader van een geschil, of aan gerechtsdeurwaarders in het kader van een invorderingsprocedure. "

II. ONDERZOEK VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Voorafgaande toelichting

7. De VTC stelt vast dat de personen van wie gegevens worden verzameld en uitgewisseld de volgende zijn:

- belastingschuldigen/belastingplichtigen;
- derden;

en dat het minstens de volgende gegevens lijkt te betreffen :

- contactgegevens, identificatiegegevens, financiële bijzonderheden (belastingschuldige);
- contactgegevens, identificatiegegevens (derden).

8. Het betreft informatie over natuurlijke personen met onder meer identificatie- en contactgegevens en financiële bijzonderheden en dus gaat het om de verwerking van persoonsgegevens zoals bedoeld in de AVG. De VTC gaat daarom na in hoeverre het Ontwerp en de bestaande decreten in lijn liggen met de principes van het gegevensbeschermingsrecht.

2. Kwaliteit van de regelgevende grondslag

9. Het komt de stellers van het Ontwerp toe om erover te waken dat – en dit ook voor de bestaande wet- en regelgeving – elke verwerking die in onderhavige context zal plaatsvinden een rechtvaardigingsgrond vindt in artikel 6 AVG.

10. Het Ontwerp of de memorie van toelichting vermelden, behoudens voor artikel 24, niet expliciet op grond van welke rechtvaardigingsgrond in de AVG de verwerking van persoonsgegevens zal plaatsvinden. De VTC gaat er van uit dat de gegevens verwerkt worden op basis van de rechtvaardigingsgrond "uitvoering van een taak van algemeen belang" en niet, zoals artikel 24 en de memorie lijken te suggereren op grond van instemming/toestemming. De VTC beveelt aan om deze rechtvaardigingsgrond toe te voegen aan het Ontwerp of de memorie.

11. De VTC wenst in herinnering te brengen dat elke overheidsinmenging in de bescherming van de persoonlijke levenssfeer zoals gewaarborgd door artikel 8 van het EVRM[2], artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie samengelezen met artikel 52.1 van het Handvest en artikel 22 van de Grondwet moet worden voorgeschreven in een 'voldoende precieze wettelijke bepaling' die beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde doelstelling. In een dergelijke precieze wettelijke

[2] Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

bepaling moeten de essentiële elementen[3] van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens omschreven zijn. [4]

12. Voor verwerkingen op basis van artikel 6, lid 1, e), AVG[5], die niet zozeer betrekking hebben op het privé-leven sensu stricto, maar eerder enkel op de bescherming van persoonsgegevens, moet het doeleinde voldoende duidelijk blijken uit de taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend door unierecht of lidstatelijk recht. Andere elementen van de verwerking die al duidelijk (eventueel impliciet) blijken uit de bestaande wetgeving moeten niet per se herhaald worden. De VTC vindt het niettemin een goede praktijk om dat wel te doen om een uniform kader te creëren waarop verschillende uitvoeringsbesluiten kunnen steunen. Bovendien maakt dit het veel gemakkelijker om de verwerkingen van persoonsgegevens te toetsen aan de AVG, zowel voor de toezichthouder als voor de betrokkenen. Er is dus een onderscheid te maken tussen de legaliteitstoets (eisen waaraan de wettelijke basis moet voldoen om geldig te zijn) en de conformiteitstoets aan de AVG.

13. Aangezien met de vermelding van de essentiële elementen ook minstens gedeeltelijk tegemoetgekomen wordt aan artikel 5, 1, a), AVG, dat bepaalt dat persoonsgegevens moeten worden verwerkt op een wijze die ten aanzien van de betrokkene behoorlijk en transparant is, zal het ontbreken van deze elementen zwaardere transparantiemaatregelen vragen. Er zal immers niet naar wetgeving waarin de verwerking uitdrukkelijk geregeld is, kunnen verwezen worden.

14. De opstellers van de wettelijke en reglementaire teksten zullen moeten inschatten of de beoogde verwerking een meer uitgewerkte rechtsgrond nodig heeft. Daarbij moet in eerste instantie gekeken worden naar de graad van inmenging van de overheid in het privé-leven.

15. De VTC beoordeelt het positief dat er in het Ontwerp specifieke bepalingen m.b.t. de verwerking van persoonsgegevens worden opgenomen, maar is van oordeel dat de bepalingen van artikel 34 beter geïntegreerd worden in de Codex Fiscaliteit met het oog op de transparantie die de wetgeving in principe moet bieden. Het is zeer onwaarschijnlijk dat deze bepalingen door de betrokkenen teruggevonden worden in een wijzigingsdecreet.

3. Doelbinding

16. Persoonsgegevens moeten voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden worden verzameld en mogen vervolgens niet verder op een met die doeleinden onverenigbare wijze worden verwerkt (artikel 5, 1, b), AVG).

---

[3] Artikel 6, AVG vermeldt de volgende elementen:

- het doel van de verwerking;
- de types of categorieën van te verwerken persoonsgegevens; Deze gegevens moeten bovendien beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt („minimale gegevensverwerking");
- de betrokkenen;
- de entiteiten waaraan en doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt;
- de opslagperioden;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n).

[4] EHRM, arrest *Rotaru c. Roumania*, 4 mei 2000; GWH 23 april 2015, arrest nr. 44/2015, 63; GWH 5 oktober 2017, arrest nr. 100/2017, 17; GWH 15 maart 2018, arrest nr. 29/2018, 26; GwH 14 januari 2021, arrest nr. 2/2021, overw. B.22.1.e.e.; GwH 18 november 2021, arrest nr. 158/2021, overw. B.6; GwH 9 december 2021, B.53.1-B.53.2; adv. 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet *betreffende maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie*, Parl.St. Kamer, 2020-2021, doc. nr. 551951/001, 94-98; SCHRAM, F., *Privacy & persoonsgegevens. Handboek*, Brussel, Politeia, 2019, 75-98, 111-116; DEGRAVE, E., "*L'é-gouvernement et la protection de la vie privée – Légalité, transparance et contrôle*" , Collection du CRIDS, Larcier, Brussel, 2014, p. 161 e.v.

[5] "e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;"

17. De volgende doeleinden worden in het Ontwerp vermeld of kunnen eruit afgeleid worden:

- artikel 24 (verzending van aanslagbiljetten): het verzenden van aanslagbiljetten aan de belastingschuldigen;
- artikel 29 (verzamelen van inlichtingen bij derden): de juiste vestiging en inning van de belasting verzekeren, in het bijzonder belastingontduiking tegengaan.

18. De doeleinden zijn dan ook welbepaald en transparant. Verder zijn de doeleinden die worden nagestreefd nuttig en noodzakelijk, rekening houdend met het algemeen belang. Er is een evenwicht tussen het belang van de betrokkenen om hun rechten en vrijheden te vrijwaren en het algemeen belang om tot een verwerking van gegevens over te gaan.

19. De VTC is van oordeel dat de doeleinden welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd zijn.

4. Verantwoordelijkheid

20. Artikel 4.7) AVG bepaalt dat voor de verwerkingen waarvan de regelgeving het doel en de middelen vastlegt, de **verwerkingsverantwoordelijke** diegene is die daarin als dusdanig wordt aangewezen.

21. Artikel 34 van het Ontwerp duidt de Vlaamse belastingdienst aan als verwerkingsverantwoordelijke voor de verwerkingen van artikel 29 (verzamelen van inlichtingen bij derden), terwijl artikel 24 (verzending van aanslagbiljetten) spreekt van verwerkingen door de bevoegde entiteit, die in de huidige stand van zaken ook de Vlaamse belastingdienst is. De verwerkingsverantwoordelijke is dus de Vlaamse belastingdienst.

22. De decreetgever, de Vlaamse Regering en de verwerkingsverantwoordelijken moeten nagaan of het uitvoeren van een **gegevensbeschermingseffectenbeoordeling** (GEB - artikel 35 AVG)[6] voor de verschillende gegevensstromen al dan niet noodzakelijk is.

23. De VTC meent alvast dat het uitvoeren van een GEB aangewezen zal zijn gelet op **de lijst van de VTC**[7] met verwerkingen waarvoor een Vlaamse bestuursinstantie een GEB moet uitvoeren conform artikel 35.4 van de AVG gezien de inhoud van artikel 29 (verzamelen van inlichtingen bij derden).

24. De VTC verwijst in dit kader naar het punt:

3) wanneer er op systematische wijze bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9 van de AVG, evenals persoonsgegevens met betrekking tot strafrechtelijke veroordelingen of strafbare feiten zoals omschreven in artikel 10 van de AVG of gegevens van zeer persoonlijke aard (zoals financiële gegevens en gegevens over inkomen en vermogen, werkloosheid, betrokkenheid van jeugdzorg of maatschappelijk werk, gegevens omtrent huishoudelijke en privé-activiteiten, locatiegegevens) worden uitgewisseld tussen meerdere verwerkingsverantwoordelijken. GEVOELIGE GEGEVENS [criteria 4 en 5];

---

[6] Voor meer uitleg over en model van GEB, zie:

- https://overheid.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie-dpia

- Info op website van de federale Gegevensbeschermingsautoriteit: https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/professioneel/avg/effectbeoordeling-geb

- Aanbeveling CBPL nr. 01/2018 (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2008.pdf)

- Richtlijnen Groep 29 (WP 248) (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/handleiding-gegevensbeschermingseffectbeoordeling.pdf)

[7] Beslissing VTC nr. O/2020/01 van 14 januari 2020 betreffende Aanname van de lijst met verwerkingen waarvoor een Gegevensbeschermingseffectbeoordeling dient te worden uitgevoerd conform artikel 35.4 van de Algemene Verordening Gegevensbescherming door Vlaamse bestuursinstanties https://overheid.vlaanderen.be/sites/default/files/media/VTC/VTC_O_2020_01_DPIA_lijsten_v1_voor_web.pdf

5. Minimale gegevensverwerking

25. Conform artikel 5.1, c), AVG, moeten de persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.

26. De categorieën betrokkenen van wie gegevens worden verzameld en uitgewisseld zijn de volgende voor artikel 24 (verzenden van aanslagbiljetten):

- belastingschuldigen/belastingplichtigen;

en de categorieën gegevens zijn :

- persoonlijke identificatiegegevens, het rijksregisternummer of het identificatienummer van de sociale zekerheid en andere identificatiegegevens of het fiscaal identificatienummer (belastingschuldige en derden)

en voor artikel 29 (verzamelen van inlichtingen bij derden) zijn de categorieën betrokkenen van wie gegevens worden verzameld en uitgewisseld zijn de volgende :
- belastingschuldigen;
- derden;

en de categorieën gegevens zijn :

- persoonlijke identificatiegegevens, het rijksregisternummer of het identificatienummer van de sociale zekerheid en andere identificatiegegevens of het fiscaal identificatienummer (belastingschuldige en derden)
- financiële bijzonderheden (belastingschuldige)
- al dan niet overlappend met de vorige categorie: aanwijzingen van belastingontduiking.

27. De VTC wijst erop dat er mogelijk ook sprake is van persoonsgegevens als bedoeld in artikel 10, AVG, namelijk in verband met belastingontduiking.

28. Bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 10 AVG behoeven strengere beveiligingsmaatregelen. De VTC wijst op de toepasselijkheid van artikel 10, §2, WVG dat aangeeft welke bijkomende veiligheidsmaatregelen moeten voorzien worden:

- de categorieën van personen aanwijzen die de persoonsgegevens kunnen raadplegen, waarbij hun hoedanigheid ten opzichte van de verwerking van de betrokken gegevens nauwkeurig moet worden omschreven;
- de lijst van de aldus aangewezen categorieën van personen ter beschikking houden van de bevoegde toezichthoudende autoriteit voor gegevensbescherming;
- ervoor zorgen dat de aangewezen personen door een wettelijke of statutaire verplichting, of door een evenwaardige contractuele bepaling ertoe gehouden zijn het vertrouwelijke karakter van de betrokken gegevens in acht te nemen.

29. Wat de categorie "financiële bijzonderheden" betreft, geeft de memorie de volgende toelichting:

"*De categorie van persoonsgegevens vermeld in punt 2 omvat in het licht van de minimale gegevensverwerking onder meer:*

1° de opening of de afsluiting van elke bank- of betaalrekening waarvan de cliënt houder of medehouder is, alsook de toekenning of de intrekking van een volmacht aan een of meerdere volmachtdrager(s) op deze bank- of betaalrekening en de identiteit van deze volmachtdrager(s), samen met de datum ervan en met het nummer van deze bank- of betaalrekening;

2° het bestaan van een of meerdere financiële verrichtingen waarbij contanten betrokken zijn welke door de informatieplichtige werden uitgevoerd en waardoor contanten werden gestort of afgehaald door deze cliënt of voor zijn rekening, alsook, in dit laatste geval, de identiteit van de natuurlijke persoon die de contanten daadwerkelijk heeft gestort of ontvangen voor rekening van deze cliënt, samen met de datum ervan;

3° het bestaan of het einde van het bestaan van een contractuele relatie met de cliënt, samen met de datum ervan, wat iedere van de volgende soorten van financiële contracten betreft :

a) de verhuur van kluizen, als bedoeld in artikel 4, eerste lid, 14), van de wet van 25 april 2014 op het statuut van en het toezicht op kredietinstellingen en beursvennootschappen;

b) de levensverzekeringsovereenkomst die onder tak 21, als bedoeld in bijlage II van de wet van 13 maart 2016 op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen valt, alsook de verzekeringsovereenkomst die onder de takken 23, 25 of 26 als bedoeld in voormelde bijlage II valt en waarbij het beleggingsrisico door de verzekeringnemer wordt gedragen, met uitzondering evenwel van de overlijdensverzekeringen alsook van de contracten gesloten in het kader van een van de drie pijlers van het Belgisch pensioenstelsel;

c) de overeenkomst met betrekking tot beleggingsdiensten en/of nevendiensten als bedoeld in artikel 1, § 3, tweede lid, van de voornoemde wet van 25 april 2014, met inbegrip van het aanhouden van zicht- of vernieuwbare termijndeposito's ten behoeve van de cliënt en bestemd voor de verwerving van financiële instrumenten of voor terugbetaling, krachtens artikel 533, § 1, van dezelfde wet;

d) het hypothecair krediet, als bedoeld in artikel I.9, 53/3°, van het Wetboek van economisch recht, ongeacht de benaming of de vorm, toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten;

e) de verkoopovereenkomst op afbetaling, te weten elke overeenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij een krediet wordt toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten, dat normaal leidt tot de verkrijging van lichamelijke roerende goederen of de levering van diensten, verkocht door de kredietgever of de kredietbemiddelaar en waarvan de prijs betaald wordt door middel van periodieke stortingen;

f) de leasingovereenkomst, te weten elke overeenkomst die beantwoordt aan de criteria vastgesteld in artikel 95, § 1, van het koninklijk besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het Wetboek van vennootschappen voor de post III.D "Leasing en soortgelijke rechten", evenwel met dien verstande dat het woord "vennootschap" in voormelde post III.D als "cliënt" moet worden gelezen voor deze definitie;

g) de leningsovereenkomst op afbetaling, te weten elke overeenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij een krediet wordt toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten, en waarbij geld of een ander betaalmiddel ter beschikking wordt gesteld van de kredietnemer die zich ertoe verbindt de lening terug te betalen door periodieke stortingen;

h) de kredietopening, te weten elke overeenkomst, ongeacht de benaming of de vorm, waarbij een krediet wordt toegekend aan een natuurlijke persoon die hoofdzakelijk handelt met een oogmerk dat geacht kan worden vreemd te zijn aan zijn handels-, beroeps- of ambachtelijke activiteiten, en waarbij koopkracht, geld of gelijk welk ander betaalmiddel ter beschikking wordt gesteld van de kredietnemer, die ervan gebruik kan maken door een of meerdere kredietopnemingen te verrichten onder meer met behulp van een betaalinstrument of op een andere wijze, en die zich ertoe verbindt terug te betalen volgens de overeengekomen voorwaarden;

i) elke andere overeenkomst dan bedoeld in de punten c) tot h) hierboven, krachtens welke een kredietverlener geldmiddelen ter beschikking stelt van een natuurlijke persoon of van een rechtspersoon, met inbegrip van niet toegelaten debetstanden op een rekening, of zich ertoe verbindt geldmiddelen ter beschikking te stellen van een onderneming onder de voorwaarde van de terugbetaling ervan op termijn, of zich garant stelt voor een onderneming;

j) alsook elke andere overeenkomst of verrichting waarvan de kennis van het bestaan relevant is voor de uitvoering van zijn wettelijke opdrachten door een informatiegerechtigde. De Koning bepaalt, bij een in

Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Cel voor Financiële Informatieverwerking en de NBB, de lijst van de betrokken overeenkomsten en verrichtingen.

4° Andere wettelijke bepalingen kunnen de lijst aanvullen van de informatie die aan het CAP moet worden meegedeeld, doch enkel voor zover deze gegevens betrekking hebben op rekeningen of op contracten van financiële aard. "

30. De VTC stelt vast dat deze categorie van gegevens onvoldoende afgebakend is aangezien de memorie spreekt over "onder meer" de volgende gegevens. Aangezien het gevoelige gegevens betreft geldt dit eens te meer. De VTC vraagt dan ook dat in de memorie verduidelijkt wordt dat het gaat om limitatieve gegevens.

31. Wat het gebruik van het rijksregisternummer betreft, wijst de VTC op de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een rijksregister van de natuurlijke personen die een machtigingsvereiste instellen van de minister bevoegd voor binnenlandse zaken voor het gebruik van het rijksregisternummer[8].

32. Wat de instanties die toegang hebben betreft: de Vlaamse belastingdienst.

33. Artikel 34 voorziet verder dat persoonsgegevens, kunnen worden **doorgegeven** aan en verwerkt door advocaten in het kader van een geschil, of aan gerechtsdeurwaarders in het kader van een invorderingsprocedure.

34. De VTC vraagt alleszins dat dit beperkt blijft tot de strikt noodzakelijke gegevens aangezien zowel advocaten als gerechtsdeurwaarders de andere gegevens kunnen opvragen via de authentieke bron, waar de voorkeur aan gegeven dient te worden.

35. Waar er gegevens uitgewisseld worden met het Centraal Aanspreekpunt, zal er rekening mee gehouden dienen te worden dat bepaalde mededelingen onderworpen zijn aan artikel 20 van de WVG of artikel 46 van de wet van 15 januari 1990 houdende oprichting en organisatie van een Kruispuntbank van de sociale zekerheid[1] en de artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen die een machtigingsvereiste instellen van de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken voor het gebruik van en de toegang tot het rijksregisternummer[2].

36. De VTC wijst op het derde lid van paragraaf 1 van artikel 8 van de wet tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen: *"§ 1. De machtiging om het Rijksregisternummer te* gebruiken*, wordt door de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken toegekend aan de overheden, instellingen en personen, bedoeld in artikel 5, § 1, wanneer dit gebruik noodzakelijk is voor de uitvoering van taken van algemeen belang. De machtiging om het Rijksregisternummer te gebruiken houdt de verplichting in dit Rijksregisternummer eveneens te gebruiken in de contacten met het Rijksregister van de natuurlijke personen. Er is geen machtiging vereist om het Rijksregisternummer te gebruiken wanneer dit gebruik uitdrukkelijk voorzien is door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie*."

37. Krachtens artikel 5.1, e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.

38. Wat de **bewaartermijn** betreft, bepaalt artikel 34, dat voor wat de persoonsgegevens vermeld in artikel 29 (verzamelen van inlichtingen bij derden) betreft, met behoud van de toepassing van de noodzakelijke bewaring ervan voor de latere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de voormelde verordening, deze bewaard worden gedurende de noodzakelijke duur voor de doeleinden, vermeld in artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, met een maximale bewaartermijn van één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren of, in voorkomend geval, één jaar na de definitieve beëindiging van de administratieve en rechterlijke procedures en rechtsmiddelen en de integrale betaling van alle bedragen die daaraan verbonden zijn.

[8] Zie artikelen 5 en 8 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen*

39. Wat artikel 24 (verzenden van aanslagbiljetten) betreft, lijkt geen bewaartermijn vastgelegd. Het moet evenwel duidelijk zijn hoelang de Vlaamse belastingdienst de betrokken gegevens mag bijhouden. Hiervoor moet enerzijds gekeken worden naar de eventueel toepasselijke archiefwetgeving en anderzijds een proportionaliteitsafweging te worden gemaakt.

40. In het licht van artikel 6.3 van de AVG, adviseert de VTC om in het Ontwerp de maximale bewaartermijn(en) van de met het oog op de onderscheiden doeleinden voor deze verwerking van persoonsgegevens te voorzien, of toch minstens criteria op te nemen die toelaten deze bewaartermijn(en) te bepalen.

6. Juistheid

41. Persoonsgegevens moeten juist zijn en zo nodig worden geactualiseerd (artikel 5, 1, d), AVG).

42. Het Ontwerp bevat geen bepalingen hierover. De VTC beveelt aan dat de verwerkingsverantwoordelijke hiertoe de nodige maatregelen nemen.

7. Rechten van de betrokkenen en transparantie

43. Artikel 12 AVG bepaalt dat de verwerkingsverantwoordelijke passende maatregelen neemt opdat de betrokkene de in de artikelen 13 en 14, AVG bedoelde informatie en de in de artikelen 15 tot en met 22 en artikel 34, AVG bedoelde communicatie in verband met de verwerking in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in duidelijke en eenvoudige taal ontvangt.

44. De VTC is van oordeel dat het aanbevolen is om het Ontwerp aan te vullen met de verplichting om de **vermeldingen** zoals bedoeld in randnummer 42, op te nemen in de communicatie met de burger zodat de betrokkenen goed geïnformeerd worden over de verwerking van hun persoonsgegevens en het voor de betrokkenen duidelijk is wat hun rechten zijn en tot wie zij zich moeten richten voor de uitoefening van hun rechten[9].

45. Zoals al aangehaald, beoordeelt de VTC het positief dat er in het Ontwerp specifieke bepalingen m.b.t. de verwerking van persoonsgegevens worden opgenomen, maar is van oordeel dat de bepalingen van artikel 34 beter geïntegreerd worden in de Codex Fiscaliteit met het oog op de transparantie die de wetgeving in principe moet bieden. Het is zeer onwaarschijnlijk dat deze bepalingen door de betrokkenen teruggevonden worden in een wijzigingsdecreet.

8. Beveiligingsmaatregelen

46. Artikel 32 AVG verplicht de verwerkingsverantwoordelijke om gepaste technische en organisatorische maatregelen te treffen die nodig zijn voor de bescherming van de persoonsgegevens. Deze maatregelen moeten een passend beveiligingsniveau verzekeren rekening houdend, enerzijds, met de stand van de techniek ter zake en de kosten voor het toepassen van de maatregelen en, anderzijds, met de aard van de te beveiligen gegevens en de potentiële risico's.

47. De VTC wijst erop dat aangezien de gegevens niet duidelijk afgebakend zijn en het mogelijk delicate gegevens betreft een bijzondere aandacht vereist is inzake informatieveiligheid.

48. De VTC noteert dat voor het gebruik van het elektronische platform (waarmee de e-Box[10] bedoeld werd – zie artikel 24 en memorie van toelichting daarbij) voortaan enkel natuurlijke personen, niet in hun hoedanigheid van ondernemer, hun instemming nog moeten geven om berichten uit te wisselen via elektronische weg, en op elk moment die instemming kunnen intrekken. Voor natuurlijke personen die niet optreden als ondernemer blijven de instemmingsvereiste en de intrekbaarheid wel behouden, als erkenning dat natuurlijke personen vooralsnog sterker beschermd moeten worden tegen een te snelle digitalisering.

[9] De VTC wijst erop dat in de Codex Fiscaliteit gebruikt gemaakt werd van de uitzondering voorzien in artikel 23, AVG (Artikel 3.13.1.1.5. van de Codex) Dit moet ook gecommuniceerd worden aan de betrokkenen.

[10] Artikel II.23/1, Bestuursdecreet.

49. Daarbij verduidelijkt de memorie dat de initiële bewoording van het artikel verkeerdelijk de indruk geeft dat een belastingschuldige of diens vertegenwoordiger per belasting kan kiezen of hij zijn aanslagbiljet of andere documenten wel of niet via het elektronisch zal ontvangen. De toestemming voor informatie-uitwisseling via het elektronisch platform is algemeen en impliceert dat alle berichten die via dit systeem worden voorzien voortaan elektronisch zullen worden bezorgd.

50. Artikel 32, AVG wijst op een aantal voorbeeldmaatregelen om, waar passend, een op het risico afgestemd beveiligingsniveau te waarborgen:

- de pseudonimisering(zo relevant) en versleuteling van persoonsgegevens;
- het vermogen om op permanente basis de vertrouwelijkheid, integriteit, beschikbaarheid en veerkracht van de verwerkingssystemen te garanderen;
- het vermogen om bij een fysiek of technisch incident de beschikbaarheid van en de toegang tot de persoonsgegevens tijdig te herstellen;
- een procedure voor het op gezette tijdstippen testen, beoordelen en evalueren van de doeltreffendheid van de technische en organisatorische maatregelen ter beveiliging van de verwerking.

51. Voor de concrete uitwerking hiervan wijst de VTC op de aanbeveling[11] ter voorkoming van gegevenslekken en op de referentiemaatregelen[12] die bij elke verwerking van persoonsgegevens in acht zouden moeten worden genomen. De VTC benadrukt ook het belang van een behoorlijk gebruikers- en toegangsbeheer[13] en een logging van de toegangen zodat de functionaris en de toezichthouders kunnen controleren wie wanneer toegang had tot welke gegevens, wat zijn/haar acties waren en waarom[14].

52. Voor zover er gedacht wordt aan het gebruik van cloudtoepassingen, verwijst de VTC naar haar adviezen en aanbevelingen daarover[15].

[11] Aanbeveling CBPL nr. 01/2013

(https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2013.pdf)

[12] Referentiemaatregelen CBPL voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens, Versie 1.0 (https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/nota-inzake-de-beveiliging-van-persoonsgegevens.pdf)

[13] Zie ook Aanbeveling CBPL nr. 01/2008

(https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-01-2008.pdf)

Verschillende instanties kunnen hiervoor aangepaste technologische oplossingen bieden (zoals bijvoorbeeld de Kruispuntbank van de Sociale zekerheid).

[14] *Audit trailing* of *beveiligd controlespoor*.

[15] https://overheid.vlaanderen.be/vlaamse-toezichtcommissie-cloud

III. BESLUIT

53. De VTC is van oordeel dat het voorgelegde voorontwerp voldoende waarborgen zou kunnen bieden wat de bescherming van de persoonsgegevens van de betrokkenen betreft, op voorwaarde dat daarin volgende elementen bijkomend worden geïmplementeerd, inzonderheid:

- van artikel 34 van het Ontwerp een wijzigingsbepaling maken (luik 2 en luik 7 van dit advies);
- de rechtvaardigingsgrond toevoegen aan het Ontwerp of minstens aan de memorie (randnummers 9 -10);
- een gegevensbeschermingseffectenbeoordeling uitvoeren (randnummers 22-24);
- de categorie “financiële bijzonderheden” beter afbakenen (randnummer 28-29);
- de bewaartermijn bepalen van de persoonsgegevens vermeld in artikel 24 (randnummer 37-39);
- de nodige maatregelen nemen voor de juistheid van de gegevens (randnummer 40-41);
- de transparantiemaatregelen uitwerken (luik 7).

Hans Graux,
Voorzitter VTC

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

DIVERSE FISCALE BEPALINGEN

GRONDIG ONDERHOUD VERKEERSFISCALITEIT BETER DAN QUICK FIX OLDTIMERS

SERV
sterk door overleg

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, Wetstraat 34-36, 1040 Brussel

W www.serv.be – T +32 2 209 01 11 – E info@serv.be

Adviesvraag	Voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013
Adviesvrager	Matthias Diependaele - Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Ontvangst adviesvraag	28 maart 2022
Decretale opdracht	SERV-decreet 7 mei 2004 art. 20 (SAR-functie)
Goedkeuring raad	25 april 2022

Contactpersoon	Julien Matheys	jmatheys@serv.be
	Erwin Eysackers	eeysackers@serv.be

Meneer Matthias Diependaele
Vlaams minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed
Koning Albert II-laan 7, 7de verdieping
B-1210 BRUSSEL

Voorontwerp van decreet tot wijziging Vlaamse Codex Fiscaliteit

Mijnheer de minister

De SERV ontving op 28 maart 2022 uw adviesvraag over het Voorontwerp van decreet tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013.

De SERV stelt vast dat in Art. 5 van het Voorontwerp de Vlaamse Regering zich niet houdt aan de engagementsverklaring 'Naar een coherent logistiek beleid', die ze op 15 juli 2015 met de transportsector heeft afgesproken naar aanleiding van de invoering van een kilometerheffing voor vrachtwagens. De SERV adviseert dan ook om hierover voorafgaandelijk overleg te plegen met de betrokken sectoren.

In dit advies wordt enkel ingegaan op de wijzigingen van Art. 6 en 7 van het Voorontwerp, waar een aanpassing voorgesteld wordt van de forfaitaire jaarlijkse verkeersbelasting voor voertuigen waarvan de eerste inschrijving meer dan 30 jaar geleden plaatsvond (oldtimers). De andere voorgestelde wijzigingen worden in dit advies niet besproken.

Voorliggend advies geeft aan waarom de voorgestelde hervorming in Art. 6 te eng is. Deel 1 schetst de specifieke Vlaamse fiscale context voor oudere voertuigen en gaat in het bijzonder in op de te abrupte overgang tussen de algemene jaarlijkse verkeersbelasting en de forfaitaire verkeersbelasting voor oldtimers. Het maakt ook duidelijk dat de voorgestelde hervorming hier ten gronde geen verandering in zal brengen. Deel 2 vestigt de aandacht op andere eigenaardigheden van de Vlaamse verkeersfiscaliteit. In het bijzonder worden werkpunten naar voor geschoven wat betreft LPG-voertuigen en de inschrijving van voertuigen als lichte vracht door particulieren. Tenslotte geeft Deel 3 kort aan welke principes zouden moeten gelden bij een verbreding van de hervorming zodat de Vlaamse fiscaliteit eenvoudiger, transparanter, eerlijker en milieuvriendelijker kan worden.

Hoogachtend

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Hans Maertens
voorzitter

Advies

1. Oldtimers en hun plaats in de Vlaamse verkeersfiscaliteit

Hoe zwaarder, krachtiger en vervuilender de auto, hoe hoger de algemene Jaarlijkse Verkeersbelasting (JVB). In Vlaanderen steunt de JVB voor personenwagens op drie parameters: de fiscale pk, de gehomologeerde CO_2-emissiewaarde (in g/km) en de euronorm van het voertuig. Een hogere belasting naarmate de fiscale pk toeneemt zorgt ervoor dat eigenaars van zwaardere voertuigen en voertuigen met meer vermogen meer bijdragen. De parameters "CO_2-emissiewaarde" en "euronorm" zorgen ervoor dat er meer betaald wordt naarmate het voertuig vervuilender is.

Verschil in fiscale behandeling van voertuigen jonger en ouder dan 30 jaar is zeer scherp. Voertuigen van meer dan 30 jaar oud zijn in Vlaanderen, ongeacht hun specifieke kenmerken, onderworpen aan een forfaitaire JVB. Die forfaitaire belasting wordt jaarlijks geïndexeerd en bedraagt op dit moment 38,08 euro[1]. Dat is aanzienlijk lager dan de JVB van voertuigen die (net) minder dan 30 jaar oud zijn (Figuur 1). Ook voor de eenmalige belasting op inverkeerstelling (BIV) genieten eigenaars van voertuigen van meer dan 30 jaar oud van een gunstige, forfaitaire belasting ten opzichte van voertuigen die (soms net) niet aan die voorwaarde voldoen. Het voordeel is wat de BIV betreft wel beperkter. Dat komt omdat de BIV, naast een beperkte invloed van de CO_2-uitstoot en de euronorm van het voertuig, sterk bepaald wordt door een leeftijdscorrectiefactor, die ervoor zorgt dat de belasting gedurende de eerste 9 jaar jaarlijks met 10% afneemt (Figuur 2).

Er is een groot belastingverschil t.o.v. auto's met vergelijkbare impact op infrastructuur en milieu. De belasting van personenwagens met een vergelijkbare impact op infrastructuur en luchtkwaliteit is dus sterk verschillend naargelang het voertuig net wel of net niet forfaitair belast wordt, bv. als het voertuig resp. 30 of 29 jaar geleden voor het eerst ingeschreven werd (Figuur 1).

O-nummerplaat houdt gebruiksbeperkingen in maar is niet nodig voor forfaitaire JVB. Oldtimers zijn, voor zover ze met een O-nummerplaat rijden, onderworpen aan een aantal gebruiksbeperkingen. Voertuigen met een O-nummerplaat mogen niet ingezet worden voor commercieel en professioneel gebruik, noch voor woon-werkverkeer of woon-schoolverkeer, voor bezoldigd vervoer of als werktuig of werkmiddel[2]. Deze beperkingen zijn echter moeilijk handhaafbaar en

---

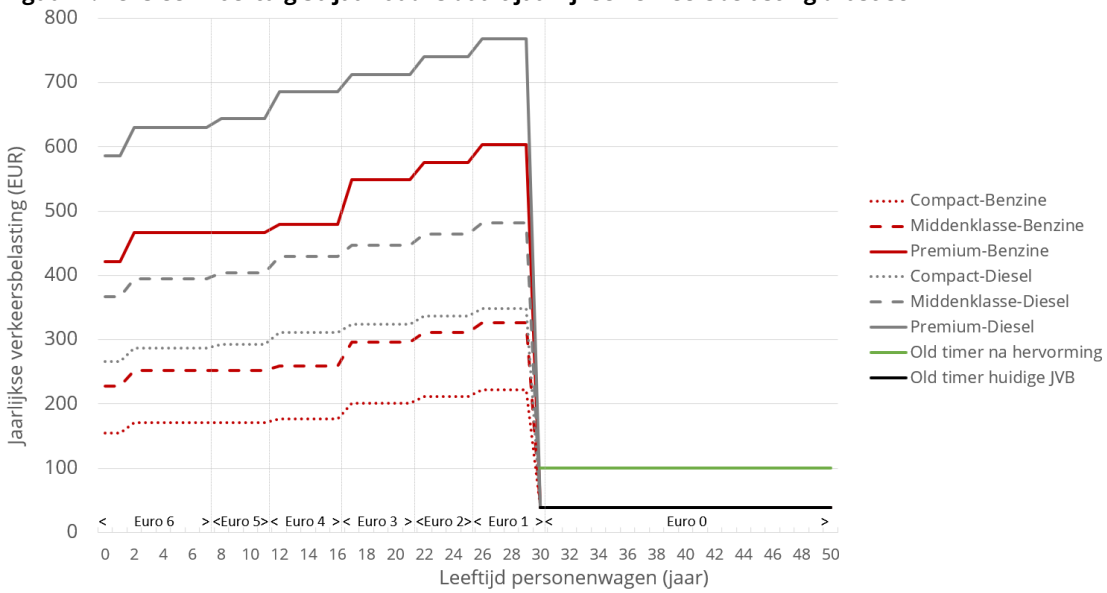
1 Vlaamse overheid. Welke verkeersbelastingen betaal ik bij de aankoop van een oldtimer? https://www.vlaanderen.be/welke-verkeersbelastingen-betaal-ik-bij-de-aankoop-van-een-oldtimer

2 Vlaamse overheid. Gebruik van een oldtimer. https://www.vlaanderen.be/mobiliteit-en-openbare-werken/auto-en-motor/oldtimers/gebruik-van-een-oldtimer

er zijn dan ook aanwijzingen dat ze, in het bijzonder bij jonge oldtimers, vaak niet worden nageleefd (cf. infra). Bovendien is het niet nodig om een voertuig in te schrijven onder een O-nummerplaat om van de forfaitaire JVB te genieten aangezien het forfaitair tarief uitsluitend toegekend wordt op basis van de ouderdom van het voertuig[3].

Voorgestelde aanpassing aan Vlaamse codex fiscaliteit wijzigt situatie niet ingrijpend. De aanpassing voorgesteld in artikel 6 van het Voorontwerp van decreet waarover advies gevraagd wordt, zou de forfaitaire jaarlijkse verkeersbelasting verhogen naar 100 euro, en zou daarmee de kloof tussen de forfaitaire en de algemene JVB enigszins beperken. Het absolute verschil zou echter groot blijven en de overgang tussen beiden zou abrupt blijven (Figuur 1).

Figuur 1: Eens een voertuig 30 jaar oud is daalt jaarlijkse verkeersbelasting drastisch[4]

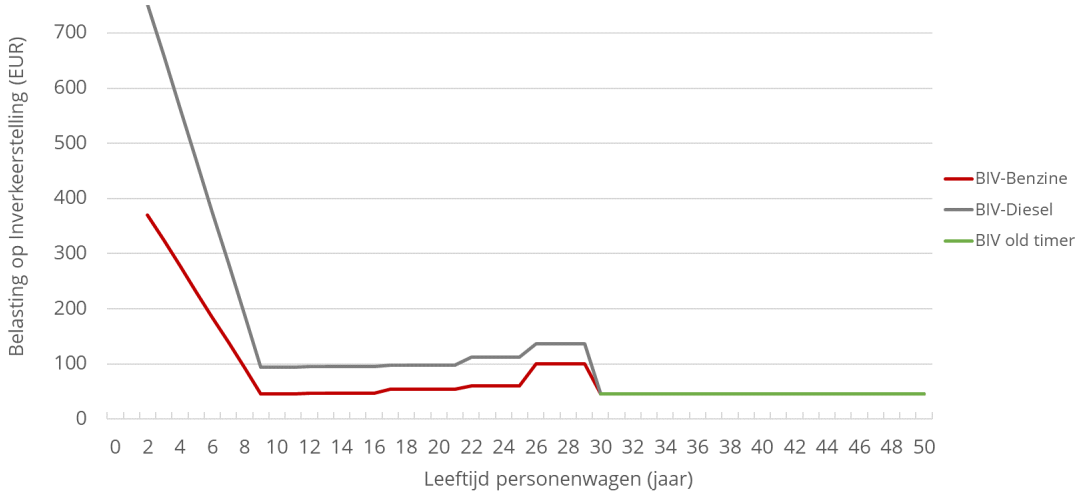
[3] Vlaamse overheid. Welke verkeersbelastingen betaal ik bij de aankoop van een oldtimer? https://www.vlaanderen.be/welke-verkeersbelastingen-betaal-ik-bij-de-aankoop-van-een-oldtimer

[4] Uitgangspunten:

Compact	Benzine	7 fiscale pk (1100 kg, 1000 cc)	Vergelijkbaar met: VW Polo, Peugeot 208, Opel Corsa, Renault Clio, Nissan Micra
	Diesel	8 fiscale pk (1100 kg, 1400 cc)	
Middenklasse	Benzine	9 fiscale pk (1300 kg, 1400 cc)-	Vergelijkbaar met: Renault Megane, Opel Astra, Volvo V40, VW Golf VII, Peugeot 308, Audi A3
	Diesel	10 fiscale pk (1300 kg, 1600 cc)	
Premium	Benzine	12 fiscale pk (1600 kg, 2000cc)	Vergelijkbaar met: Mercedes E, BMW 520i/d, Volvo S90, Audi A6, Skoda Superb
	Diesel	12 fiscale pk (1600 kg, 2000cc)	

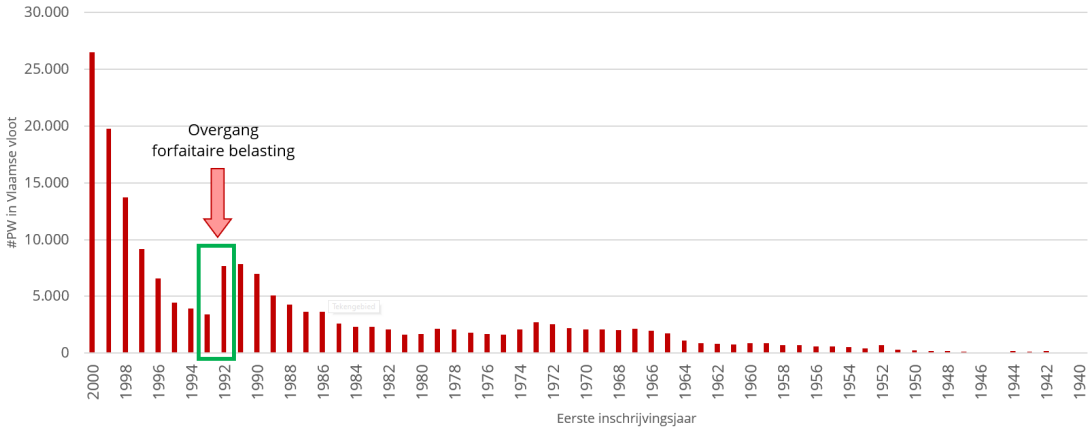
Om het zicht op de invloed van voertuigleeftijd op de JVB helder te houden werd er voor alle voertuigen een emissiewaarde van 122 g CO_2/km gehanteerd. Dat komt overeen met de referentiewaarde voor de berekening van de JVB. Verdeling Compact, Middenklasse en Premium o.b.v. https://mow.vlaanderen.be/tco/.

Figuur 2: Voor BIV is forfaitaire belasting na 30 jaar ook lager maar voordeel is beperkter

Fiscaal voordeel lijkt marktverstorend te werken. Een analyse van de samenstelling van de Vlaamse vloot in 2020 toont dat er een toename is in aantal voertuigen die net voldoen aan de voorwaarden om forfaitair belast te worden[5] (Figuur 3). Deze stijging gaat in tegen het "natuurlijke" verloop van de voertuigvloot en is een indicatie dat deze voertuigen aantrekkelijker zijn dan voertuigen die net niet kunnen genieten van een forfaitaire belasting.

Figuur 3: Samenstelling Vlaamse vloot vertoont afwijking op leeftijdsgrens forfaitaire belasting (2020)[6]

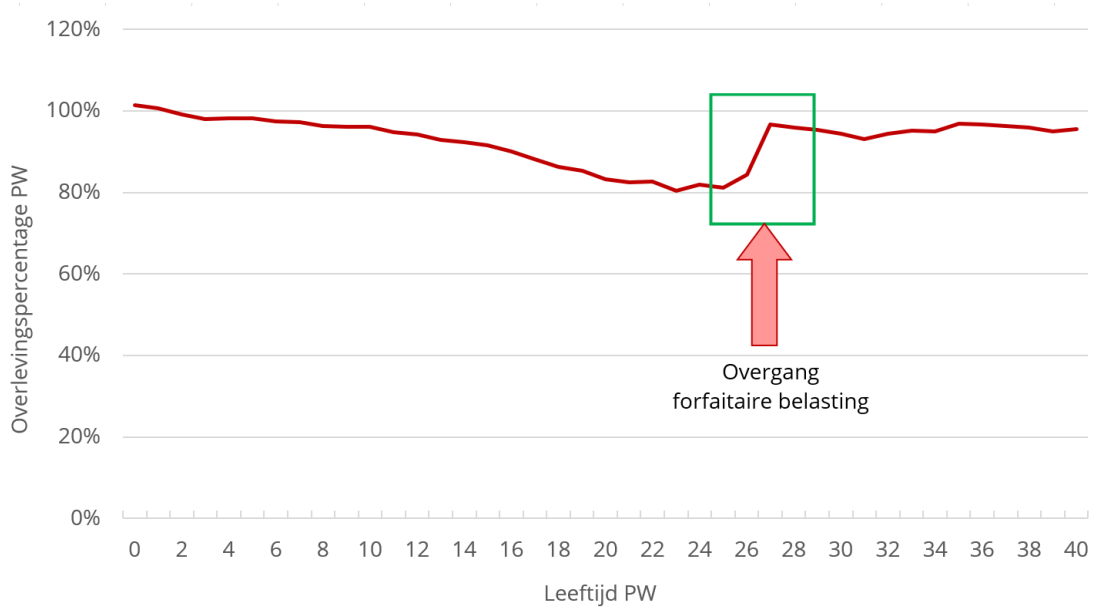

[5] Naar aanleiding van Europese regelgeving werd de leeftijdsgrens voor oldtimers in Vlaanderen jaarlijks met 1 jaar verhoogd van 25 jaar in 2017 naar 30 jaar sinds aanslagjaar 2022. In 2020 was de leeftijdsgrens 28 jaar, wat overeenkomt met een eerste inschrijving rond het jaar 1992. Bron: Diependaele M. (26/6/2018). https://www.matthiasdiependaele.be/nieuws/leeftijdsgrens-oldtimers-moet-omhoog en Indicator-Larcier (5/9/2017). https://ondernemingsdatabank.indicator.be/auto___varia/nieuwe_regels_voor_uw_oldtimer/VLTATEAR_EU07100601/7/related?src=3i&exceed=1.

[6] Op basis van DIV-gegevens voor de Vlaamse voertuigvloot verwerkt door Transport & Mobility Leuven i.o.v. de Vlaamse Milieumaatschappij. Rechtstreekse uitwisseling met SERV-secretariaat.

Evolutie aantal "jonge" oldtimers in Vlaamse vloot is atypisch. De overlevingscurve[7] van de Vlaamse vloot toont aan dat benzinevoertuigen waarvoor de algemene JVB betaald wordt stelselmatig in aantal afnemen (Figuur 4). De curve vertoont echter een discontinuïteit rond de leeftijdsgrens van de forfaitaire belasting. Het aantal voertuigen dat overleeft in een volgend jaar stijgt rond jaar 28[5]. Dat zou kunnen wijzen op de aantrekkelijkheid van dat voertuigprofiel voor sommige eigenaars. De knik in de overlevingscurve zou het gevolg kunnen zijn van verlengd behoud en/of import van voertuigen die net voldoen aan de criteria voor de forfaitaire belasting.

Figuur 4: Overlevingscurve vertoont knik op scharniermoment fiscale behandeling (benzine - 2020)[8]

Jonge oldtimers verlaten de vloot gestaag, terwijl "roerend erfgoed" langer bewaard blijft. Nadat het aantal voertuigen met een leeftijd van ongeveer 30 jaar een piek vertoont neemt hun aantal stelselmatig af tot de voertuigen ongeveer 40 jaar oud worden (Figuur 5). Dat zou kunnen wijzen op een intensiever gebruik van de jonge oldtimers, bv. als dagelijks vervoermiddel, waarna een groot deel ervan hun levenseinde echt bereikt en verschroot wordt (of eventueel via export de Vlaamse vloot verlaat). Naarmate de voertuigen ouder worden en verder evolueren naar "roerend erfgoed" neemt hun aantal beduidend minder snel af. Rond de leeftijd van 40 jaar is de afname ongeveer gestabiliseerd en wordt er een plateau bereikt (Figuur 5). Dit alles leidt ertoe dat het jongste segment bijna de helft van de totale Vlaamse oldtimervloot vertegenwoordigt (Figuur 6).

Sommige buurlanden en Vlaamse steden met Lage Emissiezone (LEZ) hanteren hogere leeftijdsgrens. Op Europees niveau werd de minimumleeftijd op 30 jaar vastgesteld. In sommige

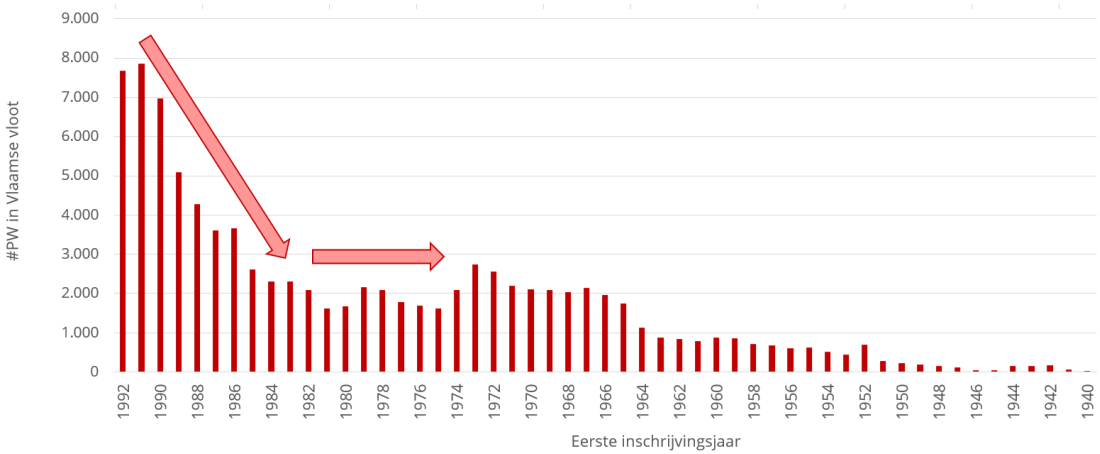
---

7 Een overlevingscurve geeft de verhouding weer van het aantal voertuigen met een bepaalde leeftijd in jaar x t.o.v. het aantal voertuigen die 1 jaar ouder zijn in jaar x+1.

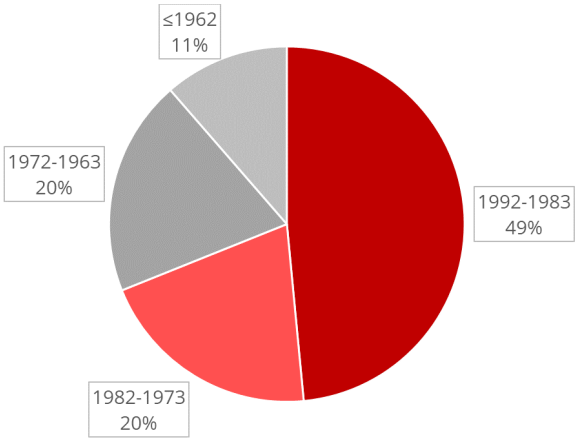
8 Op basis van DIV-gegevens voor de Vlaamse voertuigvloot verwerkt door Transport & Mobility Leuven i.o.v. de Vlaamse Milieumaatschappij. Rechtstreekse uitwisseling met SERV-secretariaat.

buurlanden, zoals Nederland en het Verenigd Koninkrijk, geldt de (gedeeltelijke) belastingvrijstelling echter pas voor voertuigen die minstens 40 jaar geleden voor het eerst in gebruik werden genomen [9]. Antwerpen[10] en (tot recentelijk) Gent[11] passen een leeftijdsgrens van 40 jaar toe voor een soepelere toegang tot hun lage emissiezones.

Figuur 5: Aantal personenwagens neemt tussen 30 en 40 jaar oud snel af waarna het stabiliseert[12]

Figuur 6: Bijna helft van totale Vlaamse oldtimervloot is tussen 30 en 40 jaar oud[13]

[9] Nederland: https://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontentnl/belastingdienst/prive/auto_en_vervoer/belastingen_op_auto_en_motor/motorrijtuigenbelasting/vrijstelling_onder_andere_voor_oldtimers/oldtimers/ ; Verenigd Koninkrijk: https://www.gov.uk/historic-vehicles/vehicles-exempt-from-vehicle-tax.

[10] Een voertuig ouder dan 40 jaar komt in aanmerking voor een tijdelijke toelating tot de Antwerpse LEZ tegen een verlaagd tarief. https://www.slimnaarantwerpen.be/nl/lez/toegang-na-betaling/lez-betaling-voertuig-ouder-dan-40-jaar

[11] Tot een recent arrest van de Raad van State voorzag de Stad Gent een uitzondering voor oldtimers ouder dan 40 jaar zodat ze tegen betaling toch toegang kregen tot de Gentse lage emissiezone: https://stad.gent/nl/groen-milieu/nieuws-evenementen/niet-langer-uitzondering-gentse-lez-voor-oldtimers-ouder-dan-40-jaar

[12] Op basis van DIV-gegevens voor de Vlaamse voertuigvloot verwerkt door Transport & Mobility Leuven i.o.v. de Vlaamse Milieumaatschappij. Rechtstreekse uitwisseling met SERV-secretariaat.

[13] Op basis van DIV-gegevens voor de Vlaamse voertuigvloot verwerkt door Transport & Mobility Leuven i.o.v. de Vlaamse Milieumaatschappij. Rechtstreekse uitwisseling met SERV-secretariaat.

Hogere leeftijdsgrens en/of zachtere overgang hebben geen negatieve impact op begroting. Bij een ongewijzigde samenstelling van de Vlaamse voertuigvloot zou een hogere leeftijdsgrens, bv. op 40 jaar, automatisch leiden tot een daling van het aantal voertuigen die een forfaitaire belasting betalen. Verder zou de verminderde fiscale aantrekkelijkheid van voertuigen tussen 30 en 40 jaar ook een daling van het aandeel van die voertuigen in de vloot kunnen teweegbrengen. Het effect op de Vlaamse begroting kan niet nauwkeurig geraamd worden.

In de huidige voertuigvloot zijn 40-50.000 voertuigen tussen 30 en 40 jaar oud. Het verschil tussen forfaitaire en algemene JVB bedraagt doorgaans een paar honderd euro per jaar (Figuur 1). Bij een ongewijzigde vlootsamenstelling zou er in theorie een meeropbrengst voor de begroting kunnen zijn van maximaal enkele tientallen miljoenen euro[14]. Als de samenstelling van de vloot wel zou veranderen (bijvoorbeeld doordat oudere auto's sneller verschroot of geëxporteerd worden) zouden de inkomsten in beperktere mate stijgen.

Het optrekken van de minimumleeftijd voor oldtimers van 30 naar 40 jaar heeft naar onze verwachting geen negatieve impact op de begroting, en behoudt globaal de voorziene meerontvangsten (€ 9,1 mln) via de voorgestelde hervorming. De maatregel lijkt dus budgetneutraal te zijn, waardoor de globale belastingdruk ook niet zou toenemen. Ook een meer geleidelijke overgang, bv. door niet met een scherp drempeljaar te werken maar met een graduele transitie tussen algemene en forfaitaire JVB, zou een analoog effect hebben.

Een stapsgewijze aanpassing vermijdt impact op eigenaars met (zeer) laag inkomen. Het is vandaag niet mogelijk de eigenaars van oldtimers (>30 jaar) op te delen naar sociaaleconomisch profiel. In de praktijk kunnen eigenaars van oudere voertuigen wel in twee groepen opgedeeld worden: enerzijds personen met minstens een behoorlijk inkomen en anderzijds personen met een beperkt inkomen, die niet in staat zijn om een nieuwe of meer recente tweedehandswagen aan te schaffen. De verhoging van de minimumleeftijd voor oldtimers zou, indien ze te plots doorgevoerd wordt, ongetwijfeld een negatieve impact hebben op die tweede groep. De SERV kan echter niet nagaan hoe groot die groep is, en ook niet welke auto's zij bezitten.

Een gestage, zachte overgang, zoals die in het verleden reeds plaatsgevonden heeft, naar aanleiding van het optrekken van de minimumleeftijd van 25 naar 30 jaar[15], kan de schok voor de huidige eigenaars van deze voertuigen in hoge mate opvangen. Voorts houdt de JVB ook rekening met het vermogen en het gewicht van het voertuig. De eigenaars van de meest bescheiden voertuigen zouden doorgaans dus, ook indien ze in de toekomst onderworpen zijn aan een algemene JVB, een eerder laag tarief behouden (Figuur 1).

[14] Een meeropbrengst van ~400 euro/voertuig zou voor 40-50.000 voertuigen ongeveer 16-20 mio euro/jaar genereren.
[15] Indicator-Larcier (5/9/2017) : https://ondernemingsdatabank.indicator.be/auto___varia/nieuwe_regels_voor_uw_oldtimer/VLTATEAR_EU07100601/7/related?src=3i&exceed=1

2. Verkeerfiscaliteit kan ook nog op andere punten eerlijker en eenvoudiger

Ook andere uitzonderingsregels maken verkeersfiscaliteit onnodig complex en kunnen onrechtvaardig overkomen. De Vlaamse verkeersfiscaliteit bevat nog een aantal uitzonderingsregels en forfaitaire componenten. Die leiden tot een moeilijkere leesbaarheid en zorgen voor inconsistenties. Ze leiden ook soms tot ongelijke en misschien unfaire fiscale bijdragen van de verschillende Vlaamse autobezitters. Deze elementen komen niet aan bod in het voorgelegde ontwerpdecreet, maar de SERV wil hiermee aangeven dat een grondige en doordachte hervorming van de verkeersfiscaliteit ook andere elementen dan de oldtimers dient te betrekken. We wijzen ter illustratie op twee specifieke aspecten van de Vlaamse verkeersfiscaliteit, respectievelijk de mogelijkheid om als particulier een voertuig als lichte vrachtwagen in te schrijven en de meer complexe behandeling van LPG-voertuigen.

Inschrijving van voertuig als lichte vracht door particulieren. Niet alleen ondernemingen, maar ook particulieren kunnen een voertuig, al dan niet na een (lichte) ombouw, inschrijven als lichte vracht. Om een voertuig als lichte vrachtwagen in te schrijven moet het voldoen aan een aantal voorwaarden[16]:

- De maximum toegelaten massa (MTM) mag hoogstens 3.500 kg bedragen
- De laadruimte moet minstens 50% van de lengte van de wielbasis bedragen
- De laadruimte moet bovendien over haar hele oppervlakte bestaan uit een vaste of duurzaam bevestigde, horizontale laadvloer zonder verankeringsplaatsen voor extra banken, zetels of veiligheidsgordels, die deel uitmaakt van het koetswerk
- Een pick-up voldoet steeds aan de fiscale definitie van een lichte vrachtwagen.

Wanneer een voertuig ingeschreven is als lichte vracht geniet de eigenaar van een volledige vrijstelling op de BIV en van een sterk verlaagd tarief voor de JVB (Figuur 7). De JVB voor lichte vracht wordt in de eerste plaats gebaseerd op de massa van het voertuig[17]. Zelfs voor het zwaarste in aanmerking komende dieselvoertuig (3.500 kg) betaalt de eigenaar van een voertuig dat als lichte vracht ingeschreven is een fractie van wat die voor een premium dieselwagen zou betalen volgens het standaardtarief van de JVB. Het tarief is zelfs systematisch lager of gelijk aan de standaard JVB van een compacte benzinewagen.

Het voordeel geldt ongeacht het vermogen of de milieuprestaties van het als lichte vracht ingeschreven voertuig. Bovendien kan de standaard JVB nog hoger uitvallen dan wat in Figuur 7 geïllustreerd wordt, bv. als het voertuig een hoger vermogen en dus een hogere fiscale PK vertoont dan het illustratieve Premium-Diesel voertuig.

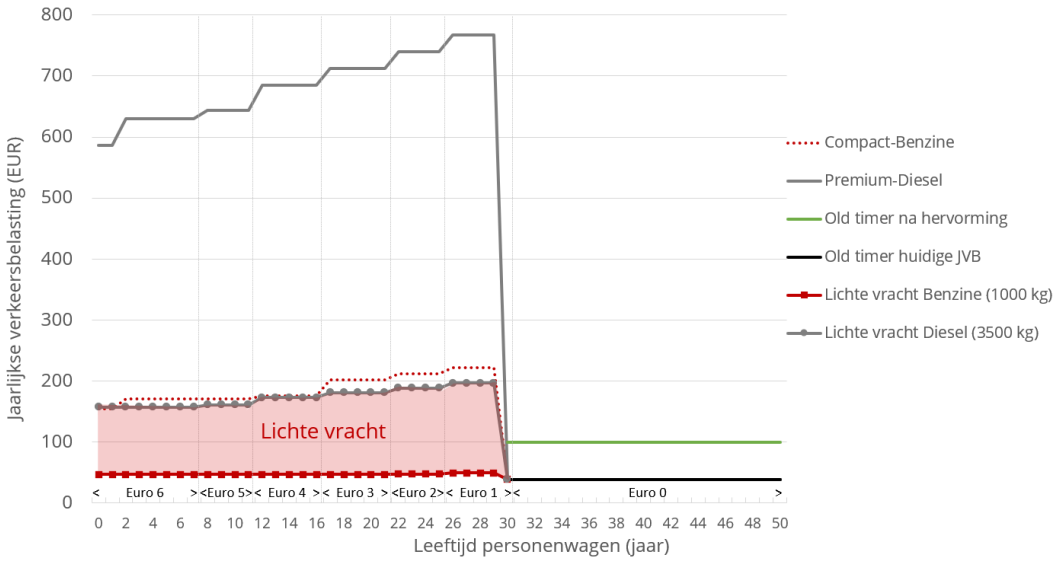
[16] Vlaamse overheid. Tarief lichte vrachtwagen. https://www.vlaanderen.be/tarief-lichte-vrachtwagen

[17] Er geldt ook een beperkte differentiatie op basis van de euronorm https://www.vlaanderen.be/vergroende-tarieven-lichte-vrachtwagen#eptmbgd-2

Pick-ups vormen het meest gekende voorbeeld van voertuigen die als lichte vracht ingeschreven kunnen worden, maar gezien het grote fiscale voordeel bieden specialisten aan om ook conventionele wagens, in de regel met hoge vermogens, om te bouwen tot een lichte vrachtwagen. De ingreep bestaat doorgaans uit het verwijderen van de achterbank en de gordels achteraan en het monteren van een laadbak. De kost van de ingreep (1.200 tot 2.500 euro) wordt voor dergelijke wagens relatief snel gecompenseerd door de lagere JVB en afwezige BIV[18].

De Vlaamse regering lijkt ervan bewust te zijn dat de oneigenlijke inschrijving van een voertuig als lichte vracht door particulieren kan zorgen voor scheeftrekkingen en voor (een gevoel van) onrechtvaardigheid in de fiscale bijdragen. Ze kondigde in oktober 2020 aan te werken aan een oplossing via de aanpassing van een samenwerkingsakkoord tussen de Belgische entiteiten[19]. De aanpassing doorgevoerd in Wallonië[20] is volgens de Vlaamse regering niet geschikt[21].

Figuur 7: Voertuig inschrijven als lichte vracht is fiscaal altijd voordelig

Forfaitaire korting en aanvullende verkeersbelasting voor LPG-personenwagens zorgt voor overbodige complexiteit. De zogenaamde LPG-voertuigen zijn in de praktijk voertuigen met

[18] Autonieuws (31/1/2022). https://www.autonieuws.be/nieuws/7201-ombouw-lichte-vracht-mag-dat-nog-voor-particulieren-in-vlaanderen

[19] De Tijd (8/10/2020). Pick-ups voor privégebruik verliezen fiscaal voordeel. https://www.tijd.be/politiek-economie/belgie/vlaanderen/pick-ups-voor-privegebruik-verliezen-fiscaal-voordeel/10256593.html

[20] Vroom (9/11/2021). Wallonië: de autofiscaliteit evolueert! https://www.vroom.be/nl/advies/wallonie-de-autofiscaliteit-evolueert-23053/ "Het nieuwe Waalse fiscale decreet wil een einde maken aan dit misbruik door dit fiscaal voordelige regime enkel nog van toepassing te maken voor voertuigen ingeschreven op naam van een zelfstandige (geregistreerd bij de Kruispuntbank voor Ondernemingen - KBO), of een bedrijf (ook ingeschreven bij de KBO). Het voertuig moet bovendien gebruikt worden voor de uitoefening van de beroepsactiviteit van de zelfstandige of voor de missie van de onderneming. Wanneer niet aan deze criteria voldaan wordt, zal het voertuig onderworpen zijn aan de conventionele voertuigbelasting".

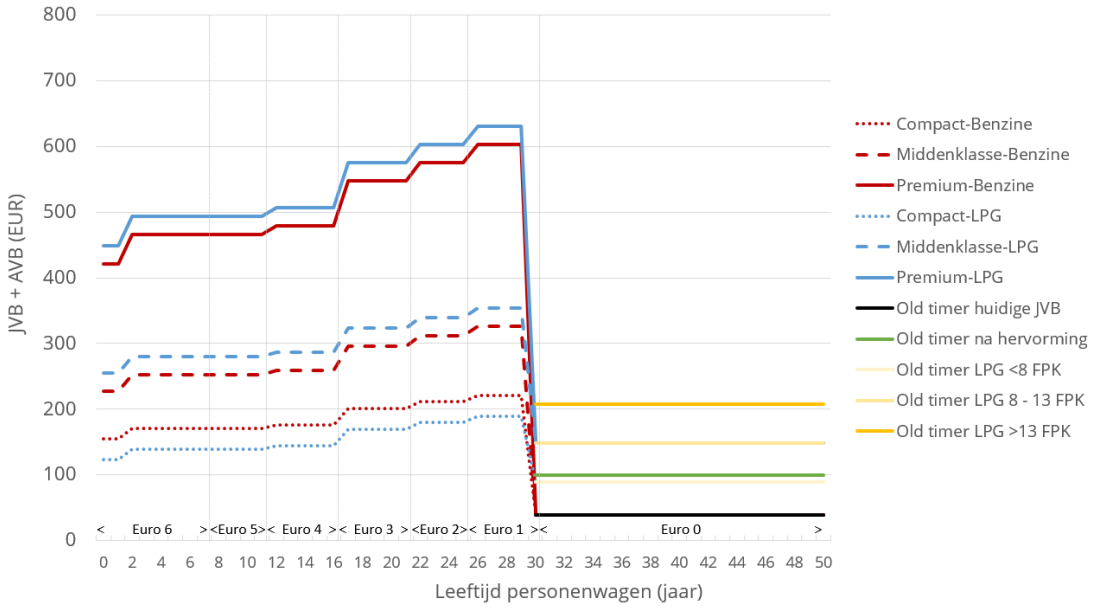
[21] Knack (14/1/2022). Fiscaal voordeel voor pick-ups blijft overeind door communautair geharrewar. https://www.knack.be/nieuws/belgie/fiscaal-voordeel-voor-pick-ups-blijft-overeind-door-communautair-geharrewar/article-news-1822211.html

motoren die zowel LPG als benzine gebruiken. Voor die voertuigen geldt enerzijds een forfaitaire korting van 100 euro/jaar op de JVB en anderzijds een aanvullende verkeersbelasting (AVB) die afhangt van de fiscale PK van het voertuig (Figuur 8)[22]. Die aanvullende verkeersbelasting blijft overigens ook verschuldigd voor voertuigen die meer dan 30 jaar geleden voor het eerst ingeschreven werden. Dat leidt ertoe dat er voor LPG-voertuigen in totaal soms minder (compacte voertuigen) en soms meer (premium en middenklasse voertuigen) betaald wordt dan voor een equivalent benzinevoertuig. Na 30 jaar is enkel nog de AVB verschuldigd, wat leidt tot een forfaitair bedrag dat afhangt van de fiscale PK van het voertuig en verschilt van het forfaitaire bedrag voor andere oldtimers.

Tabel 1: De aanvullende verkeersbelasting voor LPG-voertuigen hangt af van de fiscale PK

	AVB LPG-voertuigen
<8 FPK	89,16 euro
8-13 FPK	148,68 euro
>13 FPK	208,20 euro

Figuur 8: Belasting LPG voertuigen soms hoger, soms lager dan benzinevoertuig en als oldtimer

[22] Aanvullende verkeersbelasting: https://www.vlaanderen.be/de-aanvullende-verkeersbelasting

3. De weg vooruit

De SERV is op zich niet gekant tegen de voorgestelde aanpassing in het ontwerpdecreet, maar vindt ze te eng. De aanpassing zal niet zorgen voor het wegwerken van de abrupte overgang tussen de forfaitaire en de algemene JVB en zal de daaruit voortvloeiende marktverstoring dus ook niet wegwerken.

Daarom vraagt de SERV bredere aanpassingen aan de verkeersfiscaliteit te overwegen om bestaande onbillijkheden en inefficiënties weg te werken:

- een meer geleidelijke overgang tussen de algemene en de forfaitaire JVB en/of een beperking van de omvang van de marktverstoring door het drempeljaar geleidelijk te verhogen, bv. naar 40 jaar. Daarbij dient rekening gehouden te worden met mogelijke negatieve effecten voor voertuigeigenaars met een (zeer) laag inkomen.
- een aangepaste fiscale behandeling van voertuigen die door particulieren ingeschreven worden als lichte vracht zodat ze op een vergelijkbare manier belast worden als equivalente voertuigen die particulieren als personenwagen inschrijven.
- een vereenvoudiging van de fiscaliteit door de LPG-voertuigen op dezelfde manier en volgens dezelfde criteria te belasten als benzine- en dieselvoertuigen.

Meer algemeen moet een voldoende differentiatie tussen echte zero-emissievoertuigen en de overige wagens de Vlaamse fiscaliteit directer en duidelijker laten bijdragen aan de realisatie van de doelstellingen uit de Vlaamse Clean Power for Transport-visie, zoals ook bepleit in het SERV-advies 'Met "Fit for 55" naar een fit Vlaanderen'[23].

Tenslotte herhaalt de SERV de noodzaak om het beleid niet alleen te laten inspelen op de milieuprestaties van voertuigen en het bezit ervan maar ook op de verkeersvolumes en het gebruik van de voertuigen.

[23] SERV (14/10/2021). Met "Fit for 55" naar een fit Vlaanderen – Krachttoeren om de CO_2-trends snel om te keren. https://www.serv.be/sites/default/files/documenten/SERV_20211014_Fitfor55_ADV.pdf

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 71.581/3
van 14 juli 2022

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013’

Op 24 mei 2022 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest 'tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013'.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 5 juli 2022. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 14 juli 2022.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,[1] alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2.1. Het voor advies voorgelegde voorontwerp van decreet brengt wijzigingen aan in de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (hierna: VCF) (hoofdstuk 2 – artikelen 2 tot 33 van het voorontwerp) en bevat een regeling met betrekking tot de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens (hoofdstuk 3 – artikel 34). Hoofdstuk 4 (artikel 35), ten slotte, regelt de inwerkingtreding en de toepassing van sommige bepalingen van het aan te nemen decreet.

2.2. Wat de wijzigingen van de VCF betreft, bevat het voorontwerp vooreerst een aantal technische en tekstuele aanpassingen (artikelen 2 tot 4, 12, 16, 17 en 30)[2]. Wat de belastingheffing betreft, worden wijzigingen aangebracht in de verkeersbelasting (artikelen 5 tot 7)[3], de belasting op de inverkeerstelling (artikel 8)[4], de heffing op ongeschikte en onbewoonbare woningen (artikel 9)[5], de leegstandsheffing (artikel 10)[6], de erfbelasting (artikelen 11, 13 en 14)[7], de schenkbelasting (artikelen 15, 18 en 19)[8] en het verkooprecht (artikelen 20 en 21)[9]. Wat de inning en de invordering van de belastingen betreft, worden wijzigingen aangebracht met betrekking tot de aanslagprocedure (artikelen 23 en 24), de ambtshalve ontheffing (artikelen 25 en 33), het

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] De artikelen 2 tot 4, 12 en 16 vervangen in de VCF de woorden "gehandicapte persoon" door de woorden "persoon met een handicap". Artikel 17 zet materiële vergissingen recht. Artikel 30 vervangt de woorden "de federale procureur, de procureur-generaal of de auditeur-generaal" door de woorden "het openbaar ministerie".

[3] Voor de verkeersbelasting worden tarieven ingevoerd voor ontbrekende combinaties van motorvoertuigen of samengestelde voertuigen bestemd voor het vervoer van goederen met een maximaal toegestaan totaalgewicht van minstens 12 ton, wordt het forfaitair tarief voor oldtimers verhoogd en wordt de indexatieformule aangepast.

[4] Een vrijstelling wordt ingevoerd voor voertuigen die specifiek worden omgebouwd voor het gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers.

[5] De indexatieformule van het basisbedrag wordt aangepast.

[6] De opschorting van de leegstandsheffing in het kader van een brownfieldconvenant wordt vroeger in de procedure toegekend.

[7] Uitkeringen van groepsverzekeringen via de werkgever van de langstlevende echtgenoot, gehuwd met de erflater onder een gemeenschapsstelsel, vallen buiten de toepassing van artikel 2.7.1.0.6 van de VCF. De bestaande vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting wordt uitgebreid tot roerende goederen. Ook wordt de mogelijkheid geboden aan de erflater om voor de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis af te wijken van de pro rata-verdeling in de VCF wanneer er meerdere erfgenamen zijn.

[8] De gevallen waarin het progressievoorbehoud niet van toepassing is, worden uitgebreid en de tarieven worden gewijzigd.

[9] De uitkering in natura van een onroerend goed, die boekhoudkundig wordt aangerekend op de beschikbare of onbeschikbare inbreng, valt onder de toepassing van de wachtregeling zoals bepaald in artikel 2.9.1.0.4, derde lid, van de VCF. Wanneer de overdracht van een nieuwbouwwoning zelf onderworpen wordt aan het verkooprecht, kan ook de grondwaarde voor een overdracht aan het verlaagd tarief in aanmerking komen.

onderzoek en de controle (artikelen 26 tot 31) en de belastingverhogingen en administratieve geldboeten (artikel 32).

VORMVEREISTEN

3. Het voorontwerp bevat bepalingen die verband houden met de verwerking van persoonsgegevens (artikelen 25, 29 en 34). Bij de adviesaanvraag is advies nr. 2022/034 gevoegd dat de Vlaamse toezichtcommissie voor de verwerking van persoonsgegevens op 19 april 2022 over het voorontwerp heeft uitgebracht. Volgens de gemachtigde werd geen advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit gevraagd.

Zoals de Raad van State, afdeling Wetgeving, reeds in tal van adviezen heeft opgemerkt, dient met betrekking tot die bepalingen niet enkel het advies te worden ingewonnen van de Vlaamse toezichtcommissie, maar ook het advies van de (federale) Gegevensbeschermingsautoriteit bedoeld in de wet van 3 december 2017 'tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit'. Het is immers die autoriteit die belast is met het toezicht op de naleving van de 'algemene' regels inzake de verwerking van persoonsgegevens, met inbegrip van de algemene regels die de federale overheid ter uitvoering van de algemene verordening gegevensbescherming[10] heeft vastgesteld. Daaronder valt ook de bevoegdheid om, wat die regels betreft, advies te geven teneinde te voldoen aan de voormelde adviesverplichting.[11]

De conclusie is dan ook dat het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit alsnog moet worden ingewonnen vooraleer het aan te nemen decreet doorgang kan vinden.

Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van dat vormvereiste nog wijzigingen zou ondergaan,[12] moeten de gewijzigde of toegevoegde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 5

4. Artikel 5 van het voorontwerp bepaalt dat in artikel 2.2.4.0.1, § 6, tweede lid, 2°, van de VCF "aan de tabel de volgende rijen [worden] toegevoegd". De ontworpen rijen worden voorafgegaan door de tekst "andere combinaties dan bovenstaande combinaties aantal assen en

[10] Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 'betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)'.

[11] Adv.RvS 61.267/AV van 27 juni 2017 over het voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 3 december 2017, *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 54-2648/001, 106-115 (opmerkingen 1 tot 6) en 117 (opmerking 3).

[12] Namelijk andere wijzigingen dan diegene waarvan in dit advies melding wordt gemaakt of wijzigingen die ertoe strekken tegemoet te komen aan hetgeen in dit advies wordt opgemerkt.

MTT". Het is echter niet duidelijk hoe de ontworpen rijen zullen worden ingepast in het bestaande artikel 2.2.4.0.1, § 6, tweede lid, 2°, van de VCF.

Artikel 8

5. In het bij artikel 8 van het voorontwerp ontworpen artikel 2.3.6.0.1, § 1, derde lid, van de VCF wordt melding gemaakt van het voorleggen van een "geldig certificaat van individuele nationale goedkeuring van een voertuig dat is afgeleverd door de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie". De vraag rijst of die voorwaarde ook kan worden opgelegd ten aanzien van een omgebouwd voertuig dat beschikt over een binnen de Europese Economische Ruimte door een andere bevoegde entiteit uitgereikt gelijkwaardig attest of certificaat.

Artikel 9

6. Artikel 9 van het voorontwerp vervangt in artikel 2.5.3.0.1, tweede lid, van de VCF de indexatieformule "met ingang van 1 januari 2022". Hierover om nadere toelichting verzocht, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "(…).
>
> Voor het aanslagjaar 2022 werd de huidige (oude) formule toegepast (zie Bericht over de indexering van het basisbedrag voor de heffing op ongeschikte en onbewoonbare woningen (artikel 2.5.3.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 (VCF)) – Aanslagjaar 2022 van 2 december 2021 (B.S. 10/12/2021), namelijk: basisbedrag x consumptieprijsindex november 2021 (= 'november van het vorige jaar') / consumptieprijsindex november 2020 (= 'november van het jaar voorafgaand aan het vorige jaar').
>
> De toepassing van het ontworpen artikel zou voor aanslagjaar 2022 echter tot hetzelfde resultaat leiden (basisbedrag x cpi november 2021 (= 'de maand november van het vorige jaar') / cpi november 2020 (= 'de maand november van het jaar 2020')).
>
> De bedoeling van de aanpassing is dus om de bestaande indexatiebepaling te verbeteren vanaf aanslagjaar 2023. Er wordt nog steeds verwezen naar 'met ingang van 1 januari 2022', zodat duidelijk is dat het basistarief sinds 1 januari 2022 wordt geïndexeerd.
>
> Desgevallend kan aan ontworpen artikel 35 nog toegevoegd worden dat ook artikel 9 van toepassing is vanaf aanslagjaar 2023, zodat hierover geen onduidelijkheid kan bestaan."

Met het voorstel van de gemachtigde om artikel 35 van het voorontwerp aan te vullen, kan worden ingestemd.

Artikel 11

7. Artikel 11 van het voorontwerp beoogt artikel 2.7.1.0.6, § 2, derde lid, 3°, van de VCF te wijzigen, dat betrekking heeft op het belastbaar voorwerp van de erfbelasting. Die bepaling somt een aantal bedragen, renten of waarden op die buiten de toepassing van dat artikel vallen. De

ontworpen wijziging houdt in dat voortaan ook de uitkeringen van een groepsverzekering door tussenkomst van de werkgever van de langstlevende echtgenoot, die gehuwd was met de erflater onder een stelsel van gemeenschap, buiten de toepassing van dat artikel valt. De gemachtigde gaf hierbij de volgende toelichting:

> "Met de formulering in de ontworpen bepaling 'langstlevende echtgenoot van de erflater die met de erflater gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap' wordt aangesloten bij de huidige formulering in artikel 2.7.1.0.6, §1, lid 4 VCF.
>
> Ingevolge artikel 2.7.1.0.6, §1, lid 4 VCF zijn, wanneer een overledene gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap, de uitkeringen van groepsverzekeringen die aan de langstlevende echtgenoot toekomen in principe belastbaar.
>
> Artikel 2.7.1.0.6, §2, lid 3 VCF bevat een aantal uitzonderingen op die belastbaarheid. Een van deze uitzonderingen is deze voor uitkeringen in het kader van groepsverzekeringen afgesloten door tussenkomst van de werkgever van de erflater (art. 2.7.1.0.6, §2, lid 3, 3° VCF).
>
> Uitkeringen in het kader van groepsverzekeringen afgesloten door tussenkomst van de werkgever van de langstlevende echtgenoot, met de erflater gehuwd onder een stelsel van gemeenschap, vallen hier momenteel niet onder en zijn belastbaar.
>
> Aangezien de premies van de groepsverzekering bij echtgenoten gehuwd onder een gemeenschapsstelsel gefinancierd worden met gemeenschappelijke gelden (beroepsinkomsten), is het logisch om de bestaande uitzondering uit te breiden."

De vraag rijst hoe in het licht van de *ratio legis* van de maatregel, zoals verwoord in de memorie van toelichting en in het antwoord van de gemachtigde, kan worden verzekerd dat alle premies van de groepsverzekering zijn gefinancierd met gemeenschappelijke gelden. Het is immers niet uitgesloten dat tijdens het huwelijk de gehuwden hun stelsel hebben aangepast. De enkele vaststelling dat de erflater op het ogenblik van het overlijden gehuwd was onder een gemeenschapsstelsel kan wat dat betreft niet volstaan. In de mate dat de maatregel aldus een verschil in behandeling zou creëren ten gunste van de personen waarop hij van toepassing is, zal daarvoor een redelijke verantwoording voorhanden moeten zijn in het licht van het gelijkheidsbeginsel, die dan het best wordt uiteengezet in de memorie van toelichting

Artikel 13

8. Artikel 13 van het voorontwerp wijzigt artikel 2.7.5.0.4, eerste lid, van de VCF en betreft een uitbreiding van de bestaande vermindering voor in het buitenland betaalde erfbelasting. Momenteel geldt een vermindering met betrekking tot erfbelasting betaald in het buitenland enkel voor onroerende goederen. De ontworpen bepaling breidt die vermindering uit tot roerende goederen. Aan de gemachtigde is gevraagd hoe die bepaling zich verhoudt tot dubbelbelastingverdragen. Hij beantwoordde die vraag als volgt:

> "Artikel 2.7.5.0.4 VCF heeft net tot doel om te gelden als vangnetbepaling voor die landen waarmee geen dubbelbelastingverdrag bestaat. Om in die gevallen dubbele belasting te vermijden voorziet het huidige art. 2.7.5.0.4 VCF in een vermindering voor de in het buitenland geheven erfbelasting op daar gelegen onroerende goederen. De ontworpen bepaling breidt de vermindering nu uit naar in het buitenland geheven erfbelasting op

buitenlandse roerende goederen, dit ingevolge het arrest van het Grondwettelijk Hof van 3 juni 2021.

In casu heeft België inzake successierechten met twee landen een dubbelbelastingverdrag afgesloten, namelijk met Frankrijk en Zweden. In deze beide verdragen is als uitgangspunt voorzien dat de onroerende goederen belast worden in de staat van de ligging ervan; en de roerende goederen, op enkele uitzonderingen na, in principe in de staat van domicilie van de erflater. In beide verdragen zijn eveneens bepalingen opgenomen waardoor de in de staat van de ligging belaste goederen ook belast mogen worden in de staat van domicilie van de erflater, mits aftrek van de in de staat van ligging geheven erfbelasting op dezelfde goederen. Beide dubbelbelastingverdragen voorzien derhalve in een regeling."

Artikel 14 (en artikel 35)

9. Met de bij artikel 14, 2°, van het voorontwerp ontworpen wijziging van artikel 2.7.5.0.6, zesde lid, van de VCF wordt aan de erflater de mogelijkheid geboden om voor de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, af te wijken van de pro rata-verdeling bepaald in de VCF. Overeenkomstig artikel 35, tweede lid, van het voorontwerp heeft artikel 14 uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en is het van toepassing op nalatenschappen die opengevallen zijn vanaf 1 juli 2021. Die datum stemt overeen met de datum van inwerkingtreding van het decreet van 19 maart 2021 'tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis' waarbij de bedoelde regeling werd ingevoerd.

De niet-retroactiviteit van wetten en decreten is een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.[13] Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot doel heeft de afloop van een gerechtelijke procedure in een welbepaalde zin te beïnvloeden of de rechtscolleges te verhinderen zich uit te spreken over een welbepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor het optreden van de wet- of decreetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers afbreuk doet aan de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.[14]

[13] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12; GwH 14 januari 2016, nr. 3/2016, B.22; GwH 3 februari 2016, nr. 16/2016, B.12.1; GwH 28 april 2016, nr. 58/2016, B.9.2; GwH 21 december 2017, nr. 145/2017, B.16.2; GwH 19 juli 2018, nr. 100/2018, B.13.

[14] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bijv. GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 28 mei 2015, nr. 77/2015, B.4.1; GwH 24 maart 2016, nr. 48/2016, B.6; GwH 6 oktober 2016, nr. 126/2016, B.7.3; GwH 26 april 2018, nr. 51/2018, B.13.1; GwH 4 februari 2021, nr. 19/2021,

Gevraagd naar een verantwoording voor de terugwerkende kracht, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "Deze aanpassing is louter een decretale verduidelijking i.v.m. de concrete verdeling van de vermindering tussen verschillende erfgenamen.
>
> De memorie van toelichting bepaalt hierover het volgende bij de ontworpen bepaling: 'Bedoeling van de wetgever was immers om aan de testator de mogelijkheid te geven om af te wijken van de pro rata verdeling die in de tekst van het artikel werd opgenomen voor het geval er meerdere natuurlijke personen werden aangeduid. Deze mogelijkheid werd in de memorie van toelichting uitdrukkelijk opgenomen, maar blijkt onvoldoende uit de bewoordingen van het artikel zelf. Een letterlijke lezing van de tekst van het artikel wekt de indruk dat er van een pro rataverdeling niet kan afgeweken worden, hetgeen niet de bedoeling van de wetgever was. Thans wordt de mogelijkheid om af te wijken van de pro rataverdeling uitdrukkelijk in de tekst opgenomen.
>
> De afwijkende verdeelsleutel zal duidelijk in het testament moeten opgenomen worden.
>
> Gelet op het feit dat dit artikel enkel tot doel heeft om het decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, te verduidelijken, wordt de datum van inwerkingtreding op die van voormeld decreet afgestemd.
>
> De bepaling heeft derhalve uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en is van toepassing op nalatenschappen die zijn opengevallen vanaf 1 juli 2021. Een andere datum kiezen zou enkel leiden tot verwarring en rechtsonzekerheid.'
>
> Zoals blijkt uit de memorie van toelichting was de mogelijkheid reeds voorzien in de memorie van toelichting bij het decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en non-profitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, (…) maar was dit onvoldoende decretaal vertaald. Om alle rechtsonzekerheid hierover uit te sluiten, wordt dit principe nu decretaal verduidelijkt.
>
> Er zijn tot nog toe geen nalatenschappen waarin een proratavermindering werd toegepast ook al had de erflater een andere duidelijke verdeling opgenomen in zijn testament. Er wordt m.a.w. reeds rekening gehouden met de andere verdeling als die duidelijk genoeg blijkt uit het testament, zodat er geen regeling nodig is voor afgehandelde nalatenschappen."

Uit de memorie van toelichting en de bijkomende verduidelijking van de gemachtigde blijkt dat de terugwerkende kracht wordt ingegeven door het vermijden van rechtsonzekerheid. De terugwerkende kracht kan dan ook worden aanvaard.

B.17.3; GwH 25 februari 2021, nr. 30/2021, B.13.1; GwH 3 juni 2021, nr. 82/2021, B.6; GwH 14 oktober 2021, nr. 142/2021, B.10.1.

Artikel 15

10. Artikel 15 van het voorontwerp verruimt in artikel 2.8.3.0.3, § 1, tweede lid, van de VCF de niet-toepasbaarheid van het progressievoorbehoud voor eerdere schenkingen van onroerende goederen gelegen in het buitenland. De gemachtigde verstrekte hierbij de volgende toelichting, mede in het licht van het gelijkheidsbeginsel:

> "De ontworpen bepaling is louter een decretale bevestiging van een principe dat reeds aangenomen werd in rechtsleer (zie onder meer F. WERDEFROY, Registratierechten, IV/2230) en ook zo wordt toegepast door VLABEL. VLABEL heeft immers in het overgrote deel van de gevallen geen kennis van schenkingen van onroerende goederen gelegen in het buitenland, vermits zij doorgaans middels een door een notaris met standplaats in het land van de ligging van het onroerend goed verleden akte zijn gebeurd. Dergelijke akten zijn immers niet verplicht registreerbaar in België (de registratieverplichting betreft overigens een federale bevoegdheid). Dit is overigens ook de reden waarom de vrijstelling, vermeld in artikel 2.8.6.0.1, eerste lid, 2° werd ingeschreven. De lokalisatiecriteria inzake schenkbelasting stellen dat voor schenkingen gedaan door een rijksinwoner niet de ligging van het geschonken onroerend goed relevant is, maar wel de fiscale woonplaats van de schenker bepalend is. Dit is anders bij bijvoorbeeld het verkooprecht of het verdeelrecht, waar gekeken wordt naar de ligging van het onroerend goed in het Vlaamse Gewest, waardoor in het buitenland gelegen onroerende goederen niet onder het toepassingsgebied ervan vallen (zie F. WERDEFROY Registratierechten, IV/2230).
>
> De hierboven aangehaalde situaties zijn in die zin niet vergelijkbaar met de situatie beoogd in de ontworpen bepaling:
>
> Een schenking van een in België gelegen onroerend goed, ongeacht of dit in het Vlaamse Gewest, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of het Waals Gewest is gelegen, is steeds verplicht registreerbaar aangezien eigendom of vruchtgebruik van in België gelegen onroerende goederen wordt overgedragen.
>
> Een schenking van een in het buitenland gelegen onroerend goed is slechts verplicht registreerbaar wanneer de akte verleden wordt voor een notaris met standplaats in België, wat doorgaans niet het geval is.
>
> Een schenking van in het buitenland gelegen onroerende goederen verschilt van een schenking van in België gelegen onroerende goederen, zowel op het vlak van de registratieplicht, de vrijstelling van de registratiebelasting als bijvoorbeeld de controlemogelijkheden van de belastbare grondslag, zodat een andere benadering gerechtvaardigd kan worden.
>
> Voor zover een schenking betrekking heeft op in het buitenland gelegen onroerende goederen, geldt het progressievoorbehoud niet, ongeacht of de akte (verplicht of toevallig) werd geregistreerd of niet."

De loutere vaststelling dat schenkingen in het buitenland op een aantal vlakken verschillen van schenkingen in België, zoals in de toelichting van de gemachtigde wordt voorgehouden, volstaat op zich niet als verantwoording voor een ongelijke behandeling. Aangezien een andere verantwoording ontbreekt, en de Raad van State, afdeling Wetgeving, deze ook niet ziet, dient op dit punt een voorbehoud te worden gemaakt.

Artikelen 18 en 19 (en artikel 35)

11. De artikelen 18 en 19 van het voorontwerp brengen preciseringen aan in de artikelen 2.8.4.3.1, § 3, en 2.8.4.4.1, § 3, van de VCF, die betrekking hebben op een gunstig tarief in het kader van de schenkbelasting. Overeenkomstig artikel 35, derde lid, van het voorontwerp hebben de artikelen 18 en 19 uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en zijn ze van toepassing op schenkingen, inclusief inbrengen om niet, vanaf 1 juli 2021.

Gevraagd naar een verantwoording voor de terugwerkende kracht, antwoordde de gemachtigde het volgende:

> "De memorie van toelichting vermeldt hierover het volgende bij de ontworpen bepaling:
>
> 'Deze wijziging betreft een verduidelijking.
>
> Bij decreet van 19 maart 2021 tot wijziging van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, wat betreft de tariefverlaging voor non-profitlegaten en nonprofitschenkingen en de invoering van de vriendenerfenis, werd het tarief in de schenkbelasting tot 0% verlaagd voor een aantal begunstigden. Voor de beroepsverenigingen en private stichtingen werd het tarief van 5,5% behouden (cf. art. 2.8.4.1.1, §3 VCF). Deze maatregel is in werking getreden op 1 juli 2021.
>
> Artikel 2.8.4.3.1 VCF bevat een gunstregeling in de schenkbelasting na energetische renovatie of duurzame verhuring van het geschonken onroerend goed. In artikel 2.8.4.3.1, §3 wordt verwezen naar art. 2.8.4.1.1, §3 VCF. Het verlaagd tarief van 3% heeft enkel nog zin als er bij aanvang 5,5% schenkbelasting is betaald en niet meer als het nultarief is toegepast. Deze verfijning wordt nu toegevoegd.'
>
> De inwerkingtreding komt de rechtszekerheid ten goede wat een doelstelling van algemeen belang is."

Rekening houdend met deze toelichting kan de terugwerkende kracht worden aanvaard.

Artikel 22

12. De gemachtigde bevestigde dat in de bij artikel 22, 3°, ontworpen bepaling onder een "elektronische zending" een beveiligde zending via het digitale loket van het agentschap Binnenlands Bestuur wordt verstaan. Het verdient dan ook aanbeveling de woorden "een beveiligde zending via" in te voegen voor de woorden "het digitale loket".

Artikel 24

13. Artikel 24 van het voorontwerp wijzigt de regels met betrekking tot de elektronische communicatie van aanslagbiljetten en andere documenten gerelateerd aan een belasting. De memorie van toelichting spoort echter niet met de ontworpen bepaling: terwijl de memorie stelt dat de instemming met een elektronische uitwisseling geldt voor alle belastingen, blijkt dit niet op eenduidige wijze uit de ontworpen bepaling, hetgeen moet worden verholpen.

Artikel 27

14. Luidens het ontworpen artikel 3.13.1.2.2/1 van het VCF levert het proces-verbaal van retentie bewijs op zolang het tegendeel niet is bewezen. Het Grondwettelijk Hof heeft erop gewezen dat zulk een regel een uitzondering vormt op de algemene regel dat een proces-verbaal geldt als een loutere inlichting, en derhalve ook op de regel van de vrije bewijslevering in strafzaken, op grond waarvan de rechter, naar eigen overtuiging, de bewijswaarde beoordeelt van een bepaald element, zodat het verschil in behandeling dat voortvloeit uit de uitzondering waarin met de ontworpen bepaling wordt voorzien, op een redelijke verantwoording dient te berusten en het de rechten van de beklaagde niet op een onevenredige wijze mag beperken.[15]

De stellers van het voorontwerp dienen na te gaan of er een voldoende verantwoording bestaat om een bijzondere bewijswaarde toe te kennen aan het in het ontworpen artikel bedoelde proces-verbaal van retentie. Zo dit effectief het geval is, wordt die verantwoording het best in de memorie van toelichting weergegeven.

Artikel 29

15. Uit de memorie van toelichting blijkt dat in de bij artikel 29, 2°, van het voorontwerp ontworpen bepaling onder het "bevoegde personeelslid" wordt verstaan het bevoegde personeelslid "met minstens de graad van directeur". Men schrijve dan ook "het bevoegde personeelslid met minstens de graad van directeur".

Artikel 34

16. Artikel 34 van het voorontwerp betreft de verwerking van persoonsgegevens. Dat artikel is als een autonome bepaling geconcipieerd, en niet als een wijzigingsbepaling van de VCF. Die autonome bepaling ligt in het verlengde van het eveneens autonome artikel 82 van het decreet van 2 april 2021 'houdende diverse technische wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013 en gerelateerde bepalingen', waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, in advies 68.656/3 het volgende opmerkte:

> "Gevraagd waarom artikel 82 van het voorontwerp als een autonome bepaling is geconcipieerd en niet als een wijzigingsbepaling van de VCF, antwoordde de gemachtigde het volgende:
>
> > 'In de nabije toekomst zullen er uniforme privacy-bepalingen worden opgenomen in de VCF, die van toepassing zijn op de volledige codex. Zij zullen ook van toepassing zijn op art. 3.3.5.0.1. VCF. Om deze reden werd dit artikel niet opgenomen in de VCF. Ook al is dit een autonome bepaling, doet dit geen afbreuk aan het feit dat dit artikel van toepassing is op de verwerking van de persoonsgegevens, vermeld in artikel 3.3.5.0.1. VCF. Het artikel verwijst immers verschillende malen expliciet naar artikel 3.3.5.0.1. VCF.'

[15] Zie bijvoorbeeld: GwH 6 april 2000, nr. 40/2000, B.14.1; GwH 14 februari 2001, nr. 16/2001, B.12.1; GwH 14 oktober 2010, nr. 111/2010, B.12.3.

De gevolgde werkwijze is niet bevorderlijk voor de transparantie van de regelgeving, aangezien de betrokken bepalingen van de VCF en de autonome bepaling van het voorontwerp zich niet bevinden in dezelfde tekst doch wel samen moeten worden toegepast. Die werkwijze kan dan ook maar worden gebillijkt voor zover de periode waarin deze situatie zich voordoet kort wordt gehouden. In het andere geval zal artikel 82 alsnog als een wijzigingsbepaling moeten worden geformuleerd teneinde in de VCF te worden geïntegreerd."

Die opmerking geldt eveneens voor artikel 34 van het voorontwerp.

17. In artikel 34, laatste lid, van het voorontwerp dient het doorgeven van persoonsgegevens aan advocaten en gerechtsdeurwaarders beperkt te blijven tot de strikt noodzakelijke gegevens. Dit dient uitdrukkelijk te worden bepaald.

DE GRIFFIER — DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS — Wilfried VAN VAERENBERGH

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

Op voorstel van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed;

Na beraadslaging,

DE VLAAMSE REGERING BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013

Art. 2. In artikel 1.1.0.0.2 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, vervangen bij het decreet van 19 december 2014 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 2 april 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, 1°, worden de woorden "gehandicapte persoon" vervangen door de woorden "persoon met een handicap";

2° in het zesde lid, 3°, worden de woorden "gehandicapte persoon" vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 3. In artikel 2.1.5.0.1, §1, 3°, van hetzelfde decreet worden de woorden "gehandicapte persoon" telkens vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 4. In artikel 2.1.5.0.4 van hetzelfde decreet worden de woorden "gehandicapte persoon" vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 5. In artikel 2.2.4.0.1, §6, tweede lid, 2°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 3 juli 2015, wordt de tabel vervangen als volgt:

"

aantal assen en MMT (in ton)		**tarief (in euro/jaar)**	
gelijk aan of meer dan	minder dan	Luchtvering of als gelijkwaardig erkende verig (*) van de aangedreven as(sen)	andere ophangsystemen van de aangedreven as(sen)
2 + 1 assen			
12	14	0	0
14	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175

25		175	307
2 + 2 assen			
23	25	30	70
25	26	70	115
26	28	115	169
28	29	169	204
29	31	204	335
31	33	335	465
33	36	465	706
36		465	706
2 + 3 assen			
36	38	370	515
38		515	700
3 + 2 assen			
36	38	327	454
38	40	454	628
40		628	929
3 + 3 assen			
36	38	186	225
38	40	225	336
40		336	535
andere combinaties dan bovenstaande combinaties aantal assen en MTT			
0	16	0	0
16	18	0	14
18	20	14	32
20	22	32	75
22	23	75	97
23	25	97	175
25	29	175	307
29	31	204	335
31	33	335	465
33		465	706
(*) Als gelijkwaardig erkende vering volgens de definitie in bijlage II bij richtlijn 96/53/EG van de Raad van 25 juli 1996 houdende vaststelling, voor bepaalde aan het verkeer binnen de Gemeenschap deelnemende wegvoertuigen, van de in het nationale en internationale verkeer maximaal toegestane afmetingen, en van de in het internationale verkeer toegestane gewichten (PB L 235 van 17.9.1996, blz. 59).			

”.

Art. 6. In artikel 2.2.4.0.2, §1, eerste lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 16 juni 2017 en 2 april 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in de inleidende zin wordt de zinsnede “31,61 euro voor” opgeheven;

2° punt 1° wordt vervangen door wat volgt:

“1° 100 euro voor de voertuigen die bij het ontstaan van de belastingplicht sinds meer dan dertig jaar in het verkeer zijn gebracht;”;

3° in punt 1/1° wordt voor de woorden "de voertuigen" de zinsnede "100 euro voor" ingevoegd;

4° in punt 2° wordt voor de woorden "de kampeeraanhangwagen" de zinsnede "31,61 euro voor" ingevoegd.

Art. 7. In artikel 2.2.4.0.3, eerste lid, van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 18 december 2015 en gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de zinsnede "en artikel 2.2.4.0.2, zijn" wordt vervangen door de zinsnede "en artikel 2.2.4.0.2, §1, eerste lid, 2°, en §2, zijn";

2° de volgende zin wordt toegevoegd:

"Voor de toepassing van de indexatie zijn de bedragen, vermeld in artikel 2.2.4.0.2, §1, eerste lid, 1° en 1/1°, de bedragen die gelden alsof ze van toepassing waren op 1 juli 2023.".

Art. 8. In artikel 2.3.6.0.1, §1, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 26 juni 2020, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan het eerste lid wordt een punt 6° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"6° de voertuigen die specifiek worden omgebouwd voor het gemeenschappelijk vervoer van rolstoelgebruikers.";

2° er wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De vrijstelling, vermeld in het eerste lid, 6°, wordt verleend op voorwaarde dat de volgende documenten worden voorgelegd aan het bevoegde personeelslid:
1° een geldig certificaat van individuele nationale goedkeuring van een voertuig dat is afgeleverd door de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie of een gelijkwaardig certificaat dat is afgeleverd door de bevoegde entiteit van een staat binnen de Europese Economische Ruimte. Uit dat certificaat blijkt dat het voertuig twee of meer voor rolstoelgebruikers toegankelijke plaatsen heeft en omgebouwd is met een bodemverlaging of rolstoelplateaulift;
2° een schriftelijke verklaring waarin de houder van het voertuig bevestigt dat de verbouwing specifiek heeft plaatsgevonden om rolstoelgebruikers te vervoeren.".

Art. 9. In artikel 2.5.3.0.1 van hetzelfde decreet, vervangen bij het decreet van 29 maart 2019 en gewijzigd bij het decreet van 2 april 2021, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"Het basisbedrag, vermeld in het eerste lid, wordt met ingang van 1 januari 2022 jaarlijks geïndexeerd op 1 januari met behulp van de coëfficiënt die wordt verkregen door het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk voor de maand november van het vorige jaar te delen door het algemene indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk voor de maand november van het jaar 2020.".

Art. 10. In artikel 2.6.7.2.1 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

"Er kan een opschorting van de heffing worden verleend op verzoek van de eigenaar(s) voor de bedrijfsruimten die gevat zijn in een brownfieldproject waarvoor het ontwerp van brownfieldconvenant is goedgekeurd door de Vlaamse Regering, conform hoofdstuk III van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, voor zover de eigenaar actor is bij het brownfieldconvenant.";

2° tussen het eerste en tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"De opschorting wordt ongedaan gemaakt als de Vlaamse Regering beslist tot stopzetting van de onderhandelingen, vermeld in artikel 8, §3, eerste lid, van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten, of als het brownfieldproject niet tijdig wordt gestart of gerealiseerd conform de voorwaarden, vermeld in het brownfieldconvenant. De opgeschorte heffingen zijn in die gevallen alsnog verschuldigd.".

Art. 11. In artikel 2.7.1.0.6, §2, derde lid, 3°, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, wordt tussen de woorden "de erflater" en de woorden "gevestigd zijn" de zinsnede ", of door tussenkomst van de werkgever van de langstlevende echtgenoot van de erflater die met de erflater gehuwd was onder een stelsel van gemeenschap," ingevoegd.

Art. 12. In artikel 2.7.3.2.12 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 6 juli 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 en paragraaf 2, eerste lid, worden de woorden "gehandicapte persoon" vervangen door de woorden "persoon met een handicap";

2° in paragraaf 2, tweede lid, worden de woorden "gehandicapte persoon" telkens vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 13. In artikel 2.7.5.0.4, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "onroerende" wordt vervangen door het woord "buitenlandse";

2° de woorden "die in het buitenland liggen en" worden opgeheven;

3° de woorden "dat land" worden telkens vervangen door de woorden "het buitenland".

Art. 14. In artikel 2.7.5.0.6 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 maart 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het tweede lid, 2°, wordt het woord "toegepaste" opgeheven;

2° aan het zesde lid wordt de zinsnede ", tenzij de erflater een andere verdeling heeft bepaald" toegevoegd.

Art. 15. Aan artikel 2.8.3.0.3, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 23 december 2016 en vervangen bij het decreet van 22 december 2017, wordt een punt 3° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"3° de onroerende goederen waarop de vrijstelling, vermeld in artikel 2.8.6.0.1, is toegepast.".

Art. 16. In artikel 2.8.3.0.4, eerste lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij decreet van 3 juli 2015, worden de woorden "gehandicapte persoon" vervangen door de woorden "persoon met een handicap".

Art. 17. In artikel 2.8.4.1.1, §3, derde lid, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij het decreet van 19 maart 2021, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord "eerste" wordt vervangen door het woord "tweede";

2° tussen de woorden "rechtspersoon als vermeld in" en de woorden "het tweede lid" wordt de zinsnede "het eerste lid, 10°, of" ingevoegd.

Art. 18. In artikel 2.8.4.3.1, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt tussen de zinsnede "In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §3," en het woord "bedraagt" de zinsnede "tweede lid," ingevoegd;

2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede "berekend overeenkomstig het artikel 2.8.4.1.1, §3," en de woorden "en de schenkbelasting" de zinsnede "tweede lid," ingevoegd.

Art. 19. In artikel 2.8.4.4.1, §3, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 april 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt tussen de zinsnede "In afwijking van artikel 2.8.4.1.1, §3," en het woord "bedraagt" de zinsnede "tweede lid," ingevoegd;

2° in het tweede lid wordt tussen de zinsnede "berekend conform artikel 2.8.4.1.1, §3," en de woorden "en de schenkbelasting" de zinsnede "tweede lid," ingevoegd.

Art. 20. Aan artikel 2.9.1.0.4 van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2014 en gewijzigd bij de decreten van 17 juli 2015 en 21 december 2018, wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als al de vennoten maatschappelijke onroerende goederen verkrijgen naar verhouding van hun participatie in de vennootschap zonder enige tegenprestatie, waarbij die verkrijging boekhoudkundig wordt aangerekend op de beschikbare of onbeschikbare inbreng, is, naargelang van het geval, de registratiebelasting die met toepassing van het eerste of het tweede lid is gevestigd, van toepassing op de latere toebedeling van de goederen aan een of meer vennoten.".

Art. 21. In artikel 2.9.4.2.11, §5, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, worden tussen de woorden "kan niet" en de woorden "worden toegepast" de woorden "voor het bijbehorende terrein" ingevoegd.

Art. 22. In artikel 3.1.0.0.4, §2, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 30 juni 2017, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "per aangetekende brief mee aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie" vervangen door de woorden "met een elektronische zending mee aan de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie";

2° aan het eerste lid wordt de volgende zin toegevoegd:

"De overeenstemmende belasting waarop de opcentiemen geheven worden, wordt aangeduid op het ter beschikking gestelde digitale loket.";

3° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"In het eerste lid wordt verstaan onder elektronische zending: een beveiligde zending via het digitale loket, vermeld in artikel 1, 2°, a), van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 april 2018 tot vaststelling van de wijze van communicatie tussen het lokaal bestuur, de indiener van de klacht en de toezichthoudende overheid in het kader van het bestuurlijk toezicht op het lokaal bestuur en artikel 1, 2°, a), van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 september 2018 tot vaststelling van de wijze van communicatie tussen de provincieoverheid, de indiener van de klacht en de toezichthoudende overheid in het kader van het bestuurlijk toezicht op de provincieoverheid.";

4° in het bestaande derde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "tweede lid" vervangen door de woorden "derde lid".

Art. 23. In artikel 3.3.3.0.3, §1, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 21 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen het eerste en het tweede lid wordt een lid ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Als het verlaagde tarief, vermeld in artikel 2.7.4.2.2, is toegepast om de erfbelasting te berekenen, gebeurt de kennisgeving, vermeld in het eerste lid, binnen twee jaar nadat de termijn, vermeld in artikel 2.7.4.2.4, §1, eerste lid, is verstreken.";

2° er wordt een vierde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de vrijstelling, vermeld in artikel 2.8.6.0.3, is toegepast op de akte, gebeurt de kennisgeving, vermeld in het derde lid, binnen twee jaar nadat de termijn, vermeld in artikel 2.8.6.0.7, §1, eerste lid, is verstreken.".

Art. 24. In artikel 3.3.5.0.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 2 april 2021, wordt het tweede lid vervangen door wat volgt:

"De bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie kan voor een bepaalde belasting en voor een bepaald documenttype het elektronische platform dat daarvoor vereist is, ter beschikking stellen om de aanslagbiljetten en de andere documenten over die belasting uit te wisselen via een procedure waarbij informaticatechnieken worden gebruikt. Als de belastingschuldige een natuurlijke persoon is, niet in zijn hoedanigheid van ondernemer, of zijn vertegenwoordiger, geeft deze zijn instemming. De instemming geldt voor alle belastingen waarvoor de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie het elektronische platform gebruikt. De aanbieding via die procedure geldt als rechtsgeldige kennisgeving van het aanslagbiljet of van het document in kwestie. De natuurlijke personen die niet in hun hoedanigheid van ondernemer zijn, kunnen de instemming op elk moment intrekken.".

Art. 25. In artikel 3.6.0.0.1, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° tussen de woorden "personeelslid verleent" en de woorden "ambtshalve ontheffing" wordt de zinsnede "in afwijking van artikel 3.5.9.0.1" ingevoegd;

2° punt 2° wordt opgeheven.

Art. 26. In artikel 3.13.1.2.2 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de woorden "een computersysteem" vervangen door de woorden "een informaticasysteem of elk ander elektronisch apparaat";

2° er wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"De verplichtingen, vermeld in het eerste en derde lid, gelden ook als de gegevens waar de bevoegde entiteit van de administratie om verzoekt, zich digitaal in België of in het buitenland bevinden.".

Art. 27. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2021, wordt een artikel 3.13.1.2.2/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 3.13.1.2.2/1. De personeelsleden van de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie kunnen de documenten die voorgelegd moeten worden met toepassing van artikel 3.13.1.2.1, voor de duur van het onderzoek behouden telkens als ze menen dat die documenten nodig zijn om het bedrag van de belastingen van de belastingplichtige of van derden te bepalen.

De retentie, vermeld in het eerste lid, maakt het voorwerp uit van een proces-verbaal van retentie dat bewijs oplevert zolang het tegendeel niet is bewezen. Een afschrift van dat proces-verbaal wordt binnen vijf werkdagen na de dag waarop de retentie is gebeurd, aan de belastingplichtige, vermeld in het eerste lid, verzonden.".

Art. 28. In artikel 3.13.1.2.4 van hetzelfde decreet wordt tussen de zinsnede "artikel 3.13.1.2.2, eerste tot en met derde lid," en de zinsnede "en artikel 3.13.1.2.3," de zinsnede "artikel 3.13.1.2.2/1, eerste lid," ingevoegd.

Art. 29. In artikel 3.13.1.3.1 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 3 worden de woorden "het personeelslid met minstens de graad van afdelingshoofd" vervangen door de woorden "het personeelslid met minstens de graad van directeur" en wordt de zinsnede "artikel 322 van het federale WIB 92" vervangen door de zinsnede "de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest";

2° aan paragraaf 6 wordt een zesde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als voor de registratiebelasting of de erfbelasting blijkt dat er een of meer aanwijzingen zijn van belastingontduiking, kan het bevoegde personeelslid met minstens de graad van directeur de beschikbare gegevens over die belastingplichtige of de erflater, in geval van erfbelasting, opvragen bij het centrale aanspreekpunt, vermeld in de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van

een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest.".

Art. 30. In artikel 3.13.1.4.1, §1, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt de zinsnede "de federale procureur, de procureur-generaal of de auditeur-generaal" vervangen door de woorden "het openbaar ministerie".

Art. 31. In artikel 3.13.2.0.4 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij de decreten van 3 juli 2015, 7 december 2018 en 21 december 2018, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, wordt tussen de woorden "inzake de kilometerheffing" en de woorden "wordt vastgesteld" de zinsnede ", met inbegrip van de administratieve geldboetes inzake kilometerheffing die worden opgelegd voor overtredingen die eerder zijn begaan, maar die niet vroeger ter kennis konden worden gebracht aan de overtreder ingevolge de niet-naleving van zijn verplichtingen," ingevoegd;

2° in paragraaf 1, tweede lid, wordt de zinsnede "Als het gecontroleerde voertuig ingeschreven staat op naam van de bestuurder of op naam van zijn echtgenoot, wettelijk samenwonende partner of kind," vervangen door de zinsnede "Als het gecontroleerde voertuig of de gecontroleerde nummerplaat ingeschreven staat op naam van de bestuurder of op naam van zijn echtgenoot, wettelijk samenwonende partner, een van zijn ouders of kind,";

3° aan paragraaf 3 wordt een vijfde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

"Als de belastingschuldige niet de eigenaar is van het voertuig dat het voorwerp uitmaakt van het uitvoerend roerend beslag, en over de eigendom een geschil ontstaat, kan er over de betwisting uitspraak gedaan worden, zoals in kortgeding door de beslagrechter van de plaats waar de bevoegde entiteit van de Vlaamse administratie die de belasting moet innen is gevestigd.".

Art. 32. In artikel 3.18.0.0.11, eerste lid, 7°/2, van hetzelfde decreet, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2018, wordt tussen de zinsnede "renovatie," en het woord "vermeld" de zinsnede "gedeeltelijke herbouw of herbouw," ingevoegd.

Art. 33. In hetzelfde decreet, het laatst gewijzigd bij het decreet van 23 december 2021, wordt een artikel 5.0.0.0.17 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 5.0.0.0.17. Artikel 3.6.0.0.1, zoals gewijzigd bij het decreet van [...], is van toepassing op de aanslagen, waarvoor de termijn, vermeld in artikel 3.6.0.0.1, eerste lid, 1°, nog niet is verstreken.".

Hoofdstuk 3. Bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens

Art. 34. De Vlaamse Belastingdienst is verwerkingsverantwoordelijke als vermeld in artikel 4, 7), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), voor de verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013.

De volgende categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt in het kader van de toepassing van het eerste lid:

1° persoonlijke identificatiegegevens, het rijksregisternummer of het identificatienummer van de sociale zekerheid en andere identificatiegegevens of het fiscaal identificatienummer;

2° financiële bijzonderheden.

De persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid, kunnen afkomstig zijn van elke belastingplichtige bij wie er tijdens het onderzoek een of meer aanwijzingen van belastingontduiking zijn ontstaan conform artikel 3.13.1.3.1, §2, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, of van elke belastingplichtige die al dan niet overleden is, als de gegevens worden opgevraagd in het kader van de registratiebelasting of erfbelasting.

Met behoud van de toepassing van de noodzakelijke bewaring ervan voor de latere verwerking met het oog op archivering in het algemeen belang, wetenschappelijk of historisch onderzoek of statistische doeleinden, vermeld in artikel 89 van de voormelde verordening, worden de persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid, bewaard gedurende de noodzakelijke duur voor de doeleinden, vermeld in artikel 3.13.1.3.1, §3 en §6, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit van 13 december 2013, met een maximale bewaartermijn van één jaar na de verjaring van alle vorderingen die tot de bevoegdheid van de verwerkingsverantwoordelijke behoren of, in voorkomend geval, één jaar na de definitieve beëindiging van de administratieve en rechterlijke procedures en rechtsmiddelen en de integrale betaling van alle bedragen die daaraan verbonden zijn.

De persoonsgegevens, vermeld in het tweede lid, kunnen worden doorgegeven aan en verwerkt door advocaten in het kader van een geschil, of aan gerechtsdeurwaarders in de mate dat zij strikt noodzakelijk zijn in het kader van een invorderingsprocedure.

Hoofdstuk 4. Slotbepaling

Art. 35. Artikel 5, 6, 8 en 9 zijn van toepassing vanaf aanslagjaar 2023.

Artikel 14 heeft uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en is van toepassing op nalatenschappen die opengevallen zijn vanaf 1 juli 2021.

Artikel 18 en 19 hebben uitwerking met ingang van 1 juli 2021 en zijn van toepassing op schenkingen, inclusief inbrengen om niet, vanaf 1 juli 2021.

Brussel, 2 september 2022.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Wonen en Onroerend Erfgoed,

Matthias DIEPENDAELE